

શ્રી

સુમતિ નાગિલ ચરિત્ર

તથા

સંજતાસંજત અને ગઢકુગઢનો

અધિકાર

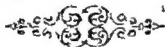
આ પુસ્તક શુદ્ધ તૈનમાગના અભિલાપિ પુરુ

ષોન તત્વાતત્વના ગોધ કાર્યાને અર્થ પામે

સિદ્ધાંતન અનુસારે રચેલુ હે તે ગ્રાં

પ્રમાણે કોશરુદ્ધ ટિપ્પિમાગના

અભિલાપિ પુરુષે છપાવી પ્રગટ કરચુંછે.

અમદાવાદ મધ્યે

મામાની હપેલોમા અ. યુ. પ્રિ. અને જનરલ

રજન્સી કંપની (લિમિટેડ) ના પ્રેસમા

રણછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યું.

મવન ૧૯૩૩

(આ પુસ્તક કોયદા પ્રમાણે "નાટ" કલાવસ્તુ છે.)

પ્રસ્તાવના.

આ પ્રસ્તાવના વાંચવા થકી આ ગ્રંથના રહસ્યની સ્ફુલ્લિ રીતે માલમ પડશે માટે પ્રસ્તાવના વાંચતાં આલસ્ય રાખવું નહીં.

શુદ્ધ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રે કરીને સહિત એવા સત્ ગુરુના ચરણ કમલ પ્રતે નમસ્કાર કરીને કહુંછું કે આ પંચમ કાલને વિષે સિદ્ધાંતનું એક વીજક રૂપ રહ્યું છે, કારણકે પ્રાચિન કાલને વિષે અતિશય વિસ્તીર્ણ સિદ્ધાંતો મુનિઓને મુખપાઠે હતાં. તે દિન દિન પડતો કાલ આવે કરીને ઓછાં યતાં ગયાં તેથી વિદ્વાન પુરુષો દહાડે દહાડે ઘણા ઓછા યતા ગયા, તેણે કરીને ભવ્ય જીવોને જ્ઞાને પુરુષોનો આધાર વધુ ઓછો થઈ ગયો; અને પાશંદિ લોકોનું જોર વધવા લાગ્યું---એવું જાણીને ઘણા ભવ્ય જીવના ઉપગારને અર્થે દેવગુરુ ધર્મનું સ્વરૂપ જાણવા માટે ઘણાં સિદ્ધાંત જોડીને આ ગ્રંથના કર્તા પુરુષે વાલ એટલે અજ્ઞાને જીવના ઉપગારને અર્થે ભાષા રચી છે. તે ભાષા પક્ષપાત અને ગચ્છનો હાઠ કદાચ છોડીને અને મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિ કરીને જે પુરુષ વાંચશે તેને ઘણું જ હિતકારી માલમ પડશે; કેમકે હાલમાં દસમા અચ્છેરાના જોરથી અને મમ્મગૃહના વિકારથી આ હુંડા અવસરપીળી કાઢીને વિશે અસંજતિઓનું જોર ઘણું વધી ગયું છે “અસંજતિ એટલે સાધુ મુનિરાજનું લિંગ ધારણ કરીને પંચ મહાવૃત્ત ઉચરીને છકાયના વધ કરનાર અને અન્નદ્વાચર્યના સેવન કરનાર અને સૂત્રની પરૂપણા કરનાર અને પોતાને વિશે સાધુ પદના થાપ-

नार जे होय ते असंजति कहिए." आवा लोकोनुं जोर वधवाथी गाम गाम, ने ठाम ठाम ते लोकोनां थांणां रेहवाथी घणा जीवो-
ने सिद्धांतथी उलटो उलटो उपदेश करिने केवल एक नाम ध-
र्मने विशे प्रवर्तावी दीधाले तेथी ते बीचारा लोक समकितनुं कां-
इपण स्वरूप जाणता नथी.

समकित अटले सुध देव, सुगुरु, अने शुद्ध धर्म तेनुं स्वरूप स
त् पुरुषोनी समिपे जथारथ धारवुं ते समकित काहिये"—ते सम
कितना स्वरूपनुं निरूपण करवाने अर्थे आ ग्रंथना कर्ता पुरुषे ध
णी मेहेनत लेईने सर्व भव्य जीवने जाणपणु धवाने माटे आ ग्रंथ
बनावी उपगार करचोछे.

हरेक वार्ता सिद्ध करवाने अर्थे सिद्धांतनी अपेक्षा पडेछे
अने ते सिद्धांत जाणवानु कारण मेळव्या विना सिद्धांतनी खब
र पडे नही माटे सिद्धांत जाणवानां खपो पुरुषोए व्याकरण—को
प—काव्य—अलंकार—रस—न्याय अने जोतिश विगरे अनेक
शास्त्र जाणवां जोईए. ते जाणवाथी सिद्धांतना रहस्यनी खबर
पडे पण आ काळने विशे घणा अज्ञानी तथा आळसु लोकनुं
टोलुं वधवाथी ज्ञान भणवानो उद्यम वीलकुळ मंद थडू गयो अ
ने ते ज्ञान विना लोको केवल उलटे रस्ते चालवा लाग्या ते जो
इने हमारा चित्तमां एवो विचार थयो के लौकिकने विशे पण
हरेक कोई काम करवा जईए छीए तेमां पहेलुं जाणपणुं जोई
ए छीए—तो धर्मनी करणी अज्ञाण पुरुषोथी शी रीते वनी शके
ते विशे डाह्या पुरुषोए मध्यस्थ द्रष्टिए करिने विचार करवो के
मके प्रथम पोताना छेकराने दुकानना काममां वाक्केफ करवाने

માટે વા અથવા હરેક કોઈ મોટી નોકરી અપાવવાને માટે પ્રથ
 મથી નિશાળે મુકી મળાવવાનો ઉદ્યમ કરેછે તો તે બ્યારે મળી
 તૈયાર થાયછે ત્યારે સરકાર તેની પરિક્ષા લેઈ પાસ પડે તો હ-
 રકોડ કામ સુંપે છે અને પોતે પણ બ્યારે છોકરાનો હુંશીઆ-
 રી દેખેછે ત્યારે ટુકાનનું કામ સુંપેછે, તો ધર્મને વિશે તો જાણ
 પળું કરવુંજ જોડાઈ-તે જાણપળું કરાવનાર પુરુષોની આ કાલમાં
 ઓછાશ થતી દેખીને આ કાલમાં થાળા ઉત્તમ પુરુષો જેમકે
 હરિમદ્સૂરી, અમયદેવસૂરી, જિનવલ્લભસૂરી, નેમીચંદ્રમંડારી ત-
 થા યશોવિજય ઉપાધ્યાય વિગરે કોઈ કોઈ પુરુષો વાલજિવના
 ઉપગારને અર્થે ગ્રંથો બનાવી ગયાછે તે ગ્રંથોનું સમ્યગ્ પ્રકારે અ-
 વલોકન કરવું.તે ગ્રંથો જાણવા થકી હાલમાં જે પાશ્વંડી લોકો
 આ પાશ્વંડ વર્તાવ્યું છે તે પાશ્વંડની સ્થિતિ પડશે, અને તે ગ્રંથો
 પ્રાપ્ત કરીને સિદ્ધાંતમાં પ્રવેશ કરવાને નાવ સમાન જણાય છે. હ-
 મને પણ તે ગ્રંથો સમજાવનારનો જોગ મળવા થકી અને તે ગ્રં-
 થો સમજાવવા થકી કિંચિત્ લોક પ્રવાહની સ્થિતિ પડી. બ્યાં સુ-
 ધી તે ગ્રંથો સમજાવનારનો તથા સમજાવવાનો જોગ વન્યો નહતો
 ત્યાં સુધી લોક પ્રવાહમાં ધર્મ માની રહ્યા હતા તે માટે શુદ્ધ પુરુ-
 શ પુરુષોની પાસે તે ગ્રંથ સમજાવવાનો તથા મળવાનો ઉદ્યમ ક-
 રવો કે જેથી આ હાલ કાલમાં ચાલેલો લોકપ્રવાહ સ્વ ધર્મ
 તેની સ્થિતિ પડે અને વિધિ મારગની પણ સ્થિતિ પડે અને જે વિધિ
 મારગ આરાધવે કરીને ઘણા જીવ સદ્ગતી ગામી થયા તે વિધિ
 મારગ જરૂર જાણવો જોડાઈ

અને વળી આ પંચમકાલમાં કેટલાક જૈન ધર્મના મર્મ

ના અજાણ પુરુષો એવું બોલે છે કે મહાનિસીથ સૂત્ર તો સભા સ
 મક્ષ વંચાયજ નહિ એ કેવલ માતે કલ્પનાની વાર્તા છે કેમકે એ
 સૂત્રની મત્તે તો નિઃકેવલ પાપ સહિત એવા આરંભે કરીને રહિત
 મુની મહારાજોના મારગની વાર્તા છે તે તો આજ કાલના મુની
 નામ ધરાવનાર પુરુષોથી પઢી શકી નહિ તેથી પોતાના દૂષણ
 ગોપવવાને માટે મોઢા લોકોના ચિત્તને વિશે ભરમ ધાલી મુની માર
 ગના અજાણ રાખ્યા કેમકે જો મુની મારગના જાણ થશે તો હમા
 રામાંથી સ્વોડો કહાડશે અને હમારાર્થી મુની મારગ પલ્લે તેવું ન
 થી અને જો શુદ્ધપરુપણા કરીશું તો ચેલાચેલી કરવા વંધ થશે એ
 વું જાણીને પરથમથીજ ના કહેવી એવો ઠરાવ કરી તે સૂત્ર વાંચવાં
 ની મના કરે છે પણ તે માહાનિસીથ સૂત્રમાં તો કેવલ મુનીમારગની
 જ વાર્તા છે તે વાર્તા કોરાણે મુક્તીને આજકાલના જૈનાભાસ
 લોકો કેવલ એક જિન પડીમાનો આધાર ગ્રહણ કરીને લોકો
 ને અનતો લાભ વતાવીને પોતે સાવધ આરંભ આરંભીને બેઠા છે
 અને તે કહે છે કે આ કાલમાં સાધુઓને દેહેરાસરના ઉપરી
 અને તીરથના ઉપરી બનવું જોડે કેમકે ગ્રહસ્થ લોક પ્રમાદી
 થઈને તેની સાચવણ કરતા નથી માટે દેહેરાસરના કારંસ્વાનાં
 સાધુઓએ ઉપરી બનીને ચલાવવાં જોડે, અને તે કારંસ્વાનાં ચ
 લાવવાને વાસ્તે પથ્થરની સ્થાળ કડાવવી, ચુનાની મટ્ટિઓ પકાવવી,
 ઇટોનો નિમાહ પચાવવો, કાચા પાણીએ છોં ગાર કરાવવી. દેહેરાં
 ચણાવવાં, ધરમશાલા તથા ઉપાસરા કરાવવા જિન પૂજા તથા દેવ
 દેવીને કારણે ફલ ફુલ ઘુંટાવવાં; પ્રતિષ્ઠા, અંજન સિલાકા કરાવવી,
 દશ દિગ્પાલને નૂતરવા, ભૂત પ્રેતને સંતોષ પમાડવાને વલી કરવી,

અને તેને વાસ્તે અનેક પ્રકારની રસોડ કરાવવી, પૂજાઓ મળાવવી, સંઘને આગેવાન થઈને ચાલવું; ઇત્યાદી સાવધ આરંભ સહીત જે કામ તેમાં લાભ છે, અનંતો લાભ છે; એમ પોતાના પૂજનીકપણને અર્થે વારંવાર પુષ્ટિ કરીને આચારજ, ઉપાધ્યાય, નામ ધરાવીને આરંભના વ્યાપાર અંગિકાર કરી લિધા છે-અને મહાનિશીથ સૂત્રમાં તો મુનીઓને તે કરણી કરવી ઠામ ઠામ નિવારણ કરી છે અને સમ્યક્ દ્રષ્ટિ શ્રાવકોને પોતાને યોગ્ય પ્રમાણે તે કરવાનો વ્યવહાર છે અને તે વ્યવહાર મુની થઈને કરે તો ઉત્કૃષ્ટ ભાગે અનંતો કાલ સંસારમાં રહ્યો. એવી વાત શ્રી મહાનિશીથ સૂત્રને વીશે દેખાડી છે તેમણે તે વેશધારી લોકો પોતાનો એવ ઝઘડવાની વીકે કરીને અને પોતાની આજિવિકા મંદ થવાના ભયે કરીને માહા નિશીથ સૂત્ર સમાસમક્ષ વાંચવાની ના કહે છે.

આ સર્વ હકીકત મહાનિશીથ સૂત્રના ત્રીજા, ચોથા, પાંચમા અને છઠા અધ્યયનોને વિશે છે તે મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિ પુરુષોએ હઠ કદાચ હોડીને ઉત્તમ પુરુષોની સમીપે સાંભળવું, કેમકે એજ મહાનિશીથનું પાંચમું અધ્યયન કમલપ્રભ આચારજે સમાસમક્ષ વાંચ્યું છે તેણે તેજ સૂત્રમાં વારતા છે અને સાંભળવાની મના હોય તો આચારાંગજી, સુઘડાંગજી, ઠાળાંગજીને ભગવતીજી એ સૂત્રો શી રીતે સાંભળી શકાશે અને વાચનારાઓ શી રીતે વાંચી શકાશે? કેમકે તે સૂત્રો પણ જોગ્ય પુરુષોને મળાવવા જોગ્ય કહ્યાં છે અને તેમાં પણ વિશેષ પ્રકારે મુનિ મારગનીજ વારતા છે માટે તે સૂત્રો જેમ ગીતારથનીજ પાસે શ્રધાવંત શ્રાવકોએ તથા શ્રધાના અભિલાષિ પુરુષોએ સાંભળવા જોગ્ય છે તેમજ મહાનિશીથ સૂત્ર પણ સાંભળ

જોગછે આ વિશે મધ્યસ્થ દ્રષ્ટિ પુરુષોએ જ્ઞાન ધક્ષુ વહે કરીને ડં-
 હો વિચાર કરી હઠ કદાચ મૂકવો કે જેથી જૈન ધર્મના રહસ્યની
 કેંચિત્ સ્વર પડે

હા વલી કોઈ એમ કહેશે કે મહાનિશ્ચય સૂત્રનો છેદ ગ્રંથ છે
 માટે છેદ ગંધ વાંચવાની મનાઈ કરીછે તો તેનો એ ઉત્તર કે છેદ
 ગ્રંથોમાં પણ ઘણું કરીને મુનીઓનું સ્વરૂપ તથા આચારજનું સ્વરૂપ
 તથા ગણનું સ્વરૂપ તથા સાધવીનું સ્વરૂપ દેખાડ્યું છે. તે માટે તે સાં-
 ગ્રહ્યા વિના શ્રાવક લોકોને સી રીતે સ્વર પડે માટે તે છેદ ગ્રંથો
 માં જે ગુપ્ત પ્રાયસ્ચિત્તોની વારતાઓછે ને ઘણું કરીને શ્રાવકોને સં-
 મ્બાવવા જોગ ના હોયતો ગીતારથ માહારાજ તેનો ઉપયોગ કરીને
 તેમ સિદ્ધાંતને બાધ ના લાગે તેમ કરશે પણ શમુઘ્ન છેદ શા-
 સ્ત્ર ન વાંચવા એતો અદાપી સુધી કોઈ સિદ્ધાંતમાં દેખવામાં આવ-
 નું નથી અને જે વચ્ચે ભગવાને તે સૂત્ર પ્રકાશ્યાં તે કાંઈ સુખ વેસી
 ને પ્રકાશ્યાં નયા; ત્રાર પ્રવદાની મધ્યે ફુટ પ્રગટ પ્રકાશ્યું કે, તે મા-
 ટે ડાહ્યા પુરુષોએ લાંબો વિચાર કરવો, તે ઉપર લખુ મહાનિશ્ચય
 સૂત્ર ડેવેઈયે કરીને વેસી ગયું હતું ત્યારપછી તે સૂત્ર રત્નના કરંડી
 આ રૂપ જાળીને આઠ પુરુષોએ મઢીને ઉધર્યુંછે તેમાં તેમને પણ કો-
 હ કોઈ આલાવામાં ગુરુગમ્ય વિના જથારથ બોધ ન ય્યોતેયો કે
 વલિને મઠાવ્યું કે, તેમ વાંજા પુરુષોએ પણ જે વાતની પોતાને જથારથ
 સ્વર ન પડે તો કેવળીને મઠાવ્યું; તે સર્વ સિદ્ધાંતોનો ન્યાય છે
 તે વારતા મહાનિશ્ચયના ચોથા અધ્યયનના અંતે સંસ્કૃત ભાષામાં લેખી છે.

લી. શુદ્ધ માર્ગનો શ્રિજિલાપિ.

અનુક્રમણિકા.

અગિઆર બોલની સજ્ઞાય	પૃષ્ઠ ૧
આ ગ્રંથ વાંચનાર પુરુષો પ્રતે વિનતી	૮
ગ્રંથકર્તાનો નમસ્કાર તથા સુગુરુનો અધિકાર અને કુગુરુના સંસર્ગથી માંઠા ફળનો વિપાક	૯
ભગવંત પ્રતે ગૌતમ સ્વામિની સુમતિ સંબંધિ પૃચ્છા અને તેનો તથા નાગિલનો અધિકાર	૧૩
સુમતિ તથા નાગિલનું પરદેશે પ્રયાણ તથા તેમનું રસ્તાને વિપે રૂડા જૈન ધર્મનું ભાવવું અને સંસારના અનિત્યપણાનું વિચારવું.	૨૯
સુમતિ નાગિલનું એક ગૃહસ્થ તથા પાંચ કુશિલિઆ સાથે મળવું અને તેમના ચરિત્ર વિપે સુમતિ નાગિલનો સંવાદ તથા તેજ સંબંધે કુશિલિઆનો અધિકાર તથા સુમતિ નાગિલનો વિગ્રહ	૩૪
ઊપર કહેલા પાંચ કુશિલિઆની પાસે સુમતિએ દિક્ષા લિ ધિ તે વિશે તથા તે કુશિલિઆઓનું યગર આલોચને મ રવું અને તેના વિપાક	૭૦
સુમતીની વક્તવ્યતા તથા તેના ભવનો વિચાર અને પાપ શ્ર મણ તથા દસ પ્રકારનાં મિથ્યાતનો અર્વીકાર વીગરે કુગુરુનો સંસર્ગ છોડવા વિપે અને તેજ પ્રસંગે નામાચાર	૭૧

જ તથા ભાવાચારજનું સ્વરૂપ અને તે ઉપર સિદ્ધાંતની
સાખ્યો, ગણના વિચાર તથા પાંચ પ્રકારના વ્યવહાર
નો અધિકાર.

૯૨

ગણ ગણના મતાંતર

૧૧૪

કુશિલિઆનાં લક્ષણ

૧૧૮

વકુશ કુશિલ મુનિનો અધિકાર

૧૨૦

નાગિલજિની વક્તવ્યતા:- રૌદ્રાકાર અટવિ વિશે ના-
ગિલજિનું પાદપોગમન અણસળ તથા પંડિત મરણનું
આરાવવું, ભગવંતનું તેજ અટવિને વિશે સમોસરવું તથા
દેશનાનું દેવું તથા નાગિલજિનું અંતક્રત કેવાલિ થઈ
સિદ્ધ થવું

૧૩૭

ગ્રંથ કર્તાનો મહાનિઝીથ સૂત્ર સંબંધી વિચાર, ઉપધાન
તથા માલા રોષણનો અધિકાર અને વકુશ કુશિલ
મુનીની આચર્ણા

૧૪૯

ગ્રંથ કર્તાની પંડિત પુરુષો પ્રતે વિનાંતિ તથા તેના આનંદનું
લક્ષણ

૧૫૫

અહિર સ્વર.

૧૫૬

श्री वीतरागाय नमः

श्री सिद्धांतना अर्थ प्रते जाणवानी इच्छा राखनार
पुरुषोए ११ बोल प्रथम जाणवा जोइए माटे ते
११ बोलनो परमारथ निन्न निन्न ओलखावनारि
एवि आ निचे सझाय लिखिए छिए.

१ धर्मपक्ष—२ अधर्मपक्ष—३ मिश्रपक्ष—४ ज्ञेय—५ हेय—६ आदेय—७
विवाद ८ चरितानुवाद—९ यथास्थितवाद—१० निश्चे—११ व्यवहार.

श्री शांतिनाथजिना छंदनि चाल;—

॥ तिर्थकरचउवीसहुं ॥ वंदुसुगुरुसुसाधु ॥ प्र
वचनं जेसूधोकहे ॥ पटजीवनिरावाध ॥ १ ॥ श्रीगुरुदिन
करऊगीयो ॥ नाठोतमअन्नाए ॥ करिविवेकजागोजना
॥ हियडेकरोविन्नाए ॥ २ ॥ श्री ॥ आंचली ॥ गुरुविणमागन
पामीए ॥ सूधोइणिसंसार ॥ परतारेंआपणतरे ॥ पहुचा
वेजवपार ॥ श्री ॥ ३ ॥ जिम वेढी आश्रावणी ॥ बोळे
परनेआप ॥ तिमगुरुग्रंथ सहितकरे ॥ निजपरनेसंताप
॥ श्री ॥ ४ ॥ ज्ञानक्रियाविहु संजुतो ॥ असंदीनदीपसमान ॥
तेहनेआश्रयजेरह्या ॥ पामेतेसुखस्थान श्री ॥ ५ ॥ गुरु
प्रसन्नजेहनेहुआ ॥ जाग्योतेहनोचाग्य ॥ कर्मनिवडथ
यावेगलां ॥ मोहतणोनवीलागं श्री ॥ ६ ॥ पीरनीरपटं

(२)

नरो ॥ राजहंसजिमलोइ ॥ करेएमविगतेकरी ॥ धर्म
तेवीरलोकोइ श्री०॥७॥ सूत्रमाहेसघलेअछे ॥ धर्म
अधर्मविचार ॥ पणतेजाणेचतुरजे ॥ तेहनाविविधप्र
कार श्री०॥८॥ धर्मअधर्ममिश्रह ॥ ज्ञेयहेयआदेय
॥ विविचरीतानुयथास्थिते ॥ जाणेएनवज्जेय श्री०॥
९॥ अनुयोगेसातनयकह्या तेसवीवीहु अवतार ॥ तेपण
जाण्याजोइये ॥ निश्चेनेववहार श्री०॥१०॥ बीअअ
गेबीजेगुणे ॥ विय झयणेजिनदेव ॥ त्रिणिपक्षविस्तरीभ
ण्या ॥ कहिर्युंतेसंखेप श्री०॥११॥ ग्रहकरसण बलि
आपण ॥ तेहनोसाविठ्यापार ॥ पंचविषयनोपोषवो ॥
पुत्रादिकपरिवार श्री०॥१२॥ सेषपरीग्रहसवीमिली ॥
अर्थकामआरंभ ॥ पापअढारनोसेविबो ॥ कुडकपट
छलदंज श्री०॥१३॥ मिथ्यातीजिमिश्रसुं ॥ करेक्रिया
अविचार ॥ ज्ञानाहीनतेबापडा ॥ त्रिणिसयत्रेसठिप्र
कार श्री०॥१४॥ अधर्मपक्षमाहेसहुं ॥ भाखेइमअरि
हंत ॥ धर्मपक्षहवेमनधरो ॥ साधुसुगुरुगुणवंत श्री०
॥१५॥ पंचमहाव्रतआदरी ॥ पालेपंचाचार ॥ सुमति
गुपतिब्रह्मसंजुआ ॥ छांड्यांपापअढार श्री०॥१६॥ ज
यणांचाले उढ रहे ॥ बेसेसुएआउत ॥ जयणेभासे भुंज

(३)

ए ॥ धर्मपक्षसंजुत श्री० ॥ १७ ॥ मिश्रपक्षश्रावकं
 कहा ॥ जाणेतत्त्वविचार ॥ देशविरतिनिरतिधरे ॥
 टालेतसुअतिचार श्री० ॥ १८ ॥ जीवघाते आदेजिहा ॥
 अंतेजासुमिच्छित ॥ एकथकीविरत्याअछे ॥ एकथकी
 अविरत्त श्री० ॥ १९ ॥ साधुअपेक्ष्णाअणुव्रती ॥ तिहना
 पंचप्रकार ॥ सातसिखाव्रततिहमिल्या ॥ इमसवि
 मिल्पावार श्री० ॥ २० ॥ पोसहसालाप्रमुखजे ॥ धर्म
 तणा अवठंभ ॥ करेकरावेअनुमते ॥ मनमानाणेदंभ
 श्री० ॥ २१ ॥ जिनगुरुवंदेवाजणी ॥ चतुरंग दल मेलेवि
 ॥ दीक्ष्णाउछवआदिदे ॥ साहमिजगतिकरेवि श्री० ॥
 २२ ॥ एहनाजेदअछेघणा ॥ अधर्ममिश्रनेधर्म ॥ नि
 श्वेववहारेकरी ॥ समकितचारीतमर्म श्री० ॥ २३ ॥ अ
 र्थकामआरंभजे ॥ ववहारेतेअधर्म ॥ समकितस्युंदा
 झेरहे ॥ निश्वेतिणेएधर्म श्री० ॥ २४ ॥ धर्मकाजआरं
 भजे ॥ उभयप्रकारेमिश्र ॥ छंडेवामननविकरे ॥ क
 रिवाचितजगीस श्री० ॥ २५ ॥ पोसहसामाइककरे ॥ व
 वहारेतेधर्म ॥ निश्वेमिश्रतेजाणीए ॥ लागेममताक
 र्म श्री० ॥ २६ ॥ तेहवस्तुहिवेमनधरो ॥ पटद्रव्यजीव
 काय ॥ द्वीपजलाधि गिरि कंदरा ॥ चउगइसासनाय

श्री०॥२७॥ देवलोकसिद्धि घनोदही ॥ घन अथ तनविह
 वात ॥ लोकअलोकादिकबहु ॥ ज्ञेयवस्तुविरूपात श्री०
 ॥२८॥ हेयतेकहीयेछांडिवो ॥ दुखकरविषयकपाय ॥
 पंचप्रमादतेरकाठिया ॥ कर्मरिंजछहकाय श्री०॥२९॥
 विकहा चउसघलीक्रिया ॥ मदअडपापअठार ॥ एदेपा
 डीवानगी ॥ टालीजहेभवपार श्री०॥३०॥ आदेय सु
 खसंपतिकरु ॥ दंसणनाणचरित्त ॥ तपसंयमसंमिती
 गुती ॥ ब्रह्मचर्यनवगुति श्री०॥३१॥ सामाचारीदस
 विधे ॥ समदमदसविधधम्म ॥ उपादेयइत्यादिजे ॥
 पालेटालेकम्म श्री०॥३२॥ विधितेजेविघटेनही ॥
 आवश्यकविहुंकाल ॥ चउवीहसंघसमाचरे ॥ दिवस नि
 सो अंतराल श्री०॥३३॥ श्रीवीरेजेविधिआदरी ॥ भा
 पतिपढमंग ॥ तेविधिसाधुसमाचरे ॥ इत्यादिकमनरं
 ग ॥ श्री०॥३४॥ चरिततेनामलेइकहे ॥ तिहंनान्नणप्र
 कार ॥ अधम्ममीसवलिधम्मते ॥ हेयुपादेअवतार
 श्री०॥३५॥ चेफाकोणिकनरपति ॥ झूझ्याविणठालोक ॥
 दुखविपाकदसजेकह्या ॥ पापेपड्याबहुशोक श्री० ॥ ३६
 ॥ गोसालेरुपिवालिया ॥ नागसिरीरुपीघात ॥ सोमिल
 चरितअधम्मए ॥ करिपांम्या अतिपात श्री०॥३७॥ हेय

चरितएजाणिये ॥ हवेमिश्रअधिकार ॥ श्रावकसम
 कितदृष्टीए ॥ धम्मकाजिव्यापार श्री० ॥ ३८ ॥ रुपजद
 त्तरथजोतरी ॥ उदायनकोणिकराय ॥ चतुरंगदल मेली
 करी ॥ जईवंध्यागुरुपाय श्री० ॥ ३९ ॥ साहमीजो जन
 पुखली ॥ महोछवचरणजमाली ॥ कूणिकदीधीवधाम
 णी ॥ परदेशीदानशाल श्री० ॥ ४० ॥ प्रतिमापूजीद्रुप
 दी ॥ विजयादिकवलीदेव ॥ सुरियाजेनाटककरयो ॥
 वत्रीसविधमंडेव ॥ श्री० ॥ ४१ ॥ चित्तिचारेहयवरदम्या ॥
 फरहोदकधम्मकाजि ॥ मंत्रिसुबुधिसुरहीकरयो ॥ वो
 ध्योजितशत्रुराज श्री० ॥ ४२ ॥ मूकीजिनछउमथपणे
 ॥ शीतलतेजूलेश ॥ खंदकसनमुखऊठीउ ॥ गौतमगयो
 ति ऐदेश श्री० ॥ ४३ ॥ नागशिरीधम्मघोषए ॥ हीलीसीस
 समक्ष ॥ रोहोरोयोगुरुदुपे ॥ काजेजिनप्रत्यक्ष श्री० ॥
 ४४ ॥ चरीतमिश्रइत्यादीजे ॥ हियडास्युंअवधार ॥ नि
 दप्रसंसानहुकरे ॥ साधुसुगुरुव्रतधार श्री० ॥ ४५ ॥ नी
 देतसुधम्महेलना ॥ थापेतसुआरंज ॥ दुपणलागेविहु
 परे ॥ बलतोधम्मदुर्लभ श्री० ॥ ४६ ॥ आणंदादिकआ
 वंके ॥ वारव्रतउचार ॥ कीधोपालयोनिर्मले ॥ प्रति
 मावहियइग्यारे ॥ श्री० ॥ ४७ ॥ अंतैअणसणआदरी ॥

पाम्यास्वर्गनिवास ॥ एकभवंतरेपामशे ॥ शिवपुरसुप
 संवास श्री०॥४८॥ मेघकुमारचारित्रलियो ॥ गजसुक
 मालसुबाहु ॥ ढंढणधन्नेतपकीउ ॥ अर्जुनआदिएसु
 साहु श्री०॥४९॥ गजसुकमाल अहियासिउ ॥ सोमिल
 कृतअतिदुख ॥ ततखिणकम्मखयकरी ॥ लाधोशिव
 पुरसुख श्री०॥५०॥ धम्मरुचीएकतूंबडो ॥ आहारयो
 ततकाल ॥ जीवदयानेकारणे ॥ लाधोसुखविशाल श्री
 ॥५१॥ चरितधम्मएसंजल्यो ॥ एसहुनेआदेय ॥ इत्या
 दिकजेआदरे ॥ तेंपामेशिवश्रेय श्री०॥५२॥ पढमउ
 वंगिजिणिभण्यो ॥ जहठियवादिजाणि ॥ जेजगहूंतो
 जेहवो ॥ केवलदर्शननाणि श्री०॥५३॥ ठाणंगेएकादि
 थी ॥ लोकादिकदशठाण ॥ चउथेअंगेइणिपरे ॥ को
 डाकोडिप्रमाण ॥ श्री०॥५४॥ पन्नवणादिकआगमे ॥
 प्राणजहठियहोए ॥ ज्ञेयहेयआदेयए ॥ हियोविचारीजो
 ए ॥ श्री०॥५५॥ जगवइअंगेजमकह्यो ॥ निश्चेनेववहा
 र ॥ संपेपेसुणीएहथी ॥ सघलेकरोविचार श्री०॥५६॥
 माझिठारातिकही ॥ नीलीशुकनीपंख ॥ पीतहलदका
 लीगुली ॥ धवलोषीरसशिसंख श्री०॥५७॥ मीठीसाक
 रनेपज ॥ कडुउलिंबसुतिख ॥ इत्यादिकरसजाणिवा ॥

फरसिएछारीलुख श्री०॥५८॥ ववहारेनिश्चेहवे ॥
 पंचवरणरसपंच ॥ गंधदुआडफरसातिहां ॥ इकइकन
 हीखलपंच श्री०॥५९॥ बोलइग्यारश्रवणसुणी ॥ मन
 शुकरोविचार ॥ जेजिहांमिलतोतेतिहां ॥ जांखोश्रुतअ
 नुसार श्री०॥६०॥

॥कळस॥ इग्यारपदएसूत्रसाषिए ॥ सुगुरु
 मुखीअवधारिये ॥ आदेयपदमनवचकाए ॥ आदरोहे
 यवारीये ॥ ज्ञेयवस्तुस्वरूपजांणी ॥ धर्मसुमनराखिए ॥
 सुरिंदश्रीपासचंदसीसे ॥ समरसिंघइमजाखिए ६१
 इतिश्रीउपदेशसाररत्नकोशइग्यारबोलसज्ञायसंपूर्ण.

આ ગ્રંથ વાંચનાર પુરુષો પ્રેત વિનંતી.

૬

સમ્મતના

અભિલાશી પુરુષોને,

વિનતી કરે છું કે, આ પ્રથમ

કાળને વિશે અસજ્જતી (એટલે પથ

માહાત્મ્ય અગીકારે કરીને, છ કાળની હીશાને

વિશે પ્રવર્તવું તથા અબ્રહ્મચર્યનું ચેતન કરવું તે)

નામા દસમા અચ્છેરાના ભોરથી, તે અસજ્જતી લોકોએ લોક

પ્રવાહ રૂપ નામ ધરમ, ભોળા લોકોને દેખાડીને કેવળ ઉલટે મારગે

પ્રવર્તીબ્યાછે, એવું જાણીને આ ગ્રંથના કર્તાપુરુષોએ ધણાભવ્ય જીવને ઉપ

મારને અર્થ ધણા સિધાત અનલોકન કરીને, દેવગુરુ ધરમનું સ્વરૂપ ઓળખવાને અર્થે, આ

ગ્રંથ બનાવ્યોછે, તેમા પણ પ્રથમ ગુરુની ઓળખાણ વીચિત્ર પ્રકારે કરાવીછે

અને પ્રસંગે કુરુરના લક્ષણ ઓળખાવ્યા છે, કેમકે પ્રથમ ગુરુની

ઓળખાણ કર્યાવીના દેવધર્મની શ્રદ્ધા રૂડીરિતિ થાય નહિ તે

મોટે આ ગ્રંથ સજ્જન પુરુષોએ ઉપયોગ દેધને વાચી

તેનો શમ્યક પ્રકારે વિચાર કરીને તેવા વીતરાગ

ની આત્માથી ઉલટા માનનાર નામગુરુ

ઓનો સસર્ગ છોડવાનો અપ કરે

વાને આજ્ઞાસ્ય રાખવુંનહિ

એજ વિનતિ

છે

ગી. ઉ.

अथ

श्री सुमती नागील चरित्र

चोपड़ बध.

॥ श्रीगौतमसुधर्मास्वामीभ्योनमः ॥ चोपड़ ॥
बालपणालगेशीलेधीर ॥ नीलकमलदलकांतिशरीर ॥
समुद्रविजयशीवादेवीनंद ॥ नेमिनमुंआणीआणंद ॥ १ ॥
जसुगुणतणोनलाभेपार ॥ अतिशयचोत्रीससोहेसार ॥
वचनतणाअतिसयपांत्रीस ॥ तासचरणवंदुनिसदीस ॥
॥ २ ॥ मनशुधेसंजोरुसदा ॥ सरसवचनआपेसारदा ॥
तसअणुसारकरुचोपड़ ॥ सुणोसयणएकमनाथइ ॥ ३ ॥
त्रणतत्वछेजगमांसार ॥ देवअनेगुरुधर्मविचार ॥ तेदे
खाडे श्रीगुरुसाच ॥ एछेनिश्चलआगमवाच ॥ ४ ॥

सूत्र ॥ तहारूवस्वर्णभंते ॥ समणस्सवा ॥ माहणस्सवा ॥
किंफलापब्बुवासणा ॥ पनत्ता ॥ गोयमा ॥ सवणफला ॥ सवणे
णभंतेकिंफले ॥ गोयमानाणफलेइत्यादि ॥ (भग.)

गाथा ॥ सवणे नाणेअ विज्ञाणे ॥ पच्चख्खाणेअ, संजमे ॥
अण्हए तुवेचेव ॥ वोदाणे अकिरिया सिद्धी ॥ १ ॥ (भग.)

चो.जिनवचश्रवणज्ञानविज्ञान ॥ प्रत्याख्याणसुसंजमजा
ण ॥ रहीतांस्त्रवतपवलीवोदाण ॥ अवगतक्रियासिद्धि

गुणखाण ॥ एदशवचनसुगुरुदाखवे ॥ आगमसाचत
 ऐनाखवे ॥ तिऐकारणमोटागुरुराय ॥ जेहथीलहीए
 धर्मउपाय ॥५॥

॥ दुहा ॥ गुरुदिणयरगुरुहिमकरण ॥ गुरुदी
 वोगुरुदेव ॥ अप्पहपरहपरंपरह ॥ गुरुदरिसावेभेय ॥१॥

चो. तेगुरुनाछेगुणछत्रीस ॥ पंचिंद्रीवशिकरणजगी
 स ॥ नववाडेनितुपालेशील ॥ वरजेच्यारकपायस-
 लील ॥६॥ पंचमहाव्रतपूराधरे ॥ पंचाचारेंनितुसंचरे ॥
 पंचसमितित्रिणगुप्तिदयाल ॥ तसुसेवानोकीजेढाल ॥७॥

दुहा ॥ कुरुखसिंवलचतधण ॥ निच्चोलंबीहथ्य ॥
 एहासुहगुरुवांदिए ॥ तारणतरणसमथ्य ॥ १ ॥ तथा ॥
 अरुकरअरुकइकिंपिनईहइ ॥ चउगइचवसंसारहबीह
 इ ॥ किरियामारगकहविनमुच्चइ ॥ एहवाधम्मीसुगुरु
 बुद्धइ ॥२॥ चो. जोप्रसादहुएगुरुनोवणो ॥ तोलाहिएसंग
 मसुखतणो ॥ केशीगुरुपरदेशीभूप ॥ जोज्योसूत्रेता
 ससरूप ॥८॥

गाथा ॥ बहुसुखवसहस्साण ॥ दायगामोयगादुहसयाण ॥
 आयरिआकुडमेअं ॥ केसिपएसीयतेहेऊ ॥१॥ (उपदे)
 ॥ चोपाई ॥ देवमांहे जिम मोटो इंद्र ॥ ज्योतिप

चक्रमां हिंजिमचंद्र॥ प्रजामां हिंजिममोटोराय॥ गच्छमां
हेंतेमसुगुरुकहाय ॥९॥

गाथा ॥ पडिस्वोतेयस्सी ॥ जुगप्पहाणागमोमहुरवको ॥
गंभीरोधीमंतो ॥ उवएसपरोयआयरिं॥१॥ अपरिस्सावीसोमो॥
सगहसीलोअभिग्गहमईउं ॥ अविकथणोअचवलो ॥ पसंतहियउं
गुरुहोई ॥२॥ कईयाविजणवरिंदा ॥ पत्ताअयरामरंपहंदाउं ॥
आयरिएहिंपवयणं॥ धारिज्जइसंपयसयलं ॥३॥ जहसुरमणाणइं
दो ॥ गहगणतारागणाणजहचंदो ॥ जहयपयाणनरिंदो ॥ गणस्स
विगुरुत्तहाणंदो ॥१॥ (उपदे.)

॥ चोपाई ॥ जेहनेपोतेवहुलापुन्य ॥ तेगुरुसंग
मपामेंधन्य ॥ लहिस्येधर्मसोहलोतेह ॥ देवभावेगुरु
सेवेजेह॥१०॥

गाथा ॥ पुत्तेहिंचोइयापुरेकडोहिं॥ सिरिभायणभविष्यसत्ता
॥ गुरुमागमेसिभट्टा ॥ देवयमिवपज्जुवासांते ॥१॥ (उपदे.)

॥ चोपाई ॥ गुरुछेशासननाआधार ॥ भविकजी
वनातारणहार ॥ साचाकहेवचनजिनतणां ॥ तेजिनवरं
समतसुभामणां ॥११॥ कुगुरुतणोजेकरस्येसाथ ॥ तेदे
स्येदुर्गतिनेइथाथ ॥ सुमतितणोसंभलोविचार ॥ कुगुरुसं
गिजवभम्योअपार ॥१२॥ कुगुरुकुसंगतिणेंटांजियें॥सू

त्रवचननितुसंज्ञालिये ॥ सुणोसुगुरुमुखेतेहर्नोविगति
॥ किमन्नवमाहिभमियोसुमति ॥ १४ ॥

गाथा ॥ पंचेएसुमहापिवे ॥ जोनवड्जिड्जगोयमा ॥ सं
लावादीहिंकुसीलादी ॥ भमेहिंसोसुमतीजहा ॥ १॥ (महा.)

चो. कुगुरुसरिसजोकरेआलाप ॥ तोपुएलागेवहुलुं
पाप ॥ तसुसंगतिवरजेजेजाण ॥ तेपालेसुधीजिनआ
ण ॥ १५ ॥

गाथा ॥ आलावो संवासो ॥ वीसंभो संयवो पसंगोय ॥
हीणायारेहिंसमं ॥ सबजिणिदेहिंपडिकुड्डो ॥ १॥ (उपदे)

चो. लोकमाहिछेएव्यवहार ॥ कुसंगनोकरिवोपरिहार
॥ नीलअनेतापसनोसंग ॥ जोओपोपटकथाप्रसंग ॥ १६ ॥

गाथा ॥ गिरिसुयपुष्पसुआण ॥ सुविहिअआहरणकारण
विहिनुं ॥ वड्जिड्जसीलविगले ॥ उड्जयसीले हविड्जजइ ॥ १॥
(उपदे.) श्लोक ॥ मातापिकापितापेको ॥ ममतस्यचपाक्षिणः ॥
अहंमुनिभिरानीतः ॥ सन्तुनीतो गवाशिभिः ॥ १॥ काव्य ॥ गवा
शिनांवैसगिरःशृणोति ॥ अहंतुराजन्मुनिपुंगवानां ॥ प्रत्यक्षमेत
द्वत्तापिदृष्टं ॥ संसर्गजादोपगुणाभवन्ति ॥ १॥ (साहित्ये)

चो. अरथीसांचामारगतणो ॥ संयमतपपालेजेघणो
॥ पंचकुशिलतजेजोनही ॥ तोसर्वकरेनिरर्थकसही ॥ १७ ॥

गाथा ॥ जीवेसम्मग्गमाइत्ते ॥ घोरवीरतवंचरे ॥ अच
यंतोइमेपंच ॥ सव्वकुब्जातिरत्थयं ॥१॥ (माहा.)

चो. कुसीलपासथाऊसन्ना ॥ सच्छंदसंसत्तापंचना
॥ संगतजेनिरखेपुणनहीं ॥ एहवातछेआगमेकही ॥१८॥

गाथा ॥ कुसीलोसन्नपासथे ॥ सच्छंदसवलेतहा ॥ दिट्ठि
एविइमेपंच ॥ गोयमाननिरख्कए ॥१॥ (माहा.)

चो. पूछेगौतमकहोगुरुराय ॥ कवणसुमतिहूओकिणि
ठाय ॥ कुगुरुसंगकीधोतिणिकेम ॥ तेहविचारकहोछे
जेम ॥१९॥ श्रीगुरुकहेसुणोसविसाधु ॥ सुमतिएजिम
कीधोअपराध ॥ तसुचरित्रजाखुविस्तरे ॥ कुगुरुथकी
जिममनऊतरे ॥२०॥ सघलाद्विपसमुद्रविचाल ॥ जं
बूद्धीपजिसोहोइथाल ॥ एकलाखजोयणतसुमान ॥ ते
विचालेछेमेरुप्रधान ॥२१॥ तेमंदरथी दक्षिणदिशिण ॥
क्षेत्रजरतछेनामेइसे ॥ तसुवीचालवईताढ्यगिरींद ॥ ति-
हांछेविद्याधरनाचंद ॥ २२ ॥ तेहथीदक्षिणपुरेरसे ॥
नयरकुशस्थलनामेवसे ॥ जीहांकणेमोहोटाजीनप्रास
द ॥ नीतुंपुजाघंटानानाद ॥२३॥ कंचणकलसधजाल
हलहे ॥ वातीधूपअगरमहमहे ॥ रासरमेजावेजावना ॥
मननेरंगेचंदलोकना ॥२४॥ तीहांछेमंदीरनरपतीतणां ॥

अतीउंचानेरलीयामणां ॥ मोटोगढकोसीसाउल ॥ मो
 होटीचीहुंदीसेचारेपोल ॥ २४ ॥ व्यापारीबहूलातिहां
 वसे ॥ रिधिगणीरंगेउल्लसे ॥ चोरासीचहुटेव्यापार ॥
 सरवरवापीकुपनपार ॥ २५ ॥ तेणेनयरीछिराजागुणी ॥
 प्रजापालजसकीरतीघणी ॥ दानवंतसंग्रामेसूर ॥ कुल
 मंडणदीपेजीमसुर ॥ २६ ॥ वैरीगंजएनेनीकलंक ॥ क
 लासंपूर्णजिसोमयंक ॥ पुरोपरीवारेचंडार ॥ दीसेइंद्र
 तणेअणुसार ॥ २७ ॥ जसउपजेनहीकदीएशोक ॥ वसे
 इर्यातीहांबहुंजालोक ॥ जेहसदाव्यसनीदानना ॥ अ
 तीलोनीछेजसमानना ॥ २८ ॥ बीहेअनाचारथीसदा ॥
 साधुसंगइछेसर्वदा ॥ परनुंधनलेवापांगला ॥ परनारी
 जोवाअंधला ॥ २९ ॥ मुंगापरअवगुणबोलवा ॥ मुख
 परपासेमागवा ॥ कलाबहुतरनाछेजाण ॥ रुपवंतवैअ
 मणसमाण ॥ ३० ॥ वसेतीहांबेव्यवहारीया ॥ धनिपुरा
 परउपगारीया ॥ नागीलअनेसुमतीतसनाम ॥ श्रावक
 धर्मकरेअनिराम ॥ ३१ ॥

॥ श्लोक ॥ पात्रेत्यागीगुणरागी ॥ भोक्तापरिजनैः सह ॥

शास्त्रेबोद्धारणेयोद्धा ॥ पुरुषपंचलक्षणः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. जाणेजीवाजीवविचार ॥ पुन्यपापनालहेप्रकार ॥

आश्रवसंवरनेनिर्जरा ॥ बंधमोक्षलहेनवततखरा ॥ ३२ ॥

देवनागभूतादिकजेह ॥ धर्मथकीनचलावेतेह ॥ जिन
आगमनांजाऐअर्थ ॥ सुगुरुवचनसंभालेसमर्थ ॥ ३३ ॥
अंतरंगप्रीतीजेहोय ॥ तसुप्रतेएहवुंभाखेसोइ ॥ पापग्रं
थसंसारअसार ॥ सांचोश्रीजिनजाखीतसार ॥ ३४ ॥
दानदीइउघाडेवार ॥ श्रावकनांत्रतपालेवार ॥ आठ
मचउदसीअंम्मावसी ॥ पुनीमपर्वबुधीमनवसी ॥ ३५ ॥
इणीचिहुंपर्वपोसहलेसही ॥ वलीअवरदिनअवसरल
ही ॥ दसपरकारेकरेपचखाण ॥ देशविरतिपालेजीन
आण ॥ ३६ ॥

॥ सूत्र ॥ चाउदस इमु दिइ पुण्णमासिणीसु पडिपुन्नपोसहं
सम्ममण्णालेमाणा बहुहिंसील वय गुण वेरमण पच्चखाण पोसहो
ववासोहिं अप्पाणंभावेमाणाविहरइ ॥ (भग.)

चो.जिणवरनामहीइंसंजरे॥पापीनीसंगतीपरीहरे॥
संविभागमुनीवरनेकरे ॥ सामग्रीजोगेअवसरें ॥ ३७ ॥
देवगुरुमातपीतानीभगती॥करेसदातेजाणीजुगति॥मन
शुद्धेनकरेमीथ्याता॥श्रावकगुणइकव्रीसविख्यात ॥ ३८ ॥

॥ गाथा ॥ धम्मरयणस्सजुगोअख्कुदो॥ रुवंगं पगइसो
मो ॥ लोगण्ठ अकूरो ॥ भीरु असदो सदक्खिन्नो ॥ १ ॥ ल

हे ॥ ४८ ॥ निर्दयभावपुणाहंकार ॥ तृष्णा कर्कसवच
नउच्चार ॥ नीचपात्रप्रीयदिनरात्य ॥ पांचुफिरेलक्ष्मीसं
गात ॥ ४९ ॥

॥श्लोक॥ निर्दयत्व महंकार ॥ तृष्णा कर्कशभाषणं ॥
नीचपात्रप्रियत्वंच ॥ पंचश्रीसहचारिणः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. परअथवाजुएनापणो ॥ चंचलभावकरेअति
वणो ॥ अछेभलीपणसघळेजाय ॥ साधुचोरनेसाथेथाय
॥ ५० ॥ दुहा. सगालियेतस्करहरे ॥ आंगिजलेजली
जाय ॥ लेनरपतिव्यंतरग्रहे ॥ लच्छीनकेहनिथाय ॥ १ ॥
सायरवप्पमुरारिपिय ॥ चंदहजेवडजाय ॥ लच्छी हिं
डेघरिहिंघरि ॥ महिलाएहस्वजाव ॥ २ ॥ चो. आयुपिशुन
धनस्वारथमीत्र ॥ देहएहनांविषमचरीत्र ॥ करेविक्रीया
एहअकाल ॥ जिमबंधाएमांढोजांल ॥ ५१ ॥

॥श्लोक॥ आयुषोराजचित्तस्य ॥ पिशुनस्यधनस्यच ॥
अर्थस्नेहस्यदेहस्य ॥ नास्त्यकालोविकुर्वतः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

॥गाथा॥ कोअथिसयासुहिर्ड ॥ कस्सवलच्छिधिराइंपि
माइं ॥ कोमच्चुणानगहिर्ड ॥ कोगिदोनेनविसएहिं ॥ १ ॥ (उपदे.)

श्लोकः ॥ सद्भावोनास्तिवेश्यानां ॥ स्थिरतानास्तिसंपदां
॥ विवेकोनास्तिमूर्खाणां ॥ विनाशोनास्तिकर्मणां ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

॥गाथा॥ खणमित्तिदिट्ठनट्ठा ॥ हालच्छेजेणतेणतक्कोमि ॥

तडिलयतरंगसुरधनु ॥ दब्बेहिंकयाइमावहणे ॥१॥ (उपदे.)

उक्तंच ॥ जइविहुसूरुसुवुद्धिविअख्खणु ॥ तांहिंविनासइल
च्छिपइख्खणुं ॥ पुरुषगुणागुणमुणणपरंमुह ॥ माहिलहवुद्धिपयंपइजं
बुह ॥१॥ ॥काव्यं॥ बुद्बुदफेनसमानोजीवः ॥ तदपिनविरमातिलो
कः क्लीबः ॥ धनमद्यौवनविद्यागर्वः ॥ कतिपयादिवसैर्यास्यतिसर्वः ॥१॥

दुह ॥ एकदीहालखजेलहे ॥ एकलहेलखसवाय ॥
एककौडीपुणनविलहे ॥ वायेवाउकुवाए ॥ १ ॥ धन
यौवनठकुराइयां ॥ सदासरसनहोई ॥ जिमरुंपहतिम
माणुसह ॥ छांहफिरंतिजोई ॥ २ ॥ धनवंतमिनगर्वक
रि ॥ पिखविपट्ठरूआइं ॥ चउदहसहसवहूतरे ॥ मुंज
गयंदगयाइं ॥ ३ ॥

॥काव्यं॥ ररेकामिनिमावहगर्व ॥ तनुधनयौवनमिथ्यासर्व ॥
इंद्रजालमिवमायाभासं ॥ ज्ञातेतत्त्वेविगातिविलासं ॥१॥ (साहित्ये.)

चो.संपदआपदमोहोटांलहें ॥ नाहानानेस्युंजाइ
रहे ॥ एमजाणीमनराखेठामि ॥ नितुसंभारेत्रीभुवनस्वा
मि ॥५२॥ दूहा ॥ चंद समुद्धह सुपुरिसह ॥ एह
तिहूंडकसहाउ ॥ खणिवढेखाणिउहठे ॥ मनिनाणइं
वसाउ ॥ १ ॥

॥श्लोकः॥ संपदामापदांचापि ॥ महतामेवसंभवः ॥ कृ
शतापूर्णताचापि ॥ चंद्रएवचोडुपु ॥१॥ (साहित्ये.)

॥काव्यं॥ शशिदिवाकरयोर्ग्रहपीडनं ॥ गजभुजंगविहंग
मबंधनं ॥ मतिमतांचसमीक्ष्यदरिद्रतां ॥ विधिरहोबलवानितिमेम
तिः ॥१॥ काव्यं॥ प्राप्तव्यमर्थलभतेमनुष्यो ॥ देवोपितंलघयितुं
नशक्तः ॥ तस्मान्नशोकोनहिविस्मयोमे ॥ यदस्मदीयंनहितत्परे
पां ॥१॥ (साहित्ये.)

चो. तेछेश्रावकसहजसुजाण ॥ चिंतेएहछेकर्म
प्रमाण ॥ जेणेश्रवसरजेहवोडुएउदय ॥ तेणेंतेहवोअ
हियासंहदय ॥ ५३ ॥

उक्तंच ॥ कवहीकूरकपूरनसुचइलोयणे ॥ कवहीलूणनपु
ज्जइउप्परिभोयणे ॥ कवहीसब्जणछोडिदुरज्जणि चिचयइ ॥ परि
आंअइड्युं दैवनचावइत्युं नचिचयइ ॥१॥

चो. इहांनकेहनोचालेप्राण ॥ कोईनसवलोकर्म
संमाण ॥ मोटाकृतकर्मछुटेनही ॥ विणुंनोगवेवातएसही
॥५४॥ दुहा ॥ मासखमणहलखकिय ॥ दिन्हीकणय
हकोडि ॥ तोयनशक्योवीरजिण ॥ अप्पुंकम्मविछोडि ॥

॥ कर्मआगलनकोसपराणो ॥ देवदाणवरायनरा
णो ॥ नीरडुंवघरिवह्युंहरीचंदे ॥ भालडीमरणलाधमु

कुदे ॥ २ ॥

श्लोक ॥ सुताराविक्रीतासुजनविरह पुत्रमरणं ॥ विनीताया
स्यागोरिष्वहुलदेशेचंगमनं ॥ हरिश्चंद्रोगजावहतिसलिलंप्रेतसद
ने ॥ अवस्थैकायस्याप्यहविपमाः कर्मगतयः ॥१॥ (साहित्ये.)

दूहा ॥ समयसुजुव्वणसमयधण ॥ सहूइसमय
समंथ ॥ गोपिनिरखीअरजुने ॥ सोधणुहरस्योपच्छ ॥१॥

॥ काव्यं ॥ कहरिश्चंद्र. कांस्यजदास्यं ॥ कइलासूनुः कचनट
लास्यं ॥ कचवनकटंकासौरामः ॥ कटुरेविकटोविधिपरिणामः ॥१॥

चो. पृथवितणुंराजनेनार ॥ पांडववेठाजुएहार ॥ ल
पमणारामअनेजानकी ॥ वनजाएकर्ममहीमाथकी ॥५५॥

श्लोक ॥ कर्मणोहिप्रधानत्वं ॥ किं कूर्वति शुभाग्रहाः ॥ विंश
एदत्तलक्ष्मोपि ॥ रामः प्रव्रजितोवने ॥१॥ (साहित्ये.)

चो. दशमस्तकरावणनांजोइ ॥ दीठांभुंइरडवडतांसोइ
॥ हरीश्रेणिकनरकगतीलहे ॥ कर्मविपाककहोकुणकहें

॥५६॥ दूहा ॥ मासिविणुमाथामांहि ॥ अक्षरजेआगेलि
रूया ॥ अधिकनओछाथाय ॥ चहूटातेचायउंभणे ॥

१ ॥ चो. एहनावमनमांहेंधरे ॥ चिंताअरतिकांइनक
रें ॥ मनचीत्युंतेइमहीजरहें ॥ होणहारसरखुंफललहे

॥५७॥ दूहा ॥ चितासयरमसोसि ॥ चित्तमचिताक

रघणी ॥ चीत्त्युंजास्येपोसि ॥ रामहूत्रोलंकाधणी ॥ १ ॥

चो. थोडेऊंचोनीचोथाय ॥ तुलादंडनोएहजन्याय ॥

उत्तमनोछेएहसन्नाव ॥ किमेनआणेहीणसन्नाव ॥ ५८ ॥

उदयसमयरातोहूएसूर ॥ आथमतोपणजीमसींदुर ॥

संपदआपदपांमेघणुं ॥ तोहीनफेरेमतआपणुं ॥ ५९ ॥

श्लोक ॥ उदयेसवितारक्तो ॥ रक्तश्चास्तमनेपिच ॥ सं

पत्तौचविपत्तौच ॥ महतामेकरूपता ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. ठेद्यातरूवरपुणपालवे ॥ खीणोससीहरपुरोहुवे ॥

एहवीमनविमासएकरी ॥ सत्ववंतरहेसाहसधरी ॥ ६० ॥

श्लोक ॥ छिन्नोपिरोहतितरुः ॥ क्षीणोप्युपचीयतेपुनश्च

द्रः ॥ इतिविमृशंतःसंतः ॥ संतप्यतेविपद्यपि ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

गाथा ॥ साहसमवलंबंतो ॥ पावइहियइत्थिअंनसंदेहो ॥ जे

पुत्तमंगविरहेनि ॥ राहुणाकवालिउमूरो ॥ १ ॥

चो. प्रायेनिरधनजोनरहोय ॥ दयानआणेतेम

नसोय ॥ कूडकपटनेकुव्यापार ॥ करतोसंकनधरेल

गार ॥ ६१ ॥

काव्यं ॥ बुभुक्षितः किंनकरोतिपापं ॥ क्षीणानरानिःकरुणा

भवंति ॥ आख्याहिभद्रेप्रियदर्शनस्य ॥ नगंगदत्तः पुनरेतिकुपं ॥ १ ॥

चो. जेनरकपणनआपेदान ॥ तेहुएपणनवद

द्रनिदानं ॥ दालीद्रेपीड्योपापजकरें ॥ वलीपापीदलि
द्रीअवतरें ॥ ६२ ॥

काव्यं ॥ अदत्तदोषेणभवेद्वरिद्री ॥ दरिद्रदोषेणकरोतिपापं
॥ पापादवश्यंनरकंप्रयाति ॥ पुनरिद्रीपुनरेवेषी ॥ १ ॥ (साहित्ये)

चो. घरघरभीक्षाचरकहेइस्युं ॥ धोरेदानविमा
सोकीस्युं ॥ नहीतोथास्योअम्हसारीखा ॥ अणदीधा
नाएहपारीखा ॥ ६३ ॥

श्लोक ॥ कथयंतिनयाचंते ॥ भिक्षाचारागृहेगृहे ॥ यद्य
स्तिकंचित्तद्देहि ॥ अदातुंफलमीदृशं ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. एहवांपापतणांफलजाण ॥ लहकत्रहकने
अंतरकाण ॥ ओसीसीनवानीनेल ॥ कूडाकरातणाजेमे
ळ ॥ ६४ ॥ पापीलोकसरिसव्यापार ॥ मायावंचअने
कप्रकार ॥ थापणमोसादीकजेपाप ॥ तेहतणोनवीमंडे
व्याप ॥ ६५ ॥ सुरपणोसंग्रामेजणाय ॥ दातासतदुर
जिपपरखाय ॥ विनियेसीष्यपरीक्षाहोय ॥ नीरधनप
णेंमीत्रगुणजोय ॥ ६६ ॥

गाथा ॥ वसणेमित्तपारिख्खा ॥ सुहडपारिख्खायहोइसंगामे ॥
विणएसिसपारिख्खा ॥ दाणपारिख्खायदुक्काले ॥ १ ॥ (उपदे.)

चो. सीलजेरापेसंकटपडें ॥ सतीनामजेनारी

(२४)

चडे ॥ सत्त्ववंततिमनिरधनपणे ॥ साहसरापेंआदरघ
णें ॥ ६७ ॥ वरदाध्योअगनीएकरीदेह ॥ पणनवीव्रत
खंडिजेएह ॥ व्रतराखीनेमरणजन्तुं ॥ पणनवीजीवितव्र
तवेगलुं ॥ ६८ ॥

गाथा ॥ सच्चवयाणपडिवन्ना ॥ पालणागुसुभारतिव्वहणा
॥ धीरापसन्नवयणा ॥ जणणीजणयंतितेविरला ॥ १ ॥ (उपदे.)

काव्य ॥ वरंपविठंजलियंहुयासणं ॥ नयाविभग्गंचिरसंचियं
यं ॥ वरंहिमच्चुसुविसुद्धकम्मणा ॥ नयाविसीलखलियस्सजीविअं ॥ १ ॥

चो. दुधसवारेजेदोहीयुं ॥ वीजेटंकेदहींतेथयुं ॥ क्षी
रसमुद्रजलथोजेनही ॥ नहीवीकारमोहोटानेसही ॥ ६९ ॥

श्लोक ॥ गवादीनांपयोन्येद्युः ॥ सद्योवादाधिजायते ॥ क्षी
रोदधेस्तुनाद्यापि ॥ महतांविकृतिःकुतः ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. गुरुसाषिएकीधांपचखांण ॥ तेनवीलोपेजा
तेप्राण ॥ व्रतलोपेदुपपामेजीव ॥ इसेभावतेरहेसदी
व ॥ ७० ॥

श्लोक ॥ प्राणांतिपिनभंक्तव्यं ॥ गुरुसाक्षिश्रुतं व्रतं ॥ व्रतंभ
गोहिदुःखाय ॥ प्राणाजन्मनिजन्मनि ॥ १ ॥ (साहित्ये.)

चो. जोभुइंजारेशेपसलसलें ॥ मेरूनामचुधरजोचलो ॥
ज्योतिपचक्रजोभुइंअवतरें ॥ तोउत्तमनुंवलेंयुंफिरे ॥ ७१ ॥

गाथा ॥ नइचलइमंदरोसुसइसायरो ॥ तहसइसयउं

दिसिचक्रं ॥ तहविहुसप्पुरिसाणं ॥ पयंपिअननहाहोइ ॥ १ ॥

चो. वळीतेमनमांहीचिंतेएम ॥ दानपुंन्यकहोचालेकेम

॥ रूडोभावेतोहिजग्रही ॥ जोघरसंपदहोवेसही ॥ ७२ ॥

काव्यं ॥ नयनेननेताविनयेनशिष्यः ॥ शीलेनलिंगीप्रशमेन
साधुः ॥ जीवेनदेहःसुकृतेनदेही ॥ वित्तेनगेहीरहीतो नभाति ॥ १ ॥

चो. जोहूएगांठेपरीघलदांम ॥ तोमनवंछीतसीजेका

म ॥ देवजगतीसामीसनमान ॥ अष्टाईपूजानेदान

॥ ७३ ॥ पात्रतणोतोथाएपोष ॥ तोकीजेसज्जनसं

तोष ॥ राजामानेजनसहूनमे ॥ सवीकेहनेनरदीठोग

मे ॥ ७४ ॥ दुहा ॥ मनहिमतोरथउपजें ॥ तेमनमांहीर

हंति ॥ पुणप्रमाणकोनवीचडे ॥ जेघरिलछीनहूंति ॥ १ ॥

चो. सगासहूतोजीजीकरें ॥ तोदसदीसीमहिमावीस्तरें ॥

तोलहीएआदरवहूमाना ॥ जोघरविलसेनवेनीधाना ॥ ७५ ॥

गाथा ॥ तासयणाणंमिच्छी ॥ तापुत्ताभुवणआयरोताव ॥ क

मलदलच्छीलच्छी ॥ नापिच्छइनिदुदिदोए ॥ १ ॥

गाथा ॥ नाविहवोतापुरिस्स ॥ होईआणावडिच्छउंलोउं ॥

गालिउदयंघणंविज्जुला ॥ विद्रंपरिच्चयई ॥ १ ॥

चो. गुणहीणोगुणवंतमनाय ॥ रूपहीणशुभरूपकहाय ॥

(२६)

जडपंडितनेकायरसूर॥ एसवीलपमीनागुणपूर॥ ७६॥

काव्य॥ विगुणमविगुणदृंस्वहीणंपिरम्मजडमविमइमंत ॥
मंदसत्तेपिसूरं ॥ अकुलमविकुलीणंतंपयंपंतिलोया ॥ नवकमलदल
छीजंपलोएइलच्छी ॥ १ ॥

चो. करेसहूधनवंतनीआस ॥ वंछेसहूधनवंतसंवास ॥
जुओहिइंवीमासीसंत ॥ सफलातरूपंखीसेवंत॥ ७७॥

श्लोक॥ वयोवृद्धास्तपोवृद्धायेचवृद्धाबहुश्रुताः॥ सर्वेतेधनवृद्धस्य॥
द्वारेतिष्ठतिक्रिकराः ॥ १ ॥ (साहिसे.)

दुहा ॥ एकसाजएनेपेत्रडुं ॥ जांजरीयातांडोह ॥
उवीहल्याओउल्हस्या ॥ शुद्धीनपुछेकोइ ॥ १ ॥

चो. तेदिनलेषांमाहेनही ॥ जेणेदिनदाननआपेत्रही॥
दानविनानरनेलहेशोभ ॥ दानंधर्मसघलानोथोन्न ॥

७८॥ दुहा ॥ किजेकरकरोपरए ॥ करतलिकरमकरि
ज्ज ॥ जिणिदिनिकरतलिकरनही॥ तिणिअप्पोमगणि

ज्ज ॥ १ ॥ चो. दानथकीकीरतिविस्तरें ॥ दानेकांतिश
रीरेधरे॥ दानेवेरीथाएमीत्र॥ दानतणुंछेवडुंचरीत्र ॥ ७९॥

गाथा ॥ दाणेणफुरइकीत्ती ॥ दाणेणहोइनिम्मलाकंती ॥ दा
णावज्जियहियउ ॥ वयरीविहुपाणियंवहर ॥ १ ॥

चो. देपीएहंवीपडीअनाथ ॥ वेवंधवआलोचेंसाथ ॥

बुद्धीविमासैंछेतेघणुं ॥ धनविणजीवितस्युंनरतणुं ॥ ८० ॥

॥ श्लोक ॥ जीवंतोपिमृताःपंच ॥ श्रूयंतैकिलभारत ॥ दरिद्रो
व्याधितो मूर्खः ॥ प्रवासी नित्यसेवकः ॥ १ ॥

चो. धनविणुनरनेआदरकीस्यो ॥ कणमांहीजेहवो
कुकसो ॥ आदरविणुंजीव्यांस्युंकाज ॥ लोचनवि
णुंस्युंकीजेराज ॥ ८१ ॥ सज्जनसनेहधरेंतांहासहू ॥ मा
यवापबंधवसुतवहू ॥ पणनवीकोएथाएसाथ ॥ जवमा
णसनेंहूएअणाय ॥ ८२ ॥ दुहा ॥ मुढमवाहिरिंजोइ ॥
एपाएवामेलावडो ॥ धनकारणसहुकोइ ॥ तुजकारण
कोईनहीं ॥ १ ॥ चप्पटवाक्य ॥ किसकावेटाकिसकीव
हू ॥ आपसवारथमिलियोसहू ॥ चप्पटवोलेआलपं
पाल ॥ जेतापूलातेतीजाल ॥ १ ॥ चो. जसुधनतंसवं
धवपरीवार ॥ धनपाखेकोनचमेवार ॥ धनहीणानेंभ
लोविदेस ॥ पणनवीसज्जनमांहिकलेस ॥ ८३ ॥

॥ गाथा ॥ जस्सधणंतस्सजणो जस्सथोतस्सबंधवावहवे ॥
धणरहिउँउमणूसो ॥ होइसमोदासपेसेहिं ॥ १ ॥

दुहा ॥ वलिपरदेसवसाइया ॥ वलिसेव्योवनवास ॥
माणपण्डासज्जणा ॥ वलिकियोसज्जणवास ॥ १ ॥

॥ गाथा ॥ माणपणठइजनतणुं ॥ तोदेसडाचइज्ज ॥ मा

दुज्जणकरपल्लवइ ॥ ठांसिज्जंतभमिज्ज ॥१॥

चो. तेमाणसजेरापेमान ॥ बीजाफोकवीणासेधान ॥
आपणडुंराखेवानीरे ॥ श्रीफळत्रणवाडकरेंधीर ॥८४॥

गाथा ॥ सिरनालियरसमाणो ॥ तिहुयणमज्जंमितसअरो
नथि ॥ नियनीररख्खणट्टा ॥ तिनिविवाडीकयाजेण ॥१॥

चो. उत्तमनेंतोएहनिधान ॥ जेपामेंआदरबहूमांन ॥
मध्यमवंचेधननेमान ॥ केवलइहेअधमनिधान ॥८५॥

श्लोक ॥ उत्तमामानमिच्छंति ॥ धनमानौहिमध्यमा ॥ अ
धमाधनमिच्छंति ॥ मानोहिमहतांधनं ॥१॥

चो. पणसाजणसंवासेंरही ॥ दीणवयणतेआगलिकही
॥ जेकरियेव्यापारहरीति ॥ तेआपणेनमानेचिति ॥८६॥
दुहा ॥ अहपीअइमानससरे ॥ अहनिसिआइरहंति
॥ हंसहएहपरिख्खडी ॥ छिल्लरिजलिनपियंति ॥१॥

श्लोक ॥ मूर्खस्यकाव्यकरणं ॥ गीतमकंठस्यललितमध
नस्य ॥ बरतोवैशपागमनं ॥ परिभवकारीणिचत्वारि ॥१॥

चो. पूरवन्नवतपतप्यानघणा ॥ जेणेपोहोचेंवंचोतम
नतणा ॥ हवेस्युंचिंताकीजेवहू ॥ पुन्यथकीपांमीजेसहू
॥८७॥ दुहा ॥ धंवेकीधाधूजि ॥ धंधाविणुधुजे
नहीं ॥ पहीलवरास्यामूजि ॥ पोतेसुकृतनसंचियुं ॥१॥

रेमनअप्पाखंचिधरिं ॥ चिंताजालिमपाडी ॥ फलति
 तोपरीपामीए ॥ जितोलिह्योनिजाडि ॥२॥ अस्थिभवं
 तरसंचियुं ॥ पुन्नसमग्गलजास ॥ तसुवलतसुमइतसुसि
 रिअ ॥ तसुतिहूअणजणदास ॥३॥ चो. इणकारणजईए
 परदेश ॥ ठामपालटेदशाविशेष ॥ कर्मपरीक्षाजाणीजाय ॥
 मनपणपस्तावोनवीथाय ॥८८॥

श्लोक ॥ गंतव्यं नगरशतां ॥ व्यवसायशतानि शिक्षित
 व्यानि ॥ भूषति शतं च सेव्यं ॥ स्थानांतरितानि भाग्यानि ॥१॥

गाथा ॥ दिसइविविहिचरिअं ॥ ज्ञाणिज्जइसयणदुज्जण
 विसेसो ॥ अण्णं च कलिज्जइ ॥ हिं डिब्बे तेण पुहवीए ॥१॥

श्लोक ॥ योननिर्गत्य भिः शेषां ॥ विलोकयति मेदिनिं ॥ अ
 नेकाश्चर्यसंपूर्णा ॥ सनर कूपददुरः ॥१॥

चो. एहविमासणमनमांकीध ॥ जथासकतीसंवलव
 लीलीध ॥ बेवंधवचाल्यापरदेश ॥ दैवगतीचिंतवेविशेष
 ॥८९॥ दुहा ॥ केकूंकणकेकाच्छी ॥ केपाटणिकेपारकरि
 ॥ समयजेमाहरेवांछि ॥ साजणसविजुजुआकरया ॥१॥
 दुहा ॥ कहिंमालवकहिंसंखपुर ॥ कहिंवच्चरकहिंनट्ट ॥
 सुरसुंदरिनच्चाविए ॥ दैविहिदलेविमरट्ट ॥२॥

चो. दीनपणुंनविमनमाहिंधरे ॥ लपमीतणोमनोरथकरे

॥ अथ तपोपुरुषारथघोरा ॥ तिकाजेदुःखखमेकठोर ॥ ९० ॥

श्लोक ॥ धनमेर्जयकाकुस्थ ॥ धनमूलमिदं जगत् ॥ अंत
रैव पश्यामि ॥ निर्धनस्य मृतस्य च ॥ १ ॥

चो. भुख्यानविद्याकरणजीमाय ॥ तरस्याकाव्यरसं
नपीवाय ॥ छंदे किणिहिनकुलं उधरयो ॥ कलासयलि
धनमोटोकरयो ॥ ९१ ॥

काव्यं ॥ वुभुक्षितैर्व्याकरणं न भुज्यते ॥ पिपासितैः काव्यर
सो न पीयते ॥ न छंदसा केनचिदुद्धृतं कुलं ॥ हिरण्यमेवार्जयनिः फ
लाः कुलाः ॥ १ ॥ गाथा ॥ बलभद्रे ववसीकरण ॥ अवरसवे
अकथय ॥ जिणदीठे मुणिवरे टले ॥ तस्मिन् पसारइहय ॥ १ ॥
श्लोक ॥ शीलं शौचं कांति ॥ दासिण्यं मधुरं माकुलं जन्म ॥ न
विराजते सर्वा ॥ प्ययहीनस्य पुरुषस्य ॥ १ ॥

चो. मोटोकटगरथमेलतां ॥ महाकष्टवलिते रापतां ॥ लान्न
हाणविह्वं परिंजिहाकष्ट ॥ परिग्रहइणिकारणे अनिष्टा ॥ ९२ ॥

श्लोक ॥ अर्थो नामर्जने दुःखं ॥ अर्जितानां च रक्षणे ॥ आ
येदुःखं व्ययेदुःखं ॥ धिगर्थो नर्थभोजनं न ॥ १ ॥

चो. अलि सकरतां धिन न लहीए ॥ कोयर प्रणुं न धरी इंहिइं ॥
उद्यम करतां हूए धन रिद्धा ॥ उद्यम करतां लिहीए सीध ॥ ९३ ॥

श्लोक ॥ ओलस्यं हिमनुप्याणां ॥ शरीरस्यो महान् रिपुः ॥

नोऽस्त्युद्यमसमोऽत्रिधुः ॥ कृत्वायंनावसीदति ॥१॥

दुहा ॥ साहससीआलच्छीहवए ॥ नहूकायरपुरिसाह

॥ कन्नहकुंडलरयणमय ॥ अनुकज्जलनयणांहि ॥१॥

श्लोक ॥ उद्यमसाहसं धैर्यं ॥ वलंबुद्धिः पराक्रमं ॥ पडै
तेयस्य विद्यंते ॥ तस्माद्देवोपशंकते ॥१॥

चो. ॥ सहेपराजवघणाअपार ॥ कायरठामनतजेलगार ॥

सुपुरुषतेसाहसआदरें ॥ देशदेशांतरपणसंचरे ॥१४॥

श्लोक ॥ त्रयः स्थानं न मुंचंति ॥ काकाः कापुरुषामृगाः ॥
अपमाने त्रयो यांति ॥ सिंहासत्पुरुषा गजाः ॥१॥

चो. ॥ समरथनेस्योलागेभार ॥ स्युंदूरेजसुहूएव्यापार ॥

कलावंतनेकीरूपोविदेश ॥ प्रीयवादीनेसगाअसेस ॥१५॥

श्लोक ॥ कोतिभारः संमर्यानां ॥ किंदूरं व्यवसायिनां ॥
कोविदेशसुविद्यानां ॥ कः परः प्रियवादिनां ॥१॥

चोपाई ॥ वळीमनमांहिंचितेइस्युं ॥ धनमांहीमुंक्युंछे

कीस्युं ॥ पूरवपुन्यतणेसुपसाय ॥ मनमानीसंपदसवी

थाए ॥१६॥ दुहा ॥ जेजाउपरदेहिं ॥ परमंडलपुनउ

जणे ॥ नरनिल्लडितणेहिं ॥ आगेअस्वरअधिई ॥१॥

गाथा ॥ धम्मेणकुलपसई ॥ धम्मेणयेदिव्वरुसंपत्ती ॥

धम्मेणधनसंमिद्धी ॥ धम्मेणसविंथडाकित्ती ॥१॥

दुहा ॥ धर्मेहयगयसंपजे ॥ धर्मेरणमारांज ॥ धर्मे
मनवंछितलहे ॥ धर्मेसीजेकाज ॥ १ ॥ कुंकुमकज्ज
लकेवडो ॥ कंकणकूरकपूर ॥ कोमळकप्पडकव्वरसा ॥
एपुन्यहअंकुर ॥ २ ॥

काव्य ॥ सुकुलजन्मविभूतिरनैकधा ॥ प्रियसमागमसौरव्यप
रंपरा ॥ नृपकुलेगुरुताविमलयशो ॥ भवतिपुन्यतरोःफलमिदं ॥ १ ॥

चो. धर्मतणाजेकहीएजांण ॥ साचीपरखेजिननीआण ॥
अवरपदारथगणेअसारा ॥ धर्मतणाछेसगपणसारा ॥ १७ ॥

गाथा ॥ विहडंति सुआ विहडंति बंधवा ॥ विहडइ सुसंचिउ
अथो ॥ इक्को कहविन विहडई ॥ धम्मोरे जीवजिण भणिओ ॥ १ ॥
दुहा ॥ तेपुणअरथीछेधर्मना ॥ तिणिआणेरूडीवा
सना ॥ जोपामीरुपेधनसंयोग ॥ तोविलसीसेसघ
लाजोग ॥ १ ॥ आसमच्छंडिसरेहिया ॥ जांजीवेतांसीम ॥
वळीचलेरुपेदीहडा ॥ नाउजारुपेईम ॥ २ ॥

काव्य ॥ अंगंगलितं पलितं मुंडं ॥ दशनविहीनं जातं तुंडं ॥
वृद्धो याति गृहीत्वा दंडं ॥ तदपि न मुंचति आशापिंडं ॥ १ ॥
चो. धर्मठांमेवदूधनवावरसुं ॥ दुरवललोकसुखेंथापरसुं ॥
जोनहीपुगेमननीआसा ॥ तोमंडीरुयुंधर्मअभ्यासा ॥ १८ ॥

गाथा ॥ चिंतानामेणई ॥ आसासलिलेण पूरियावई ॥

बुद्धोसिमंदास्य ॥ संतोसतरंङ्गएलय ॥१॥

इलोक ॥ उच्चैर्मनोरथाःकार्याः ॥ सर्वदैवमनस्विना ॥ वि
धिस्तदनुमानेन ॥ संपदेयततेतरां ॥२॥

इलोक ॥ नित्यमित्रसमादेहः ॥ पर्वमित्रसमोजनः ॥ प्र
णाममित्रसमोधर्मः ॥ कार्यसत्पदवाञ्छिना ॥२॥

चो. जीवमकदीएत्तपतोथाय ॥ जोहूएदेवअनेवलीराय ॥
जेजीनवांणीराताजीव ॥ तसमनमानेधर्मसदैव ॥९९॥

काव्यं ॥ असुरसुरपतीनांयस्यभोगैर्नृतृभिः ॥ कथमिहम
नुजानांतस्यभोगेपुतृभिः ॥ जलनिधिजलपानात् योनजातोवितृष्णः ॥
नृणश्चिखरगतांभयानत किंसतृष्येत् ॥२॥

चो. पामीर्युंजोसाधुसंजोग ॥ तोआदरस्युंसंयमजोग ॥
एकदीवसपाल्युंचारीत्र ॥ आपेउत्तमसुखवीचित्र ॥१००॥

गाथा ॥ एगदिवसंपिजीवो ॥ पव्वञ्जमुवागउअनन्नमणो ॥
नईविनपावइमुख्वं ॥ अवस्सवेमाणिउहोइ ॥२॥

इलोक ॥ नचराजभयंनचचौरभयं ॥ इहलोकमुखंपरलो
कहितं ॥ नरदेवनतंवरकोल्लिकरं ॥ अमणत्वमिदंरमणीयतरं ॥१॥

चो. इसामनोरथश्रावकधरे ॥ साधुतणागुणमनिसंजरे ॥
धर्मतणोजावेपुणजोइ ॥ कीधोकीमेननिःफलहोइ ॥१०१॥

इलोक ॥ यन्नकामार्थयशसां ॥ कृतोपिविफलीभवेत् ॥ पु

पुण्यकर्मसमारंभः संकल्पोपिनानिःफलः ॥१॥

चो॥ सगासोणीजाकारणबहू ॥ जीवकरेछेत्रारंजसहू ॥

पणतसफलएकलोचोर्गवें ॥ सगोनकोईभीरुहुवें ॥ १०२ ॥

सूत्रं ॥ संसारमावन्नपरस्सअद्या ॥ साहारणंजंचकरेद्वकम्मं ॥

कम्मस्सतेतस्सउवेयकाले ॥ नवंधवावंधवयंउवंति ॥ १॥ (सुयग.)

दुहा ॥ इकहजीवहकारणे ॥ मारमजीवसयाइं ॥

अज्जकिकालकिमरणछे ॥ पामिसदुखसयाइं ॥ १॥

चो॥ इस्यामनोर्थमनमांहेकरया ॥ आघेरामारगसंचरया ॥

एकगृहीनेमुनीवरपंच ॥ दीठादेखीतागुणसंच ॥ १०३ ॥

इणेअवसरनागीलकहेवांण ॥ सांभलसुमतीकरोमन

ठांण ॥ साधुसाथआपणनेंमील्यो ॥ मनचींत्योमनो

रथफलयो ॥ १०४ ॥

श्लोक ॥ भवतिभूरिभिर्भाग्यै ॥ धर्मकर्ममनोरथाः ॥ फलं

तिपत्पुनस्तेहि ॥ तत्सुवर्णस्यसौरभं ॥ १॥

चो॥ जइएसार्थेहवेएहने ॥ साधुसंगफळमोटोमने ॥

सीउतावळहवेकीजीए ॥ धर्मतणोलाहोलीजीए ॥

१०५ ॥ दुहा ॥ रसिवा ॥ जालागेतांला

इए ॥ पाछेपंथअपार ॥ जिह

श्लोक ॥

पुनातिकालेन ॥ सद्यःसाधुसमागमः ॥१॥

श्लोक ॥ रोगिणांसुहृदोवैद्याः ॥ प्रभूणांचाटुकारिणः ॥

मुनयोदुःखदग्धानां ॥ गणिकाःक्षीणसंपदां ॥१॥

चो. श्रावकनोछेएहआचार ॥ साधुभगतीनितुकरेवी
चार ॥ ज्ञानप्रमुखपांमेगुणघणा ॥ जेहथीहूएसुखसी
वगतीतणा ॥ १०६ ॥ सुमतीकहेजीमतुम्हनेगमे ॥
वचननलोपुंइएसमें॥वीनयवंततेहजकहेवाइ॥मानेमात
पीतागुरुभाई ॥१०७॥

श्लोक ॥ जानीयात्प्रेयणेभृत्यान् ॥ बांधवान्व्यसनागमे ॥

मित्रंचाणदिकालेच ॥ भार्याचविभक्तये ॥१॥

चो. देशदेशछेपरीघलनार ॥ देशदेशबंधवसंसार॥दोही
लोबंधवसगोविदेश॥तेणकारणमानवोविशेष ॥१०८॥

श्लोक ॥ देशेदेशेकलत्राणि ॥ देशेदेशेचबांधवाः ॥ तंदे
शनैवपश्यामि ॥ यत्रभ्रातासहोदरः ॥१॥

चो.तोतेतसुसंगातेमल्लि॥मारगजातांमनअटकलेजोयो
साधुतणोआचार॥नागीलनेनवीरुच्यालगार ॥१०९॥

श्लोक ॥ ओतव्येचक्रतौकर्णौ ॥ वाग्बुधिश्वविचारणे ॥

यःश्रुतंनविचारेत् ॥ सकार्यंविदतेकथं ॥१॥

चो.नागीलनेनवीरुच्यालगार ॥ नेमीनाथत्रिभोवन्नवि

(३६)

रुधात॥ जादववंसेतीलकसमान॥ शंपलंछनदशधेणुपत
नुमान॥ ११०॥ जेहनेनामेटळेसेताप॥ भूरीभवांतरनाजा
एपाप ॥ सुरतरुजीमवंचीतद्येसोय ॥ बावीसमोजिणेस
रजोय ॥ १११॥

श्लोक ॥ दर्शनात्दुरितद्वंसी ॥ वंदनाद्वाञ्छितप्रदः ॥ पूज
नात्प्रकःश्रीणां ॥ जिनःसाक्षात्सुरद्रुमः ॥ ११॥

चो. तेजिनवरजगमां हिभाण॥ तेहतणुंमेहेसुण्युवखाण॥
जेमुनीवरजगहूएएहवा॥ नजोइएद्रष्टीएतेहवा॥ ११२॥

सूनं ॥ जेएवंविहेअणगारंस्वेभवति ॥ तेयकुसीले ॥ तेदि
ट्टिएवि ॥ निरिख्खर्बनकण्ठांति ॥ १॥ (माहानि.)

चो. तेकारणएमुकोसंग ॥ एनिश्चयदुरगतीनुंअंग ॥ ए
हनेसंगेमोहटादोप ॥ आगमछेएहवोउदघोप ॥ ११३॥

गाथा ॥ अगीयथकुसीलेहिं ॥ संगंतिविहेणवोसिरे ॥ मो
ख्वमग्गसिमेविग्घं ॥ पहंमितेणगेजहा ॥ ११४॥

चो. जलतीअगनिदेहदाजवए॥ पुण
वए ॥ मंत्रतंत्रवीणुंज ॥ ५॥

वपाप ॥ ११५॥

गाथा ॥ पञ्ज
ष्पाणंडहिन्तांसि ॥

घोरदिष्टिविसएहिं॥इसंतंपिसमलिया॥णागियंध्यंकुंसीलाहमं ॥२॥

चो.पंथेचोरतणेदृष्टांत॥मोक्षपंथमांवीघनकरंत॥अगीतां

र्थकुशीलप्रसंगा॥ त्यागोतरीवःमतीचंगा॥११५॥ आपण

जास्यूंखीणएकरही॥जिनआणाभंजीस्यूनही॥अमरअ

सुरनरवरजेभला ॥ तेनहीजिनआणावेगला ॥११६॥

दुहा ॥ जिणपुजेजिनवरनमे॥जिणहनखंडेआणा॥जेजि

एवाणीरत्तडा ॥ तेजाणिजेजांण ॥१॥ चो.एहस्युंदरी

सननेसंलापा॥करतांलागेअतीघणोपाप॥नागीलइमसु

मतीनेकही॥बेठोहाथसुमतीनोग्रही ॥११७॥ आचोनवी

लेतेहनोसांथा॥मुंकेनहीसुमतीनोहाथा॥सुमतीविमासेमन

मांहेइस्युं॥कहोहवेकीजेइहांकीस्युं॥११८॥ गुरुवळीमा

तपीतांविडजाइ॥नगनीनेउत्तरनदेवाइं॥शास्त्ररितछेएह

वोजिहां॥हाहांदैवकरुंस्युंइहां॥११९॥

गाथा ॥ गुरुणोमायावितस्स ॥ बिडुभायातहेवभगिणीणं ॥

बधुत्तरनदेवजइ ॥ हांदेवभणांमोर्कितथ ॥१॥

चो.एजेकांइचेआदेश॥तेकरवोशुभअशुजअसेस ॥पण

हुंतोनरहीसकुंआज॥इणिअवसरनहुंकरीइलाज॥१२०

अथवांकिमजीव्हाउपडे॥जेठबंधवछेवापहतुले॥अशुचि

अरचोनेनागेअंगा॥वाळरम्योएहनेउछंगा॥१२१॥अथवा

एहनेपंडितपणुं॥छेतोक्यांबोलेअतीघणुं॥वचनविमासी
नेबोलीए ॥ तोतेअमृतसमतोलीए ॥१२२॥

गाथा ॥ महुरानिउणंथोवं॥कब्जावडिअंअगवियमतुच्छं।
पुवंमइसंकलिअं ॥ भणंतिजंधम्मसंजुत्तं ॥१॥

दुहा ॥ वचनविमासीनेकहे॥एउत्तमनूंअहीनाण ॥ अवि
चार्युंजिमतिमकहे॥तेतोसहीअजांण॥१॥ चो.एहमोहो
टागुणवंतासाध ॥तेहेनोएबोलेअपराध ॥ तोएहनूंर्युंपं
डीतपणुं॥रीषीनिंद्यानुंदुषणघणुं॥१२३॥ पणकांडकहू
उतरइहां ॥अवसरवलीपांमीर्युंकीहां ॥ अवसरविणुंजे
कहिएबोला॥तेनवीसोनालहेंतीटोल॥१२४॥दुहा ॥ अ
वसरपाखेबोलिए॥सदूकोकहेगमार॥उल्हाणोजोफूकि
ए॥तोमुहजरियेछार॥अवसरअवसथिएहिं॥नीगमिउनी
नागिए॥नउंहाटगएहि ॥ वारविसाहीलाभरुपइ ॥ २॥
चो.अवसरवहालोवुठ्योमेह॥अवसरेंआव्यांसगांसनेह
॥दीजेछाणपर्विगूहली॥बेकररायउडावेसली॥१२५॥सु
मतीइर्युचिंतेछेजाम॥जाण्योनांगीलमनपरिणाम॥ पं
डीतनरनीएहजरीत॥आकारेंजेजांणेचीत॥१२६॥दुहा॥
आण्यातणाअहीर॥हरहीआवुजेनही॥वातातासूवीर ॥
सदानकीजेसूरिया ॥१॥

श्लोक ॥ आकारैरिंगितैर्गत्या ॥ चेष्टयाभाषणेन च ॥ नेत्रव
क्त्रविकारेण ॥ लक्ष्यते तर्गतमनः ॥ ११ ॥

चो. वात उदीरीपशुपणलहें ॥ प्रेरचाहयगयभारेवहें ॥ पंडी
तनरजांणें अणकह्यो ॥ बुद्धीतणो फल एहवोलह्यो ॥ १२७ ॥

काव्यं ॥ उदीरितोऽर्थः पशुनापि गृह्यते ॥ हयाश्वनागाश्ववहंति नो
दिता ॥ अनुक्तमप्युहति पंडितो जनः ॥ परैरंगितज्ञानफलाहिबुद्धयः ॥ ११ ॥

चो. मुढपणानुं मोटुंकष्टा ॥ फोकें आणें क्रोधकनीष्टा ॥ नलहेरु
डा विरावी चार ॥ पृथ्वीने उपावे नार ॥ १२८ ॥

श्लोक ॥ कष्टं खलु मूर्खत्वं ॥ कष्टं खलु यौवनेपिदारिद्र्यं ॥ कष्टा
दपि कष्टतरः ॥ परगृहवासप्रवासश्च ॥ १२ ॥

दुहा ॥ रेकरतार अयाण ॥ विरु कियो वरासिउ ॥ मुरिख
सिरिसहनाण ॥ सींगेमसरिज्यानिवहथां ॥ १ ॥ चो. पर्वत
सीपरभीलनेसंग ॥ भमवुं जलुं आपण डेरंग ॥ इंद्रलोकपण
मुखसोथा ॥ रही एनही वचन एआथा ॥ १२९ ॥

श्लोक ॥ वरपर्वतदुर्गेषु ॥ भोतं वनचरैः सह ॥ नो मूर्खं ज
नसंपर्कः ॥ सुरेंद्रभक्तेष्वपि ॥ १२ ॥

चो. हवणां स्युंकही एहने ॥ क्रोध अरथवीनातेहने ॥ क
लकलतुं अतीदेखीतेला ॥ नवीकीजेतिहां पाणीजेला ॥ १३० ॥

दुहा ॥ मूहजोइ एमुहाडि ॥ तोमाणसचोलाविए ॥ कटिकि

देस्पेगालि॥तोसूभुतनसाविण॥१॥ नारिंगकरिनेसेवि
यो॥पाकोहूंतोबोर॥मुहदेषोमाणसंतणु॥बोलावोतोढोर
॥२॥ चो. चडतेपुरेनवीपेसीए॥चडतेक्रोधेनवीबोलीए॥
चडतेतावनउपधदेय॥ पंडितरीतअछेजगीएह ॥१३१॥

इलोक ॥ नांनुपूरेप्रवेष्टव्यं ॥ वक्तव्यंनोरुपांभरे ॥ इवरा
दौनौपधंदेयं ॥ नीतिरेपाविषाश्रितां ॥२॥

चो. स्त्रीएकबोलेतोकांडकहूं॥त्यांलगेंहूंअणबोलीयोर
हूं॥टलेतेटलेतेहनोक्रोध॥पछेलहेसाचोप्रतिबोध॥१३२॥

दुहा ॥ क्रोधवसेंजीवजांहांहूवे ॥ त्यांनवीबुजेधर्म ॥
पालकनमुचीतणीपेरे ॥ श्रीब्रह्मकहेएमर्म ॥१॥

चो. स्त्रीएकएमवीमासीरहें ॥ नागीलश्रावकअवस
रलहें ॥ धर्मतणोतेसेहेजेनीलो ॥ चित्तविचारकरेअतीन

लो॥१३३॥ एहनोटाळुंमनसंदेह ॥ कहाविनानविवुझे
एह ॥ इमजांणीनेबोलेंइस्युं ॥ भाइताहरुंदूपएकीस्युं

॥१३४॥ अथवादोपनहिकालनो ॥ एहछेदोषकर्मज्ञा
लनो ॥ हितबुद्धीएजेकहिएवांणी ॥ तिहांसहोदरको

पेप्रांणी ॥१३५॥

गाथा ॥ नोदामितुभंदोसंनयाविकालेस्सेदोमदोसमहं ॥
जांहीयबुद्धिइसहोयराविभणियापकुण्ठांति ॥२॥

गाथा॥ जीवाणंचियएथं ॥ दोसंकम्मवुजालकसियाणं ॥

जेचउगइनिपिडणं ॥ हिउवदेसंनवुझंति ॥१॥

चो.रागद्वेषकदाग्रहकरे ॥ मोहमिथ्यातघणेरूंधरे ॥ ताल
पुट्टविपथईपरिणमे ॥ हितउपदेशअमृतनविगमे ॥१३६॥

गाथा ॥ घणरागदोसकुग्गह ॥ मोहमिच्छत्तखलियमणाणं

॥ भाविसंतालउडं उवएसामयपइन्नंपि ॥१॥

चो.मूरषनरनेजेउपदेश ॥ तेहुएकोपनणीसुविसेस ॥ पायुं
दूधजीसोसापने ॥ तेनिःकेवलविपट्टदिने ॥१३७॥

श्लोक ॥ उपदेशोहिमूर्खाणां ॥ प्रकोपायनशांतये ॥ पयः
पानंभुजंगानां ॥ केवलंविषवर्द्धनं ॥१॥

चो.एमसांभालिनेबोल्होसुमति ॥ जाईकांलागीतुजकुमती
॥ नण्योगण्योतुंसघलुंशास्त्रातुंजेकहेनिंदीएनपात्रा ॥१३८॥
निजपरसंसहीलापरतणी ॥ आपेमछरदेखीगुणी ॥ मु
पथीबोलेआलपंपाला ॥ अधोगतीजाएततकाला ॥१३९॥

श्लोक ॥ स्वश्लाघापरनिंदाच ॥ मत्सरोमहतांगुणैः असंब
द्रप्रलापिच ॥ आत्मानंपातयत्यधः ॥१॥

चो.निजगुणपरअवगुणबोलवा ॥ परपासेकांइजाचवा ॥ दी
नहउत्तरकरवाचणी ॥ जीव्हाजडहुएसज्जनतणी ॥१४०॥

श्लोक ॥ स्वगुणपरदुःखंच ॥ वक्तुंयाचयितुंपरं ॥ अर्थिनंच

निराकर्तुं ॥ सतांजिह्वाजडायते ॥२॥

चो. पेहलांगुणअवगुणदेखीएगुणलेईअवगुणउवेखीए
। समकतिधरनुंएअहिनाए। तुंकांभुजेसहजसुजाए १४१

गाथा ॥ सव्वथउचियकरणं ॥ गुणणराउरइयजिणवयणे

॥ अगुणेसुयमब्जथो ॥ सम्मादिट्ठिस्सलिंगाए ॥२॥

दुहा ॥ अवगुणजंपेगुणचवे ॥ नचवेनिठुरवाणी ॥ माणसरू

पेदेवगणि ॥ देवहहोएकिपाणि ॥ १ ॥ चो. एहनागुणतुंहिए

विमास ॥ एतपतपेमासअर्धमास ॥ अन्नपानवस्त्रलेईसूज

ता ॥ जोगासनदीसेसाधता ॥ १४२ ॥ उन्हालेसहेआताप

ना ॥ खमेस्वेदमलदुखदेहना ॥ सीतवातअहियासेधणा ॥

केरेविविधअजीग्रहधारणा ॥ १४३ ॥ भएवानोएकरेंअ

ज्यसि ॥ एहनवीरहेकीहांनीतवास ॥ क्रोधलोअएथीवेग

ला ॥ तपजपसंजमपूरीकळा ॥ १४४ ॥ इंद्रियदमीआणेव

सहंस ॥ सूकादीसेलोहीमंस ॥ एसासाधुनाअवगुणकहे ॥

तोतुंस्योपरमारथलहे ॥ १४५ ॥ जेहूएपापीदुर्जनघोर ॥

कुमतीकदाग्रहपीड्यीकठोर ॥ तेबोलेदुपणपरतणा ॥ नर

कितणीगतीनांवारणां ॥ १४६ ॥ दुहा ॥ दुज्जणसूईअ

णुसरे ॥ पगपगच्छिदकरंति ॥ सज्जणतागासुत्तजिम ॥

तेच्छिदामुदंति ॥ १ ॥ चो. मोटानाछेगुणजोयवा ॥

पणतसकसमलनविधोयवा ॥ जगचालेजिममादलम
 द्यो ॥ हुएनीरसअतीचाव्योकढ्यो ॥ १४७ ॥ दुहा ॥ नरहन
 रिंदहारिसिकुलह ॥ वरकामिणिकमलाह ॥ एतापारनपुछे
 ॥ किंकुसलतणसाह ॥ १ ॥

॥ श्लोक ॥ मधुभारतकस्तूरी ॥ नृपवेद्यातपस्विनां ॥ एते

पांतुगुणाग्राह्याः ॥ पारंपर्यनशोधयेत् ॥ १ ॥

भाषा ॥ अतीमथीउं हूवेकालकुटा ॥ अतीताप्युंतुटे ॥ अती
 चाव्युहूएरसविहुण ॥ अतीनरीयुंफूटे ॥ १ ॥

॥ गाथा ॥ अतिचडिआनकीरइ ॥ मित्तकलत्तेसुसामिभि

च्वेसु ॥ दहियं पिहोइमहिअं ॥ नासइनेहोनसंदेहो ॥ १ ॥

चो. वीजेअंगेवैतालीनामा ॥ अध्ययनवोल्याछेअभीराम ॥

तिहांघणानिंद्यानापापा ॥ वोल्याछेतसुटाळोव्यापा ॥ १४८ ॥

कर्मतजेजिमअहिकंचुली ॥ आठमदेमुनीनरमेवली ॥ ना

मजासकहीएइखणि ॥ तेनिंद्याटालेपापीणी ॥ १४९ ॥

गाथा ॥ तयसंचजहाइसेरयं ॥ इतिसंखायमुणीमज्जांति

॥ गोयन्नतरेणमाहणे ॥ अहसेयकरीअन्नोसेइखिणी ॥ १ ॥

चो. तुंछेआवकसहीअतीनलो ॥ ज्ञानविज्ञानतणोवलीनि

लो ॥ तेजांणीभलीभापासमिति ॥ वचनखंडीवोलेएमसुम

ति ॥ १५० ॥ उद्वारदसवैकालीकजोइ ॥ परअपवादकहेनर

सोइ॥तेतसुभखेपूठनुमांस॥एगाथातुंहिएविमास॥१५१॥

गाथा ॥ अपुच्छउनभासेड्जा ॥ भासमाणस्सअंतरा ॥

पिट्ठिमंसनखाइड्जा ॥ मायामोसंचविवड्जाए ॥१॥ (दशवै.)

चो.जावजीवपाळेचारीत्रा॥मोटातपजेकरोविचित्रा॥निंदांकरतातेसवीआळा॥जुआविमासीउपदेशमाळ॥१५२॥

गाथा ॥ सुठुविउड्जममाणं ॥ पंचेवकरंतिरित्तियंसमणं ॥

अप्पधुइ'परनिंदा जिभो वथा कसायाय ॥१॥ (उपदे.)

चो.क्रोधअजीरणतपविचार॥ज्ञानअजीरणछेअहंकार॥क्रियाअजीरणपरनीतातिमुर्छीअन्नअजीरणभाति १५३

इलोक ॥ अजीर्णतपस.क्रोधो ॥ ज्ञानाजिर्णमहंकरतिः ॥

परतप्तिःक्रियाजीर्णे ॥ अन्नाजीर्णविसूचिका ॥१॥

चो.पांचतणीनिंदाजेकरो॥तेमिथ्यामतीसहिअणुसरे॥पंचमठाणेठाणाअंग॥जोजोसदंगुरुतणेप्रसंग॥१५४॥श्री
अरिहंतनाअवगुणजणे॥अरिहंततणोधर्मअवगणे॥निं
देआचार्यउवजाय॥निदेच्यारसंधेसमेवाय॥१५५॥साधु
अनेश्रावकतपकरी॥देवतणीगतिजेणेअणुसरी॥तेहत
णीनिंदाजेकरो॥दुर्लभबोधीतेअवतरे॥१५६॥

सूत्र ॥ पंचहिठाणेहिंजीवा॥दुर्लभबोहियत्ताए॥कम्मपकरं

तित्तजहा॥अरहंताणंअवन्नवदमाणे॥अरहंतपन्नत्तस्सधमस्स॥अ

वन्नंवदमाणे ॥ आयारियउवज्झायाणं ॥ अवन्नंवदमाणे ॥ चाउवन्न
स्ससंघस्सअवन्नंवदमाणे ॥ विवक्तवन्नंभचेराणंदेवाणं ॥ अवन्नंवदि
माणे ॥ १॥ (ठाणांगे)

चो. भगवइअंगेवलीसंजाळाजेदेशेपरनेकांइआळातेहना
फळतेहवांपामस्ये ॥ कीधाकम्मननिःफळहसे ॥ १५७ ॥

सुत्रं ॥ जेणंभंतेपरंअलीएणं ॥ असभुएणंअभख्खातितस्स
णं कहपगाराकम्माकज्जांति गोयमा जेणपरं अलिएणं अभख्खा
ति तस्सणंतहप्पगारा चेवकम्माकज्जांति नत्थेवणंअभिसमार्गच्छं
ति ॥ तत्थेवणंपडिसवेदेति ततोसेपच्छवेदेतिइत्यादि ॥ १॥ (भगव.)

चो. लौकिकग्रंथेपणइमकहे ॥ परनिंदकजीवप्रातिकलहे
॥ तेसरखोनहीकोचंडाला ॥ मातंगीनावचनसंजाळा ॥ १५८ ॥

श्लोक ॥ कपालकृतहस्तात् ॥ मदिरामांसभक्षिणि ॥ मा
तंगिनिदुराचारि ॥ कथंसिचसिमेदिनि ॥ १॥

श्लोक ॥ गोचरंयामसीमांच ॥ कन्याक्रियोपरनिंदकः ॥
तेषांमध्यात्गतोत्रासी ॥ तेनसिंचामीमेदिनि ॥ १॥

चो. एहवाएगुणवंताजती ॥ पापवचननवीबोलेरती ॥ कु
शिलनामठव्युंएहनुं ॥ एमोटुंदुपणउपनुं ॥ १५९ ॥ तवना
गीलकहेवतुंजोय ॥ अमरीखएउपरनहीकोय ॥ निंद्याहूं
नकरुंकेहनी ॥ निंद्याछेरासीपापनी ॥ १६० ॥ अणहूताहू

तापरदोष॥केहेताहूएपापनोपोष॥अर्थअनेजसलाजेन
ही॥शत्रुआगलोथाएसही ॥१६१॥

गाथा ॥ संतेहिअसंतेहि ॥ परस्सकिंजपिएहिदोसेहि ॥

अथोजसोनलुभइ ॥ सोयअमिच्छीकउहोइ ॥

चो.हुंछुंश्रीजिनधर्मनोजाणनिंद्याजाणुंदुपणठांणइच्छा
नथीपरअपवादनी॥पणदेखोचर्याएहनी॥१६२॥ मुजने

खपछेश्रीगुरुतणी॥सुद्धचारित्रआदरवानाणि॥तेऐकार
णमेंजोयाएह ॥ नाग्योचित्ततणोसंदेह ॥१६३॥

सोरठो ॥ सारीखुसोनाह ॥ कंसारीतोकासूंहूउं ॥

भागोभरमहियाह ॥ जोनिरतावीनीरषियो ॥१॥

चो.मनमांहेआणिविपवाद ॥जेबोलीजेपरअपवाद ॥पर

जसहणवाकाजेजेह॥निंद्यानामकहीजेतेह॥१६४॥ पण

हितकाजेकहीएसपि ॥ लीजेसघलुंकरीपरीप ॥ ताससरु

प्रयथास्थितकहे ॥तेनिंद्यानुंफळनवीलहे॥१६५॥ उषण

अगनीकांटाभांजण॥ठांलादीसेअतीवांजण॥ मलनेमुं

त्रजोईटालीए॥निंदादोपनइहांबोलीए॥१६६॥

कार्यं ॥ नेत्रैर्विलक्ष्यविलंकटककीटसर्पान् ॥ सम्यग्यथा

व्रजतितां परिहस्य सर्वान् ॥ कुज्ञानकुश्रुतकुमार्गकुदृष्टिदोषान् ॥ स

भ्यगविचारयतक्रौत्रपरपवादः ॥१॥

चो. तुजनेतेणोहितकारणकहुं॥सूत्रवचनजेहवुंकाइलहूं॥
 नवीकीजेगुरुपरीष्यावीना ॥ कीजेसाथसुगुरुसाधुना ॥
 १६७॥जिनधर्मनोएहमर्मनलहे॥वेपमात्रव्यवहारेवहे॥
 बाळतपस्वीनीपरेएह ॥ शोपेतपत्रापणडोदेहं॥१६८॥
 जिनअणाधरीमननेरंग॥क्रियाकरेतसुहुएफळसंग॥तेवि
 एकपृखमेबहुबाल॥पणनलहेवांछितफलमाल ॥१६९॥
 जटाधारवडपीपलजौय॥मच्छगंगनीरेंतनुधोय॥रासन
 खरडेरखेअंग ॥ हरणप्रमुखरहेवननेसंग॥१७०॥पशु
 जांतीडघाडीरहे॥शितापवरपादुखसहें॥उधेमस्तकरहे
 वागुली॥परवशलोकसहेंदुखवली॥१७१॥पणतेहनेता
 पसनकहाय ॥तिमएपणसहिसाधुनथाय ॥उत्तराध्ययने
 जोइविचार॥करिसंदेहतणोपरिहार॥१७२॥

गाथा ॥ चिराजिणंनगणिणं ॥ जडिसंघाडिमुंडिणं ॥ एया
 णिविनतायति ॥ दुस्सीलंपरियागयं ॥१॥ (उत्तराः)

गाथा ॥ पिंडोलएवदुस्सीलें ॥ नरगाउनमुच्चइ ॥ भि
 ख्वाएवागिहथेवा ॥ सुब्बएकम्मईदिवं ॥२॥

चो. भण्यगिण्यानोस्योविसवांस॥जोनतजेमिथ्यामती
 वास ॥ माथेमणीएभरोसोकिस्सो ॥ महाजुजंगमनुते
 तीसो ॥१७३॥

श्लोक ॥ दुर्जनःपरिहर्त्तव्यो ॥ विद्यालंकृतोपिसन् ॥ म
णिनाभूषितःसर्पः ॥ किमसौनभयंकरः ॥ ११ ॥
चो. एह असूत्रं वरते घणु ॥ लोपे वचनजिनेश्वरतणु ॥ लोकि
कग्रंथे पण्डितमजाण ॥ हरीकहे पंडवसुतनेवाण ॥ १७४ ॥

श्लोक ॥ श्वानचर्मगता गंगा ॥ क्षीरं मद्यघटस्थितं ॥ कुपात्रे
पातिता विद्या ॥ किं करोति युधिष्ठिरः ॥ १२ ॥
दुहा गंगानीरवहयुं कुतरे मद्यघट रह्यो सुखीर ॥ विद्यापडी
कुपात्रमें ॥ स्युं करे पांशु ववीर ॥ १॥ चो. आपमती एहुं बोलुं न
ही ॥ नेमी वचन सांभलीयां सही ॥ एहवा होय कुसीला जेह
॥ दृष्टि एनवीनीरखेवा तेह ॥ १७५ ॥ तव कहें सुमति कुमति
बहु आण ॥ नागील बंधवने एवाण ॥ जेहवो तु छे बुद्धि वि
हूण ॥ तेहवो तु जतीर्थ करनुण ॥ १७६ ॥ जेणे सीखवी ए
सीतुज कुमती ॥ श्रावक नामे कहें एम सुमती ॥ जिन नागु
ण जां ए छे सही ॥ क्रोध वस्यें पण बोल्यो वही ॥ १७७ ॥ मि
थ्या मती नो एह ज संच ॥ जेलवतो न करैं खलखंच ॥ कर्म त
णी गति विपम अपार ॥ तेणे एक ह्यो वचन अवीचार ॥ १७८
दुहो ॥ कर्म सब लछें मोहनी ॥ मदीरा सरखुं जाण ॥ डाह्या
ने घेहे लाकरे ॥ एमोटो सपरांण ॥ १॥ कर्म तणी गति विप
म घणी ॥ कर्म छे ल्यो जमालि ॥ भाष्यो एक असूत्र तेणे ॥ पा

डचोलोकजंजाली॥२॥ सीलसनाहसंभारीयो॥ दृष्टिवि
 कारहसाल॥ रूपीतोहीनपतकरयो॥ कर्मतणाएहाल
 ॥३॥ पापतणाफळजांणेंती॥ लपमणाआणेलार्ज॥ विणु
 आलोयेतपकरयो॥ कांडनसिधुंकाज॥४॥ मरिचि एकअ
 सुत्रबले॥ नमीयोवहूसंसार॥ सागरकोडाकोडिभव॥ क
 हेतांनावेपार॥५॥

गाथा ॥ जवीरजिणस्संजिउं ॥ मिरिइउस्मुत्तलेसदेसणउं
 ॥ सागरकोडाकोडिं ॥ हिंडइअइभीमभवगहणे ॥ (शष्टिश.)
 दुहा॥ कूलवालुओनामेरिषि॥ जाणीपड्योजंजाळ॥ खंद
 कक्रोधवशेमूओ॥ कीधूंपापविशाळ॥१॥ इत्यादि
 ककहूकेटला॥ जांणिजेणेंकियांपापा॥ तिमसुमतिएजिन
 अवगण्या॥ जेहथीथयोनवव्याप॥२॥ चो.सांजालिइमना
 गीलधरेखेद॥ एवापुडोनाजाणेभेद॥ सुमतीतणुंमुखवुरी
 करी॥ नागीलेएवाणीउचरी॥१७९॥ सुमतिमकरजिन
 आसातना॥ मुजनेजापिवचनक्रोधना॥ सुमतीकहेसुणवं
 धवइसा॥ हूएकुसीलजोवीसेवंसा१८०॥ तोसुसीलकुणक
 हीएसाध॥ तेंबोल्होमोटोअपराध॥ कहेनागीलएसाधु
 नहोय॥ हृदयनयणउघाडीजोय॥१८१॥ जोतांजिनवर
 नोउपदेश॥ एहमांहीनहीचारीत्रलेश॥ बालतपरुवीसर

मनवैराग्यनहीजेहने॥दीक्षाउदरकाजेतेहने॥१९१॥

श्लोक ॥ विषयाशायस्यनोच्छिन्ना ॥ क्रोधोनोपशमंगतः ॥
संसारैर्नैवैराग्यं ॥ प्रव्रज्यातस्यजीविका ॥१॥

चो.सहसाकारजोदृष्टिएपडे॥नीरखेनहीनबलिआभडे॥
पाछीवालेदृष्टिसुजांण॥अतितरुणोजिमदेखीभाण॥१९२॥

गाथा ॥ चित्तेभित्तिननिड्याए॥नारिवासुलंकियं॥भल्करापि
वदहुणं ॥ दिट्ठिपाडेसमाहरे ॥१॥ (दशवै.)

चो.॥ नविआलोयुंनविपडिकम्युं ॥ तोजांणोएहनेमन
गम्युं॥आलोतांहोइहलुओपाप ॥ टाल्योजिमरहनेमसं

ताप॥१९३॥चोथुंव्रतएणेजांज्युंसही॥वळीनांगीलेवाणी
कही॥त्रीजारिपिनीसांजलवाताजिमतुंतजेकदाग्रहधाता

१९४॥अणदीधीलीधीइणेराख॥लोचकाजेनविपुछीभा
प॥अणमाग्युंलीधुएणेसाधा॥एदुखेमोटोअपराधा॥१९५॥

गाथा ॥ चित्तमंतमाचित्तंवा ॥ अप्पंवाजइवावहुं ॥ दंतसो
हणमित्तंपि ॥ उग्गहंसेअजाइआ॥१॥ तअप्पणानेगिण्हंति ॥ नो

विगिण्हावएपरं ॥ अन्नंवागिण्हमाणंपि ॥ णाणुजाणंतिसंजया ॥२॥
चो.रिपीचोथेकहुंथयोअसूर॥ऊठोचालोउग्योसूरअणउ

ग्योएणेकहोउगीयो॥असत्यवचनथीनविसुगीयो॥१९६॥
गाथा ॥ मुसावांउयलोगांमे ॥ संवसांहिंगराहिइ ॥ अवि

स्सासोयभ्याणं ॥ तम्हामोसंविज्जए ॥ १ ॥ (दशवै.)

चोःसयलंपापमां एमोटुंपाप ॥ सर्वत्र अधिको एहं नो व्याप ॥
नरमुखमंडणवाणी सत्त्या ॥ तो बोली जे कांइ असत्त्या ॥ १९७ ॥

श्लोक ॥ एकतो असत्यजंपापं ॥ एकतः सर्वमादिशेत् ॥
उभयोस्तुलाविधृतयो ॥ राक्षमेवातिरिच्यते ॥ १२ ॥

दुहामुखमंडणचउवयण ॥ विणुतं बोलहरंगासीलसरिरे
आभरण ॥ सोने भारी मअंग १ चो. पंचमरिपिनो सुणो विचा
रा ॥ बीज उजे ही दे पिअ पार ॥ एणे न विवस्त्रेढांक्युं अंग ॥ अंग
नि विराध्यो एणे प्रसंग ॥ १९८ ॥ काउसगना जे हछे आगारा
तिहां क होऊ जे ही परी हार ॥ आवश्य के निरयुगतीं जे जोइ ॥
डाह्या नवी उथा पस्यें कोई ॥ १९९ ॥

गाथा ॥ ओएणी ठच्छिदिज्जब ॥ बोही खोहाइ दीहडको
वा ॥ आगाटे हिअ भगो ॥ उस्सगो एवमाई हिं ॥ ११ ॥

चो. जे एसुत्र अरथ जाणस्यें ॥ ते एदुषण मन आणस्यें ॥ आं
तरणी गुरु ठवणांतणी ॥ ते पणंसदहस्यें सत्यगणी ॥ २०० ॥
हरी कायनो संघट करयो ॥ सौच सचित पाणी वावरयो ॥ चा
ल्यो बीज कायचांपतो ॥ निरदयन विदीठो संकर्तो ॥ २०१ ॥
पृथवि वर्ण फेर संजाल ॥ इणें नवी पूज्या पगते एकाळ ॥ सो
क्रम भुइ अधिकी संक्रमी ॥ पण नही ईरीया वही पडिकमी ॥

गाथा ॥ जयंचरेजयंचिद्वे ॥ जयमासेजयंसए ॥ जयंभुं
तोभासंतो ॥ पावकम्मनवंधई ॥१॥ जयणायधम्मजणणी ॥ जय
धम्मस्सपालणीचेव ॥ तवुद्धिकरीजयणा ॥ एगंतसुहावहाजयणा ॥२॥
चो. भण्णयागण्णानुंएहजसार ॥ नविकीजेंपरपीडलग
दयारुपछेसर्वसिद्धांत ॥ वरजेपरनीपीडमहांत ॥२१५॥

गाथा ॥ किंताएणढियाए ॥ गाहाकोडीएपललभूआए
जथियत्तियंननायं ॥ परस्सपीडानकायवा ॥१॥ एयंखुणाणिणो
रं ॥ जंनहिंसइकिंचणं ॥ अहिंसासमयंचेव ॥ इतावतंविआ
आ ॥२॥ श्लोक ॥ दृष्टिपूतंन्यसेत्पादं ॥ वस्त्रपूतंपिवेडजलं
सत्यपूतंवदेद्वाक्यं ॥ मनःपूतंसमाचेरत् ॥१॥ १.

चो. तेजयणाएहनेमननही ॥ नागिलेंएहविवाणीक
॥ एछेसूनानिर्दयव्याध ॥ एहनेकहोकिमकहीएसाध ॥२१६॥

मूत्रं ॥ भद्रेमुहपिच्छपिच्छ सूणोइवनित्तंसो ॥ छक्कायनिमहणो
कहाभिरमेणसो ॥ (महानि.)

चो. रीपिनेवेसमराचीसकीमे ॥ वेपथकेजेअसंजमरमे ॥
पलेईविपजोवावरे ॥ मंत्रशकतीविणुंनीश्चैमरें ॥२१७॥

गाथा ॥ वेसोविअण्णमाणो ॥ असंजमपएमुवडमाणस्स
किपरियत्तिवेसं ॥ विसंनमारेइखब्जंतं ॥१॥ (उपदे.)

चो. सचित्तपाणीफलनेफूल ॥ अनेपिणीग्रहकारजमूल

जतीथकीजेसेवेइस्या ॥ वेपवीटवेरिपिनोतीस्या ॥ २१८ ॥

गाथा ॥ दगपाणंपुष्पफलं ॥ अणेसणिब्जंगिहथक्किच्चाइ

अजयापंडिसेवंति ॥ जइवेसेविडवगानवरं ॥ १ ॥ (उपदे)

चो. सरखेवेपेनदूएसाध ॥ लोकथकीउखांणोलाधं ॥ स
रीखाफलआंकेसहकार ॥ नेदसवादेंधणोविचार ॥ २१९

दुहो. एकआंवांनेआकडो ॥ सरीपांफलहोइ ॥ अवगुण
कोईसहजनो ॥ हाथनचाहेकोई ॥ १ ॥ चो. जोयुंमेंकसि
नेकसीकरी ॥ एनहीसाधुजलासंवरी ॥ परण्यावीणुंन
वीलानेपार ॥ अंगारमर्दकसूरीसंभार ॥ २२० ॥ अथवाए
सूनाथीहीण ॥ सूनाजातीस्वभावेलीण ॥ पणएतेहथी
भारेजोय ॥ व्रतउचरीविराधकहोय ॥ २२१ ॥

सूत्रं ॥ अहवावरंमूणो जस्सणंमुहममावि नियमभंगंणमावि
ब्जा एसोनियमभंगकरेमाणोकेणउवमेब्जा ॥ १ ॥ (माहेनि.)

चो. सर्वपापनकरुईमकहें ॥ वलितेणेविरतिनविरहे ॥ तेन
विश्रावकनेनविसाध ॥ उजयभृष्टतेगणोअसाध ॥ २२२ ॥

गाथा ॥ सञ्जतिभाणिऊण ॥ विरईखलुजस्ससविद्याणथ
॥ सोसव्वविरइवाइ ॥ चुक्कइदेसंचसञ्जच ॥ १ ॥ (उपदे)

चो. जिमबोलेसिसुनकरेजोइ ॥ मिथ्यातितेसमानकोयामि
थ्यातवधारेंतेअवरनें ॥ संकाउपायेअतिलोकने ॥ २२३ ॥

गाथा ॥ जोजहवायंनकुणइ ॥ मिच्छहिद्वितउहुकोअन्नो ॥
वद्धइयमिच्छत्तं ॥ परस्ससंकंजणेमाणो ॥१॥ (उपदे.)

चो. नकरुं पापएसुं मुखकहि ॥ तेहजपापेंवरतेसहि ॥ अस
त्यचाषिमोटोतेह ॥ मायासेवेअतिघणिजेह ॥२२४॥

गाथा ॥ नकरोमिच्छिभाणिता ॥ तंचेवानिसेवईपुणोपावं ॥
पच्चख्खमुसावाइ ॥ मायानियडीपसंगोय ॥१॥ (उपदे.)

चो. सुमतिविचारिमनसुंजोय ॥ निरगुणएसाधुकिमहो
या ॥ जिनवरनेवचनेजेरमो ॥ तेहनेंएहनोसंगनगमो ॥२२५॥

रखेएहनिसंगतथकि ॥ आपणिविरतिटलेंश्रावकि ॥ सं
गतनाछेघणाविराम ॥ वायसहंसकथाजुओठांम ॥२२६॥

श्लोक ॥ नाहंकाकोमहाराज ॥ हंसोहंसविमलेजले ॥ नी
चसंगप्रसंगेनमृत्युरेवनसंशय ॥१॥ कुसंगासंगदोषेण ॥ साधवो

यांतिविक्रियां ॥ एकरात्रिप्रसंगेन ॥ काष्ठघंटाविडंबना ॥२॥
चो. अंबलंबउंग्यांएकठांम ॥ विणठोअंबोसंगविराम ॥

लिंबतणुकडुवापणुंलहयुं ॥ संगततणुफलएवुंकहयुं ॥२२७॥
गाथा ॥ अंबस्सयनिंबस्सय ॥ दुन्हंविस्समागयाइमूलाइ ॥
संसग्गेणविणडो ॥ अंबोनिंबत्तणंपत्तो ॥१॥ (संबोध)

चो. चोरतणिसंगतजेकरें ॥ चोरतणादुखतेअनुसरें ॥ देखि
लेजलघटिकाहरि ॥ संगेघावसहेझल्लरि ॥२२८॥

चो. त्रांबेरसियोविणसेलोह॥ विणसेधर्मकिंधेपरद्रोह॥
 केसरविणसेलसणहसंगाविणसेचित्रगलिनरेंगा॥२२९॥
 नोजनविणसेविखनेवास॥ विंधाविणसेविणअभ्यास॥
 विणसेपरघराहिडिनाराविणसेगोठकुमाणसधारा॥२३०॥

श्लोक ॥ सर्वथाचौरनैक्यं ॥ विपदेवृत्तशालिनां ॥ वा

रिहारिघटिपार्श्वे ॥ ताड्यतेपश्यन्नहरी ॥२॥

चो. इत्यादिकफलसंगतितणां॥ ग्रंथेदीसेओठांधणां॥ तिणें
 आपणांवृतराखोजले। सुमतीसुणिक्रोधेकलकलें॥२३१॥
 रेरेनागीलबोलमघणुं॥ तुरहेमुखबुरीआपणुं॥ मोटानां
 साभलतांदोष॥ निश्चयपापतणोहूएपोष ॥२३२॥ नागी
 लचितेमनमांहिइंस्युं ॥ कहोएहनेकहीएकीस्युं॥ दृष्टी
 रागेएपड्योनीसिंक॥ तेणेएबोलेछेमतीवंक ॥२३३॥

श्लोक ॥ कामराग स्नेहरागौ दृष्टिराग स्तथैवच ॥ दृष्टि

रागस्तुपापीयान् ॥ दुरुद्धेयः सतामपि ॥१॥ (वीतरागस्तोत्रे)

चो. रागेरातोजाणेंनहीं॥ गुणअवगुणनीपरीक्षासही॥ वा
 घीणगणेंसुआलुंवाला॥ एहजुओउपदेसहमाला॥२३४॥

गायो ॥ जोनस्सवड्डणहियेण॥ सोतंढावेइंसुंदरसरुवीं॥ वग्गी

च्छावंजणणी ॥ भइंसोमंचमन्नेइ ॥१॥ (उपदे.)

चो. आगिमेपणछेइस्योविचार॥ धर्मनपामिएजणच्यार॥

मननोहठनविमुकेकिमे ॥ साचोवचननतेहनेगमे ॥ २३५ ॥

दृष्टीरागेरातो जे होय ॥ द्वेपधणुं आणे जे कोय ॥ मूरखनलहे
वचनविचार ॥ विग्रह पाड्यो वदेगमार ॥ २३६ ॥

गाथा ॥ रत्तो दुष्टो मूढो पुण्वुगगाहिउंय ॥ चत्तारी एएध
म्माणरीहा ॥ अरिहोपुणहोइमइअथो ॥ १॥

चो. समता जांलगे आणे नही ॥ तांलगे धर्मनसम जे सही ॥
चढते ज्वरे उपध जे करे ॥ ते अवगुण अधिके रोधरे ॥ २३७ ॥

श्लोक ॥ अप्रशान्तमतौ शस्वत ॥ सदावप्रतिपादनं ॥ दोषाया
व्यंनवोदीर्णे ॥ शमनीयमिव ज्वरे ॥ १॥

चो. पड्यो कदाग्रह मांड्यो जुगती ॥ तेहन कहे धर्मनी विग
ती ॥ चर्मतणो जे करे आहार ॥ तसमुखस्यो कपूरप्रचार ॥ २३८ ॥

गाथा ॥ कुग्गहगहगहिआणं ॥ मुहोजोदेइधम्मउवएसं ॥ सो
चम्मासीकुकर ॥ वयणं मिखिवेइकपूरं ॥ १॥ (शष्टिश.)

चो. सहसगमे दीजे उपदेश ॥ भारी कर्मनसम जे लेस ॥ ब्रह्म
दत्तराजाजीमधार ॥ वली उदाई नृपमारणहार ॥ २३९ ॥

गाथा ॥ उवएससहस्सेहि ॥ वोहिज्जंतो न बुद्धई ॥ को
विजहवं भट्तराया ॥ उदाइनिवमार उंचेव ॥ १॥ (उपदे.)

चो. नागिलप्रतें कहे एवाणि ॥ हवें नरहस्युंतारी काणि ॥ दूध
मां हितुं पूरा जोय ॥ केहेतुं किमसम कितधर होय ॥ २४० ॥

ममजंपोअतिबहुलावयण॥कर्मजारेंजसुठांक्यांनयण॥
 तेहनेदिजेंहितउपदेश॥महादोपतेथायअशेष॥२४१॥
 दूहाःअक्षरदीवोगुरुवयण॥हियइनविसिआजाह॥पसे
 पमाणेलोयणे॥जगिअंधारउंताह॥२॥

गाथा ॥ मामाजंपहवहुअ ॥ नेवढाचिक्कणेहिकम्मेहि ॥
 सव्वोसेतेसिजायइ ॥ हिउवदेसोमहाढोसो ॥२॥

चो. तेणेकारणएसाधुजांण॥मुक्यहायमुजघणुंमताण॥
 जोएहोसेघणाकुसिला॥अथवाजोएहोसेसुसीला॥२४२॥
 तोपणमेंएगुरुआदरचा॥घणेगुणेदिसेंपरवरचा॥एपां
 सेहुंलेसुंदिख॥पालिस्युंनिरतिएहानिसीख॥२४३॥
 दुहा.वाइहणंतबुडंतजलि॥कमलनेमेल्यउजेहि॥रुचता
 सरिसउमरण॥आगमियउन्नसलेहि॥२॥चो.
 तुंजेकहेअछेतेधर्म॥तेहतणोसाचोछेमर्म॥पणतेकहो
 कुणपालिसके॥इसेनबलसंधयणेतके॥२४४॥
 चो. आपआपणीकरणीकरी॥सहुजासेंपारउतरी॥तो
 स्युंपरसाहमुंजोईये॥परनाकसमलसुंधोईये॥२४५॥
 आपणेदेखिरिपिनोवेपा॥करीएआदरअतीहविशेष॥गु
 णलीजेअवगुणछांडीए॥तपसंजमनीखपमांडीए॥२४६॥
 दुहो॥उत्तमआदरीयाह॥उदाउभगीएनही॥जिमहरी

धनूराह ॥ विरुआहंवीरचेनही ॥१॥ चो. तोतुंमुकने
 माहारोहाथ ॥ जायवेगलोरिपिनोसाथ ॥ नागीलतो
 पणकरुणाआण ॥ सुमतीप्रतेंबोलेछेंवांण ॥२४७॥
 जेनिरगुणहोयप्रांणीआ॥तेउपरपणकरवीदया ॥सघले
 ससीअजुवालुंकरे ॥ निचहघरथीनवीउसरे ॥२४८॥

श्लोक ॥ निर्गुणेश्वरिपि सत्त्वेण ॥ दयांकुर्वीतिसाधवः ॥ नहिसंह
 रतेंब्योक्तनां ॥ चंद्रश्चंडालवैश्मतः ॥१॥

चो. एहसार्थेममजाएसुमती ॥ एनिद्वंधसदीसेंकुमती ॥
 हितकाजेतुजदउछुंसीख ॥ एहपासेंनविलीजेदीपर ४९॥
 चो. तुंतोअर्थिछेंधर्मनो ॥ मानवचनमाहांरुंएकमनो ॥ वारो
 छेनेमिनाथनो ॥ घणोजोगमिलसेंसाधनो ॥२५०॥
 लोक्तणोउखाणोजोया ॥ बंधवउतावलौमहोय ॥ नेटेंसर
 सेसार्चिकाज ॥ खोटुंकरतांलेहेस्योलाज ॥२५१॥

श्लोक ॥ किंशूकेशूकमातिष्ठ ॥ वतभाविफलाशया ॥ बा
 ह्यरंगप्रपंचेन ॥ केकेनानेनवंचिताः ॥१॥

दुहो. दाडीमकेरेफुलडे ॥ नमराप्रितमबंध ॥ जोपणअ
 तिहेरातडी ॥ तोहेनदेसेगंध ॥१॥

चो. पलासफुलयोजइगहगह्यो ॥ फलनीआसेंपोपटरह्यो
 धुरतनोनवीलहोप्रमंचा ॥ बाह्यरंगेकीओबहुसुचंगा ॥२५२॥

वो.हरडेतणुनिहालितक्ष ॥मनमांपाम्योसुडोहर्ष॥ फल
खाधुंपाणीवावर्युं ॥ पाछलनपिउंसवीनिसरयुं॥२५३॥

श्लोक ॥ हरीतक्यादुमंद्रप्रवा ॥ शुकोहर्षमुपागतः ॥ फ
लंभुक्त्वाजलंपीत्वा ॥ पूर्वभुक्तंचनिःसृतं ॥२॥

दुहा. धंतूरोघरीवावियो॥आवाभरियेदेशि॥डहकीडह
रकिफूलडो॥फलखातिजाणेशि ॥१॥ लाईलिवमराच
॥भोलवेरायणतणें॥फलजोइनेचाख॥ लाभेजेमपटंतरु
॥ २ ॥ चो.इत्यादिकसमझाव्योघणुं॥तोहिनछंडेहेकड
पणुं ॥ पुखरावर्त्तनचालेंजोर ॥ मगसेल्याप्रतिअतिह
कठोर ॥२५४॥

गाथा ॥ अणुसङ्गायबहुविहं ॥ मिच्छद्विद्वियजेनराअहमा ॥
ब्रह्मनिकाइयकम्मा ॥ सुणंतिधम्मंनयकरंति ॥२॥ (उपदे.)
दुहा आसन्नाहिसिद्धिजेह॥ थोडेतसुनिर्वेद॥ नारीकर्मा
घोरडुं ॥ मूगहजिमदुरभेद ॥१॥ पगलगिपापरजाह॥
आडीताहअजाणवा ॥ सुवचनसुगुरुतणाह ॥ नाखीता
लागेनही॥२॥चो.करेकिर्युंसमझावणहार ॥जोडुइंश्रो
तामूढगमार ॥ वेढालोलाकडोनकपाय॥ तिखेशस्त्रेमोटे
घाय ॥२५५॥

श्लोक ॥ किंवाकरोत्यनार्याणां ॥ उपदेष्टासुवागपि ॥ त

क्षयतीक्ष्णकुठारोपि ॥ दुर्दासुणिविहन्यते ॥१॥

चो. एकउखांणोइमकहेलोक ॥ अबुझनेसमजाव्योफो
क ॥ लिवेवेठुंजेहनुंचिताकिमतसुमनेमानेश्रमृत २५६ ॥

दुहा आंवोकदिमवाडिकरि ॥ गहिलालीवमराचि ॥ मा
जनजाणेरुखको ॥ फलजोईरसचाखी ॥ १ ॥ फलजोईर
सचाखीयो ॥ दूपणलागुंसिस ॥ मुंचितवेठोलीवसुं ॥ क
डुओतोहेविस ॥ २ ॥ चो. सुरजचंद्रहोवैनिरमलो ॥ दि
वाकोडीनजेउजला ॥ अंधनदेखेकांडताये ॥ तिमअज्ञानी
अंधोजोय ॥ २५७ ॥

श्लोक ॥ उदितौचंद्रादिसौ ॥ प्रबललितादिपकोटिरमला
पि ॥ नोपकरोतियथांधे ॥ तथोपदेशस्तमोघानां ॥ २ ॥

चो. कहोकिमथायप्राणेप्रित ॥ एहविमासिसुधिरीत ॥ धरि
वैरागरह्योतेउदास ॥ नागिलतजेसुमतिनीआसा २५८ ॥
दुहा. प्रितिनप्राणेहोइ ॥ प्रितिनपरिभवसासहे ॥ लडावि
तिलोइ ॥ विधइविकलियउजणे ॥ १ ॥

चो. कुनारिकुठितबंधकुनेह ॥ कुदेसकुछितकुलगणएह ॥
कुमित्रनोपरिहरिएसंग ॥ जोवंचिजेसुखअमंग ॥ २५९ ॥

श्लोक ॥ कुभार्याचकुबंधुश्च ॥ कुस्नेहंकुत्सितंकुलं ॥ कु
देसंचकुमित्रंच ॥ दूरतःपरिवर्जयेत् ॥ २ ॥

चो. न्यायपंथचालेजेकोय ॥ तसुतिर्यचसखायतहोय ॥ प
णउन्मार्गजातोदेख ॥ मूकेबंधवसगोउवेख ॥ २६० ॥

श्लोक ॥ यांतिन्यायप्रवृत्तस्य ॥ तिर्यचोपिसहायतां ॥ अ

पंथानंतुगच्छंतं ॥ सोदरोपिविमुंचति ॥ १ ॥

दुहो. रूसेसज्जनजनसवी ॥ हसेवलीदुरजनलोक ॥ जिन
वरआणवंहतमा ॥ जीमजावीतेमहोय ॥ १ ॥ चो. नागीले
कीधाघणाउपाय ॥ तोएसुमतीनिआव्योठाय ॥ नागिलने
मनरीसनथाय ॥ पणअतीघणुसुमतीअमलाय ॥ २६१ ॥

दुहा ॥ वाएहालेपान ॥ तरुवरपुणहालेनहीं ॥ गुरु
आएहाजिमान ॥ एकवोलेवीजासहे ॥ १ ॥ खमिये
दुठनवोलिये ॥ खमतानथिसुदोष ॥ अमियरसायन
परिणमे ॥ अंगेजेमाररोस ॥ २ ॥ चो. ढीलो
मेहल्योनागिलेसुमती ॥ जाण्युएहनेव्यापीकुमती ॥ हवेक
ह्यानोकांइनलाग ॥ हसपणुनविपामेकाग ॥ २६२ ॥ दुहा.
पांखसहितउडेगयण ॥ गंगानीरेंन्हाय ॥ श्रीब्रह्मकहेतोहे
कीमें ॥ वायसहंसनथाय ॥ १ ॥ वातकरंताजांहांलगे ॥ मा
णसआणेप्रीत ॥ तांलगेतेकरवीसही ॥ चतुरतणीएरीत ॥
॥ २ ॥ तेतोकीजेरंग ॥ जेतेमाणसरंजीए ॥ जेदिसेरेविरंग ॥
तोरीसरंगमेहेलीए ॥ ३ ॥ मूरखजरचोकदाअहं ॥ तेप्रतेंजे

उपदेश ते एकांइस्वारथनवीसरे केवलकायकिलेस ॥४॥

गाथा ॥ दुल्लहजणंमिपिमं ॥ खलेसुमित्ताजडसुवएसो ॥

कोवोअसमथजणे ॥ गिरथउणथिसंदेहो ॥१॥

चो.धर्मकर्मजांमनहूइं प्रीत ॥ तांलगेंराखेसघलीरीत ॥ प्रि
तविनाजेखेंचाताण ॥ तेणेगुणनहुवेंपणथायहाण ॥२६३॥

दुहा ॥ नेहपणठइहेसही ॥ केहीखेंचाताण ॥ भाग्युंमोती
जोजुडे ॥ तोमनआवेठाण ॥१॥ नाग्युंलाकडुंलोहडुं ॥ स

लसूत्रेंसंधाय ॥ सलनाग्युंपणमाणसहा ॥ जिमतिमनं विसं
धाय ॥२॥ हियानकीजेहरखडो ॥ निरबलियासूंनेह ॥ जेति

लतेलहसूंगया ॥ खलसूकिसोसनेह ॥३॥ तिलहतिल
तणताउपर ॥ जोनेहेनचलंति ॥ नेहपणठेतोवितिल ॥ तिल

फिडिखलहुंति ॥४॥ चो.वावनाचंदनथीजोहुओ ॥ तोहे
अगनिप्रजालेजुओ ॥ किस्वुंकरेमाणसकुलवंत ॥ जातिअ

साधुनथायसंत ॥२६४॥

श्लोक ॥ चंदनादपिसंभूतो ॥ दहत्येवहुताशनः ॥ विशिष्ट

कुलजातोपि ॥ यःखल खलएवसः ॥१॥

चो.बंधवंचेनागिलेनसुमति ॥ पुणगुणजोतांमोटीविगती ॥

वोरतणाकांटानीपरें ॥ जोईवीमासीमनअंतरे ॥२६५॥

श्लोक ॥ एकोदरेसमुत्पन्ना ॥ एकनक्षत्रजातकाः ॥ नभ

वन्तिसमशीला ॥ यथावदरिकंटकाः ॥१॥

चो. हयगयलोहकाष्टपापाण ॥ वस्त्रनारीनरनीरप्रमाण ॥

एकएकथीअंतरघणा ॥ श्लोकथकीजोजोविवरणा ॥२६६॥

श्लोक ॥ वाजिवारणलोहानां ॥ काष्टपापाणवाससां ॥ ना
रीपुरुषतोयाना ॥ मंतरंमहदतरं ॥१॥

चो. नागिलकहेसुमतिसुणवात ॥ थिरालाछिएवातवि

ख्यात ॥ उतावजामागणपाललिया ॥ सुसतेमोटांदेउल

कियां ॥२६७॥ अविमार्युंजेकारजकरे ॥ तसपछितावपछे

मनधरे ॥ जावजिवलगेहुएमनसाल ॥ श्लोकअरथमनमां

हिनीहाल २६८

श्लोक ॥ अविमृश्यकृतंकार्य ॥ नगुणायनृणांभवेत् ॥ किं
तुतंतनुतेताप ॥ जीवतांयातिह्योनही ॥१॥

दुहा. कर्योकामविचारविन ॥ नरनेगुणनवीथाय ॥ अ

तिविस्तारेतापने ॥ जिवितजुरतांजाय ॥ जाबुद्विपछेसंप

जे ॥ सोजेपेहेलीहोय ॥ काजनविणसेआपणुं ॥ दुर्जनहसेन

कोई ॥२॥ चो. सर्वरोगहरेसहकार ॥ जयरायेवाव्योसुविचा

र ॥ करिउतावलतेछेदिउ ॥ पछेपछितावेनेदिउ ॥२६९॥

श्लोक ॥ यथाश्रीजयरत्नेन ॥ चत् सर्वरूपापहः ॥ रभ
साछेदेनोज्ञे भृशसंतापपोपक. ॥१॥

अविमासेजिमकोईब्राह्मणि॥पसतायेनोलीओहणि॥ ति
मतुंकरिसपछेपस्तावा॥कुगुरुसंगवाधेनवव्याप॥२७०॥

॥श्लोक॥ यथाचारभटानारी ॥ नैकुलहितकारकं ॥ अ
विमृश्यस्वयंहत्वा ॥ संतापंपापसंभृतं ॥२॥

चो.तेणेकारणगुरुपरिक्षाकरो ॥ पछेतासुसंगेसंचरो॥जो
पणजेतेलेहेसोसाथ॥पणदोहिलोश्रीगुरुहाथ॥२७१॥

गाथा॥ बन्चिहिसिनुमंपामिहिसिसरोवरं॥रायहंसकिंज्जं॥
माणससरसारिच्छं ॥ पुहविभमंतोनेपामिहिंसि ॥२॥

इमबहुपरेतेणेगाथानणि ॥ सुमतिप्रिछव्योहितगुणगी
णि॥पणकांइंनविमानिवाताट्टिरागेजसनेदिधात२७२
वारंतांपणतेनवीविल्यो॥जईकुगुरुनेसंगेमिल्यो॥सरपेस
रिपाराचेलोग॥गमेसहुनेसरपोसंजोग ॥ २७३ ॥

गाथा ॥ हंसारच्चंतिसरो॥ भमरारच्चंतिकेतकिंकुसुमे ॥
चंदणवणेभुअंगा ॥ सरिसासरिसोहिरच्चंति ॥२॥

दुहा. कग्रकरंकहिहंसरि॥गाद्रहभावयेछार॥ पंडितराचे
पंडिआ॥गम्मारइगम्मार॥ १ ॥ जांहाजेहउचस्कणउ॥
तांहितेहिसन्न॥नमरुफुल्लइरइकरइ॥टिहुडअकइयपन्न२

चो. जाणेकुणमाणसनुंचित॥जोपणरहेएकठानित्य॥ उ
दाईनृपनोमारणहार॥वारवरसरह्योगच्छमोज्ञार२७४

पणकिणहेनवितेउलप्पो ॥ मोरेआखोविसहरजप्पो ॥
बाहिरआंवोमिठेरसे ॥ पुणकसाओतसुजितरवसे ॥ २७५ ॥

श्लोक ॥ मयूरतवमाधुर्य ॥ वचंसैवहिदृश्यते ॥ उदर

ग्रासनिस्त्रंश ॥ कर्मणादारुणोभवान् ॥ १ ॥

दुहा.मायाविआमाएसा ॥ किमपतिज्जणजायानीलकंठम
हुरउंलवे ॥ सविसभुअंगमखाय १ आवउजणीअसंसीअ
इं ॥ रूपंहमाहेराहुतेनरकेमपतिजिये ॥ मुहिरसचित्तिक
साउ२चो.तिमएनामेश्रावकसुमति ॥ पणपरिणामेगाढोकु
मति ॥ गुणविणुंनामैंकिजेकिरुयुं ॥ लोकतणुउपाणुंइरुयुं ॥
७६ दुहा ॥ फोडिनामैजेसीयलि ॥ मुंहरोविसनुनाम ॥ सउ
कनामजेवेहनडी ॥ तरणेनामकुनाम ॥ १ ॥ अमरमरंतो
दिठ्ठमैं ॥ धणचारतधनपाल ॥ लखमिलावेलाकडां ॥ ज
लोसेठंठणपालो ॥ २ ॥ चो. नामकपूरदेनापेलूण ॥ लावण
हिणोनामैसलुण ॥ असुजगंधकस्तूरिनाम ॥ भोलोनाम
पणविरुओठाम ॥ २७७ ॥ श्रीब्रह्मकहेतिमतसुनाम ॥ समकि
तविणुंगणीएपरिणाम ॥ अतिकदाग्रहजरियोवहे ॥ ना
गीलतवअणबोल्होरहे ॥ २७८ ॥ कलियुगनुंजोओसर
रहये ॥ अथवामौनहंसजोवहे ॥ टिटोडोजिमकडुओलवे ॥
तिहांहंसअवसरजालवे ॥ २७९ ॥

श्लोक ॥ अपसरणमेवयुक्तं ॥ मौनं वा तत्र राजहंसस्य ॥

कटुनिकटुचाटुवर्ति ॥ वाचालटिड्भिभोयत्र ॥ १ ॥

चो. भाई उपरनधरयोराग ॥ उवेण्याजे ऐश्रीवीतराग ॥ हो
एहारगतीजेहनीजीसी ॥ होयचावनातेहनेतीसी ॥ २८०

गाथा ॥ पीऊणपाणी असरवरस्स ॥ पिढिंनदिंति स हि डिंभा

॥ होहीजाहकलावे ॥ ताणंविअतारिसाबुद्धी ॥ १ ॥

चो. जेसिखामएनागीलेकही ॥ भरघाघडाउपरतेवही ॥

कुलवंतजाणंतोजिनधर्म ॥ मनमांआणेसाचोमर्म ॥ २८१ ॥

दुहा ॥ एकदुज्जएनेवोरवण ॥ जइसींचेअमीएण ॥ तोइ

सुकटाज्जणा ॥ जातितणेगुणेण ॥ १ ॥ दुधेसींच्योळि

वडो ॥ थाणुंकीयुंगुलेण ॥ तोहीनछंडेकडवापणुं ॥ जातित

णेगुणेण ॥ २ ॥

श्लोक ॥ यद्यपिमृगमदचंदन ॥ कर्पूरागुरुसुवासितोलशुनः

तदपिनमुंचतिगंधं ॥ प्रकृतिगुणाजातिदोषेण ॥ १ ॥

दुहा ॥ अवगुणजाहसररि ॥ फेडीताफिटेंही ॥ वसेजिचो

पइनिरि ॥ तोइगंधीलामांछला ॥ १ ॥ चो. सुमतोग्रहेतसु

पासेदीप ॥ पालेतेहनीसघलीसिख ॥ पांचमासहुआजेट

ले ॥ महादूकालपड्योतेटले ॥ २८२ ॥ सगोसगासुंप्रेम

नधरे ॥ मातावालकनेपरीहरे ॥ कुलक्रमनीलोपाएवाट ॥

मोटा लोकधरे उचाट २८३ ॥ एपीपेरेवारवरसनिगम्या ॥
 ॥ तेरिपिछहपरदेसेजम्या ॥ अंतेविणुआलोएमुवा ॥
 व्यंतरनावाहनसविहूआ ॥ २८४ ॥

गाथा ॥ कंदप्पमाभिउगं ॥ किन्विसिअंमोहमासुरत्तंच ॥
 एयाउडुगईउं ॥ मरणांमेविराहिएहुति ॥ २ ॥

गाथा ॥ बालमरणाणिबहुसो ॥ अकाममरणाणिचेवबहि ॥
 आणिमरिहंतितेवराया ॥ जौनिणवयणेनयाणांति ॥ २ ॥

चो. तिहांथीचविमलेछतेहसे ॥ अन्नक्षअपेयघणाचाखसे ॥
 निर्दयपुणेहणसेजीव ॥ महापापकरसेतेसदीव ॥ २८५ ॥
 पापध्यानेआउखुंगमी ॥ तेजासेपृथविसातमी ॥ दुखभोग
 वितिहांथीमरी ॥ अनेकजोनिमांहिंअवतरी ॥ २८६ ॥
 त्रिजिचउवीसिइच्यार ॥ समकितलेहेसेसुद्वअपार ॥ पा
 लीसमकितनाआचार ॥ उत्तमगतीलेहेसेअवतार ॥ २८७ ॥
 त्रिजेन्नवेमुगतिजायसे ॥ कर्मखपावीसुखीयाथसे ॥ अन्न
 व्यपांचमांहीजेवडो ॥ नवीजासैंमुगतिवापडो ॥ पुछेगौत
 मजिणवरपास ॥ कहोसुमतिगतिज्ञानप्रकाश ॥ २८८ ॥
 भगवानभापेगौतमसुणो ॥ भव्यजीवछेसुमतितणो ॥ पर
 माधामीमाहिगयो ॥ कहोन्नगवानतेइमकिमंथयो ॥ २८९ ॥
 रागद्वेषमिथ्यातेंभरयो ॥ अतिघणोतेणेकदाग्रंहरयो ॥

नागिलनोनधरघोउपदेश ॥ सूत्रउथाप्योतेणेआसेस
 ॥२९०॥ परमारथनलह्योसूत्रनो॥ निंदकसकलसाधुपंथ
 नो ॥ अनाचारवखाण्योघणो॥ निंदकथयोनेमिजिनत
 णो॥२९१॥ महापापइमसंच्योघणुं॥ पास्योपरमाधामी
 पणुं॥ तिहांथीमरीघणाजवन्नमि॥ कालअनंतोतेनिगमी
 ॥२९२॥ अनेकपुदगललगितेजाण॥ चिहुंगतिमांहिंकर
 सेठाण॥ बहूशुतलेहसेएहविचार ॥ अनेकपुदगलनोसं
 चार॥२९३॥ समकितलाधेपुदगलअर्ध॥ लहोजिवनिश्च
 यंसुसिध ॥ एटलामांहिसमकितलेहे॥ पणसंसारनअधि
 कोरहे॥२९४॥

गाथा ॥ अंतोमुहुत्तर्मिचंपि ॥ फासिअंजेहिहुंजसम्मंस ॥
 तेसिअवदृपुगल ॥ परियडोचेवसंसारो ॥१॥ (नवतत्त्वेषु.)
 थोडासंखेपेन्नवसुणो ॥ विस्तरहुएकेहेतांअतिघणो॥ त्रि
 छा लोकविचालंविचार॥ सघलाद्वीपसमुद्रमझार ॥२९५॥
 जंबूद्वीपविचालेमेरु॥ लवणसमुद्रविटयोचिहुंफेर ॥ जि
 हांकणसिंधुनदीछेमिलि ॥ तिहांथकिदक्षिणदिसेवलि
 ॥२९६॥ मुक्याजोयणपंचावन्न॥ वेदीमांहेएहवचन्न॥ अ
 छेएकथलमोटोठाम॥ प्रतिसंतापदायकतसुनाम ॥२९७॥
 तेछेसाढाजोयणवार॥ हस्तिकुंभथलनोआकार॥ उंचुंल

एणसमुद्रजलथकी॥अउठजोयणजाणोएवकी॥२९८॥
 तेहांगुफाछेसततालीसे॥ नजणाएतिहारातीनेदीस ॥
 मदाकालंदिसेअधरि॥जुगजुगअंतरतिहांविचार२९९॥
 तेहांजलचारीमाणससबल ॥ सूरदर्पेउद्वसेकमल ॥
 मंसाहारिमहाकठोर॥पापरूपदिसंताघोर॥३००॥ का
 यासाढाबारेहाथ॥रूपहीणकलहप्रियसाथ॥ तिहांवली
 लवणसमुद्रमझार॥रत्नद्वीपमोटेविस्तार ॥३०१॥ ते
 थलथीछसेकत्रिस॥ जोयणमानकहेजगदीस ॥ वज्रसि
 लाघरटाधणुविस॥तथालघुविधणुउगणिस॥३०२॥
 वलिकेईधणुंदसअडबार॥सातधनुषपरिमाणसंजार ॥
 तेघरटानापुडऊधाडि॥कलमांडेकांडकाठलगाडि३०३॥
 तेहमांहितेमुंकेघणां ॥ मछमंसमधुमदसांधणा ॥ वलि
 बहुजरितेहनाठांमडां॥आवेमिलीतेथलहुंकडा॥३०४॥
 तेमाणसनेगंधेकरि॥जलचारिबाहिरनिसरी॥माणसनी
 पुंठेतेजाय॥क्रोधवस्पाआवेतेणेठाय ॥३०५॥ तिहांमधु
 मंसपढ्यातेदेख ॥ जिभस्वादेचाखेविसेप॥ वलितेहानि
 पुंठेओजाय ॥ तिमतेमाणसंआघांजाय॥३०६॥ वार
 वारनापेमधुमांस॥तिमतिमतेअतिकरेपरांस ॥ आणेघ
 रटसीलानेपास ॥ आपरहेअळगाजइनोसि ॥३०७॥

(७४)

जिन्नसवादेतेवापडा॥आवेघरटाथीढुकडा॥मंसअनेमधु
खावाचणी॥पेसेआणितृष्णाघणी ॥३०८॥ रसस्वाद
नोजसुअभ्यास॥पामेतेसयअकालविणास॥रसेरातोव
डसिभेदियो॥मांछोखंडखंडेछेदीयो॥३०९॥

काव्यं ॥ रसेसुजेगिद्विमुवेइतिव्वं ॥ अकालिअंपावइसेविणा
सं ॥ रोगाउरेविडिसविभिन्नकाए ॥ मच्छेनहाआमिसलोभगिद्वे ॥
१॥ गाथा ॥ आहारनिमित्तेणं ॥ मच्छागच्छंतिसत्तमिपुढविं ॥
तेजलयरामणुसा ॥ मरंतिआहारगिद्वपरा ॥२॥ श्लोक ॥ हेजे
व्हेकुसुमयादां ॥ भोजनेभापणेपिवा ॥ अकालेनीयतेस्वर्गे ॥ जिह्वा
दोषेणमानवः ॥२॥

चो.रेजिह्वामरजादाआणा॥ भोजनअथवालवतांवांणा॥
पामेंमानवमरणअकाल॥जिह्वातणेदोपसंज्ञाल ३१०

(भागवतेदशमस्कंधे) श्लोक॥ सुखमैद्रियकंराजन्॥स्वर्गेनरकए
वचा॥देहिनोयद्यथादुःखं॥नस्मान्नेछेत्तद्वबुधः॥१॥“तत्रैवश्लोक”
जिह्वयातिप्रमाथिन्या॥जनोरेसविमोहितः॥ मृत्युमृन्त्यसद्वबुद्धिः॥
मीनस्तुविडिशैर्यथा ॥२॥

दुहा ॥ इकणिइंदियमुकलइ॥लभभइदुरुखसहरसा॥ ज
सुपुणपंचेमुकला॥तसुकुशलत्तणकरसा॥१॥इकुकुंडली
पंचहिरुदी ॥ तिहपंचहाजुअजुअबुदी ॥ वहिणुएसोघ

रकिमनंदइ ॥ जथकुडंबउअप्पणछंदइ ॥२॥
 चो. तेतिहांल्येजिब्हानासवाद॥एकएकनेपाडेसाद॥ ते
 टलेलोकमिलेतेणिवार ॥ पेहेरेसनाहलियेंहथियार ॥
 ३११॥ धनुपतीरअंकुशतरवार॥ तोमरकुंतचक्रनाहिपा
 रा॥त्रिशुलमुदगरहलप्रद्वीका ॥ कातरिअरलफरसिपा
 लिका३१२॥घरटापासेंआवेएह॥पडमेलेकलछोडेतेह॥
 एकवेत्रणरहेतेणेठाय॥ बिजाप्राणेनासिजाय ॥३१३॥
 घरटामांहिपीसेतास॥महादुःखनोतिहांप्रकाश॥वरसदी
 वसलगेजोपिलाय॥तोतेनिठमरेतेणेंठाय॥३१४॥ इहां
 पणजोतांछेविचार॥ हरिचद्रसूरीकहेंएकवार॥ऊदारीदे
 हेएवढी॥वेदनाकिंहांनसूत्रेवदी ३१५॥ठाणांअंगअनेस
 मवाय॥जिवाभिगमपन्नवणाठाय ॥ एवेदनातिहांभापि
 नहि॥पंडितहसेतेजोसेसहि ॥३१६॥

महानिशीधचतुर्थाध्यानांतेः---अत्रचतुर्थाध्ययनेवहवःसैद्वांति
 काः केचिदालापकान्नसम्यग्श्रद्धांस्तेव तेचतैरश्रद्धानैरस्माकं
 मपिनसम्यग् श्रद्धानंदत्याहहरिभद्रसूरिःनपुनः सर्वमेवेदचतुर्था
 ध्ययनं अन्यानिवाअध्ययनानि अस्यैवकतिपयै परिमितैरा
 लापकैरश्रद्धानं इत्यर्थं यतः स्थानांगं समवायाजीवाभिगम
 प्रज्ञापनादिषु नकथांचिदिदमाचख्ये इत्यादि.

चो. पढेतेगोलिकांढिलिए ॥ घणेद्रव्यवेचातिदिए ॥ ते
 लेईचमरीनेवाला॥वांधेकानेपछेततकाल ॥३१७॥ साय
 रमांहेपेसेजोय ॥ तेहनेजलचरहणेनकोय ॥ जलमांहिंन
 वितेदुःखसहें ॥ मनवांछितरतनादिकलहें ॥३१८॥ सुमति
 तणोजिवएहमझार ॥ सातवारकरसेअवतार ॥ दुष्टस्वा
 नतिहांथीअवतरि ॥ होसेवांसुदेवतिहांथीमरि ॥३१९॥
 एपणपंडितजोभोभाव ॥ सूत्रेछेएहवोप्रस्ताव ॥ नारकसु
 रथीहुंएवलदेव ॥ जिनवरचक्रधरनेवांसुदेव ॥३२०॥
 ॥ गाथा ॥ सुरनेरइएहिंचिअ ॥ हवंतिहरिअरिहचक्किबलदेवा ॥
 चउविहसुरचक्किबला ॥ वेमाणेअहुंतिहरिअरिहा ॥१॥ (भगव)
 चो. तिहांथीव्यंतरपणुंपामसे ॥ लीवजातिवनस्पतिहोसे ॥
 एहपणजोवोआगमसार ॥ हड्डामांहेकरीविचार ॥३२१॥
 छंडिवासुदेवअवतार ॥ व्यंतरअमरनहोग्रविचार ॥ नीया
 णावद्धनरकेजाय ॥ तपसंधमव्रततेणेनथाय ॥ ३२२ ॥
 तीहांथी नरजव थासे नार ॥ जासे छठिनरक तेवार ॥
 कुष्टि होसेमनुज मोजार ॥ तीहांथीव्यंतरनेअवतार ॥
 ॥३२३॥ तिहांथीगजयुथाधीपहुसे ॥ मैथुनरातो
 वधपामसे ॥ वनस्पतिरहिकालअनंत ॥ रेहेसेकिमही
 कलेस्येअंत ॥३२४॥ तोअवतरस्येमानुष्यपणे ॥ वली

नरथासेसुक्रतघणे ॥ तिहांनणस्येजोतिपनाग्रंथ ॥ केहे
 सेनिमीतकुगतिनोपंथ ॥ ३२५ ॥ जासेसप्तमनरकेतेह ॥
 महामछपणुं वलीलेह ॥ स्वयंभुरमणसमुद्रमोजार ॥ सत
 मनारकवलीतेवार ॥ ३२६ ॥ मानववृषभकोयलनेजलो
 ॥ वलीथासेमोटोमाछलो ॥ वलीतंदुलमछपणुंपाम
 से ॥ नरकसातमितेजायसे ॥ ३२७ ॥ तिहांथीरासजनेंव
 लिस्वान ॥ कृमिमीडुकवैश्वानरठांम ॥ कुंथुमधुकरनेचि
 डकलो ॥ उद्रेहीमांहेदुषनिर्लो ॥ ३२८ ॥ तिहांथीवल्लि
 वनसंपतिमाह ॥ कालअनंतोरहेतेणेठाय ॥ तिहांथीच
 क्रव्रतिघेरनार ॥ नारिरतनहोसेसंसार ॥ ३२९ ॥ ठंडी
 नरकेजासेवलि ॥ कनेरियोतिहांथीनिकली ॥ लींवप
 णेनेनरअवतार ॥ होसेतिहांकुवडीनार ॥ ३३० ॥ होसे
 नपुंसकतेनरमांहिं ॥ वलिदालीद्रिमानुष्यथाय ॥ रांकप
 णेतिहांथीअवतरि ॥ पछेकायछमाहिफीरि ॥ ३३१ ॥
 उतकृष्टिकायस्थितिरही ॥ अत्येकेप्रत्येकेलही ॥ वलि
 मणुसंवलितप्रसिबाल ॥ व्यंतरनीगतितेसंजाल ॥ ३३२ ॥
 तिहांथीराजपुरोहीतहुसे ॥ नरकसातमितेजायसे ॥ मछ
 थईनरकेंसातमे ॥ सांडतणेश्रवतारेभमे ॥ ३३३ ॥ तिहांथी
 मणुयमांहिआवसे ॥ चक्रवर्तिपणुतेपामस्ये ॥ इहांपण

छेपाछलोविचार॥पंडितनरएलहेसेसार॥३३४॥

गाथा ॥ सुरनेरइएहिंचिय०॥ (पूर्ववत्.)

चो, अविरतसमकीतधरतिहांथई॥ पेहेलीनरकेंतीहांथी
जई॥सेठतणेघरतीहांजनमसे॥ साधुतणाव्रततीहांपाम
से॥३३५॥ पंचअनुत्तरमांहिविमान॥ तिहांअवतरसेम
हाप्रधान॥तिहांथीचक्रवर्तिपदलही॥महासत्वबळहोसे
सही॥३३६॥ तिहांसमकीतचारित्रआदरी॥कर्मआठ
संचयक्षयकरी॥ सुमतिजिवजासेसीवपुरी॥अनंतसुपप
दवीअनुसरी॥३३७॥ वीरजिणेसरकरुणाकरी॥गौतम
नेद्योशिक्षाखरी॥स्वार्थविणुंडपगारीस्वामी॥अविचळ
सुखआपेंसीवठाम॥३३८॥ सुणतुंगौतमचित्तविचार॥
वेसीअभिमुखसज्जामजार॥ परपाखंडनेनीन्हवतणी॥
करसेजेहप्रसंसाघणी॥३३९॥ तेपुणपरमाधामीहसे॥
सुमतितणिपरिदुःखपामसे॥तेणेकारणतससंगतितजो॥
सुधुंसमकितचारित्रजो॥३४०॥ सुमतितणुंएकह्युंच
रित्र॥कुसाधुसेवाअपवित्र॥एहउपरहवेकहेंउपदेश॥
तेहकरोजिमटळेकलेश॥३४१॥ मुनिसाहुणिआवकआ
विका॥सूत्रज्ञावअणलहताथका॥परपाखंडिनिन्हवत
णि॥करेप्रसंसानावेघणी॥३४२॥ गमतुंबोलेतेहजतणुं

॥ मठआलेंतेहनेबेसणुं ॥ ग्रंथअर्थनोकेहवोतास ॥ एहथी
हुएसमकितनोतास ॥ ३४३ ॥ तपसंजमपंडितपणुंक्रिया
॥ सजामांहिजेणेंवखाणिया ॥ तेपरमाधामिथायसैं ॥
दुर्लभवोधिपुणनविहोसे ॥ ३४४ ॥

सूत्रं ॥ तहायजेभिखूवा भिखूणीवा परपासंडाणंपसंसंक
रेड्ढा जेयाविण्हगाणंपसंसकरेड्ढा जेणंणिण्हगाणंअणुकूलंभासे
ड्ढा जेणंणिण्हगाणं ॥ आययणंपवेसेड्ढा जेणंणिण्हगाणं गंधस
थ पयख्खरंवापस्वेड्ढा जेणंणिण्हगाणं कायकिलेसाइएतवेइवा सं
जमेइवा नाणेइवा विन्नाणेवा ॥ सुइएवा पंडिच्चेइवा अभिमूहसु
द्धपरिसाएसलाहेड्ढा सेवियणंपरमाहम्मिएसुंउवड्ढेड्ढाजहासुमति.

गाथा . पयअख्खरंपिजोएगं ॥ सव्वन्नुहिंपवेइयं ॥ नरोएड्ढजअन्न
हाभासे ॥ मिच्छादिद्विसनिच्छयं ॥ १ ॥ (माहानि)

चो. पदअक्षरनेंएकविचार ॥ वीतरागनोभापितसार ॥
नसह्हंमनमांहिलगार ॥ मिथ्यातितेनिश्रयधार ॥ ३४५ ॥
एमजाणिदरसणआलाप ॥ संसर्गेंसंभारिपाप ॥ मोक्ष
पंथनोअरथिजेह ॥ निश्रयसर्वतवरजेतेह ॥ ३४६ ॥

गाथा ॥ एवंनाऊणंसंसर्गि ॥ दंसणालावसंधवं ॥ सं

वांसंचाहेयाकंखी ॥ सव्वोवाएहिंवड्ढए ॥ १ ॥ (माहानि.)

चो. गौतमपुछेभगवनकहो ॥ तुमतोज्ञानंवलेसद्वलहो ॥

॥ सुमतितेणनवसमंकितलाध ॥ तोतेहनोएस्योअप
 राध ॥३४७॥ नवस्थितितेणैकरिएवडि ॥ वीरकहेंकरु
 णारसचडि ॥ आगमवचनविनाजेवेस ॥ तेजाणोसवि
 कायकलेस ॥३४८॥

सूत्रं ॥ गोयमाणं जंमागमवाहाए ॥ लिंगग्रहणंकीरइ तंडभ
 मेवकेवलं ॥ सुदीहसंसारहेउभूयं णोणंपरियायंलिखइ ॥ तेणेवय
 संजम्मंदुकरंभन्ने ॥१॥ (माहाने)

चो. कुसिलनिन्हवजोनवितजे ॥ तोकिमसुधुसमंकित
 भजे ॥ मोक्षमारगअध्ययनेसार ॥ भाण्योछेंसुणएहवि
 चार ॥३४९॥ जिवादिकजाणेनवतत ॥ गितार्थनेसेवे
 नित ॥ ज्ञानक्रियाविणुजिनसासनि ॥ नसेववावलिप
 रसासनि ॥३५०॥

गाथा ॥ परमथसंधेवोवा ॥ सुदिइपरमथसेवणंवावि ॥
 वावन्नकुदंसणवज्ज ॥ णायसम्मत्तंसदहणा ॥१॥ (माहाने)

चो. कहोकिमजाण्योजायकुसिल ॥ तेहनालक्षणसुणोसु
 सिल ॥ सन्निधीआधाकरमिलिये ॥ जलफलकुसुमनजे
 प्रेमुकिये ॥३५१॥ एकदिवसमहिंवहुवार ॥ लियेनि

त्यअतिसरसआहार ॥ एलचीलवगआदितंबोल ॥ स्वा
 देवांहोकरेकलोल ॥३५२॥ वस्त्रपात्रपडिलेहेनहि ॥ सु

खसज्याबहुवस्त्रेग्रहि ॥ धीउपात्रपेहेरेवाणही ॥ तुंडमुंड
 मुंडावेसहि ॥ ३५३ ॥ कारजउपजेआदरकरे ॥ रजोहर
 णमुहपतिधरे ॥ निजछंदेएकलडोफीरे ॥ रागगीतनोप
 रीचयकरे ॥ ३५४ ॥ मढदेवलनितुपूरेवास ॥ देहरास
 रपूजवेअभ्यास ॥ देवद्रव्यनोगवेनिसंक ॥ सूत्रवचनलो
 पेसतिवंक ॥ ३५५ ॥ करेकरावेअतिवाचाल ॥ जिनहरअ
 नेवलीपोसाल ॥ भाषासमितिनकांडलहें ॥ ज्योतिपनि
 मितविविधपरेंकहे ॥ ३५६ ॥ नाहणउगटणांव्यापार ॥
 करेपरिग्रहसंचेफार ॥ गामकुलादिकनोकरेमोह ॥ स्त्रीना
 टकप्रियस्त्रीस्युमोह ॥ ३५७ ॥ मंत्रयंत्रवैदकनांपाप ॥ मो
 होटातेहनोमंडेव्याप ॥ सेवारायतणीबालिकरे ॥ पापत
 णुसाहसआचरे ॥ ३५८ ॥ गुणवंतउपरआणेरोंस ॥ का
 ठेसुविहीतनावहुदोष ॥ वारेजातांमुनिवरपास ॥ जांण
 केराखेवांधीपास ॥ ३५९ ॥ साचोधर्मनकरवादीए ॥ क
 लिकंदलउदेरिलहें ॥ प्रजावनादेपिकरेंरीस ॥ करीकं
 गाईफोडेसीस ॥ ३६० ॥ लोचहेतभटाईकरे ॥ गृहीत
 णागुणमुखउचरे ॥ जिनप्रतिमावेचेलोभिया ॥ वसीकर
 णथंजणमोहिया ३६१ ॥ चोथाग्रतनिदृढतानहि ॥ व्या
 जेधनदेजेहवाग्रही ॥ चढढसिसागरथेल्येजेह ॥ उत्तम

अधमनजो एतेह ॥३६२॥ शकुनजोईदेमुहुरतघणां॥सा
 लइपाककरेअनतणा॥अहवाकरावेश्रावकधरे॥गोत्रज
 निवलीपूजाकरे॥३६३॥मूलकरीसमकितव्रतदेत॥उज
 लवेपधरेअतिखंत॥इमजेसावंधसेवेसदा॥जिणवरंव
 रजावेसर्वदा॥३६४॥निद्वंधसजिनधमेहीण॥सातार
 सपरमादेलीण॥उजयभृष्टतेजाणोसहि॥तेहपासेसम
 कितगुणनहि॥३६५॥तासुवेपलेषेनगणाय॥विणस
 मकितनविसफलुंथाय॥वंदणनमणनकरवोतास॥तेक
 रतांहूयेसमकितनास॥३६६॥एऊपरगाथासांभलो॥
 मनमांहिमुकोआमलो॥पापश्रमणतेगणोकुसिल॥इएव
 चनेमकरजोढील॥३६७॥

गाथा ॥ संनिहिमाहाकम्मं । जलफलकुसमाइसवसच्चि
 चं ॥ निच्चदुतिचारभोयण ॥ विगइलवंगाईतंबोलं ॥१॥ वथं
 दुण्डिलेहिय ॥ मपमाणसकेन्निअंदुकुलाई ॥ सिज्जोवाणहवाहण
 ओउहेतंवाइपत्ताई॥२॥ सिरुंडंखुरमुंडा । रयहरणमुहेपत्तिधार
 णंकेज्जे ॥ एगागित्तिभमण ॥ सच्छंदंचिद्वियंगोयं ॥३॥ चइय
 मढाइवासं ॥ पुआरंभाइनिच्चवासित्तं ॥ देवाइदव्वभोगंजिणहर
 सालाईकारवणं ॥४॥ न्हाणुवृणभूसं ॥ ववहारंगंधसंगहकालं ॥
 गोमकुलाइममत्तं ॥ धीनद्वंधीपसंगंच ॥५॥ निरइगइहेउजोइस

निमित्ततिगिन्छमंतजोगार्द ॥ मिच्छादरायसेवं ॥ नीयाणविपावेसा
 हिंजं ॥ ६ ॥ सुविहियसाहुपउसं ॥ तण्णसेधम्मकम्मपाडिसेहं ॥ सा
 सणपभावणाए ॥ मच्छरलउडाइकलिकरणं ॥ ७ ॥ सीसोदराइ
 फोडण ॥ भट्ठित्तलोहहेडगिहियुणं ॥ जिणपडिमाकयविक्रय ॥
 उच्चाडणखुदकरणाई ॥ ८ ॥ थीकरफासंवभेसंदेह ॥ कलंतरेणघण
 दाणं ॥ चट्ठइयसीसगहणं ॥ नीयकुलस्साविदब्बेणं ॥ ९ ॥ सव्वा
 वज्जपवत्तण ॥ मुहुत्तटाणाइसव्वलोआणं ॥ सालाइगिहियरेवा ॥
 खज्जगपाणाइकरणाइ ॥ १० ॥ नख्खायगुत्तदेवय ॥ पूआपूआव
 णाइमिच्छत्तं ॥ सम्मत्ताइनिसेहं ॥ तेसिमुल्लेणधणदाणं ॥ ११ ॥
 इइवहुहासावज्जजिणपडिकुट्टं चगरअंलोए ॥ जेसेवित्तिकुक्कम्मं ॥ क
 रंतिकारंतिनिधम्मा ॥ १२ ॥ इहपरलोगहयाण ॥ सासणनसघाइ
 णंकुदिहीण ॥ कहजिणदंसणमेसि ॥ कोवेसोकिंचनमणाइ ॥ १३
 इत्यादि. (चैत्यवंदन भाष्ये.)

चो. साधुतणागुणजेहमांनहि ॥ नविच्छकायश्रणुकंपास
 हि ॥ मौकलामुक्याजिसातुपार ॥ अंकुशविणुंहस्तीसंभा
 र ॥ ३६८ ॥ अतिघणावारचामांडचारहे ॥ मलपरिसह
 नागेनविसहे ॥ उज्जलवेशतणिसवपघणि ॥ आणिविराधे
 अरिहंततणि ॥ २६९ ॥ उज्जयकालआवशपककरे ॥ तेद्रव्या
 वश्यकश्रणुसरें ॥ तेहतणुंफलनहिविशेपा ॥ लोकाचारैरा

खेवेप ॥३७०॥

सूत्रं ॥ जेइमेसमणगुणमुक्कजोगी छक्कायनिरंणुकपाह
याइवउद्दामा गयाइवनिरंकुसा घडा मडा तुप्पोडा पंडुरपुंडपो
उरणा जिणाणंअणाणाएसच्छंदविहरिउणं उभयकालंआवस्सयं
उव्ववंति सेत्तलोउत्तरिअंदवावस्सय ॥१॥ (अनुयोगद्वारसूत्रे)
चो. पंचकुशीलवेषधरएह॥साधुगुणेनविवरतेतेह॥विखे
जिमनिंद्यालहेएहलोक॥आराधकनहुएपरलोक३७१

काव्यं ॥ एयारिसेपंचकुशीलसंबुडे ॥ स्वंधरेमुणिपवराण
हिइमे ॥ अयंसिलोयविसमेवगरहिए नसेइहनेवपरथलोए ॥१॥
चो. चंपकमालअशुचिमांहेपडी॥ तेनविकेहनेमस्तकच
डि॥पासथ्यानिकरणिकरे॥तेनविपूजागुणअणुसरे ७२

गाथा ॥ असुइठाणेपडिया ॥ चंपकमाला नकीरइसीसे ॥
पासथाईठाणेषु ॥ वट्टमाणातहअपुज्जा ॥१॥ (संबोध.)

गाथा ॥ पासंथोउसन्नो ॥ होइकुशीलोतहेवसंसत्तो ॥
अहंछुंदोवियएए ॥ अवंदणिज्जाजेणमयंमि ॥२॥ पासथाईवंद
माणस्स ॥ नेवाकित्तिननेब्जराहोइ ॥ जायइकायकिलेसो ॥ वंधो
कम्मस्सओणाइ ॥३॥ असंजियनवंदिब्जो ॥ मायरपिअरंगुस्स ॥

सेणावईपसंथारं ॥ रायाणंदेवयाणिया ॥४॥ (आवउयकनिर्युत्तौ.)

चो. उत्तराधपयनेवीसमेजोया॥रिषिअनाथिभाषेसोय॥

श्रेणिकभूपतिआगलसाचा॥ अवरअनाथपणानीवाचा॥
 ३७३॥ पाछलजेहकुसीलाकह्या॥ तेहअनाथकरीसद
 ह्या॥ वेसथकिपणदुरगतिजाया॥ तेणेतसुसंगकीमेनकरा
 या॥ ३७४॥ नवितससंगेवाधेधर्म॥ तोकिमसुगुरुपणानी
 मर्म॥ अंतरनयणउघाडिजोय॥ साधुपाठकिमगणिए
 सोय॥ ३७५॥

गाथा ॥ संगोविजाणअहिडं ॥ तेसिंधम्माईजेपकुव्वंति ॥
 मोलुणचोरसंग ॥ करंतितेचोरियंपावा ॥ १॥ (शष्टिस.)

सूत्रकाव्यानि ॥ तमंतमेणेवउसेअसीले ॥ सदादुर्हाविष्पारि
 आमुवेद॥ संधावईनरगतिरेखजो॥ णिमोणंविराहितुअसाहुस्वे॥ १॥

चोःपोलीमुठिजेसिहुएधार॥ कुडेनाणेजेहवोहाटा॥ वैदू
 रिजमणिहुवेंकाचा॥ जाणपुरुपनाविगणेतससाचा॥ ३७६॥

काव्य ॥ पोलेवेमुझीनहसेअसारे ॥ अयांतिएकूडकहाव
 नेवा ॥ राढामणीवेरुलियप्पगासे ॥ अमहग्घएहोइहुंजाणएसु ॥ १॥

चो.लिंगकुसिलतणुंजेधरे ॥ घणुंअसंयमवलीआचरें ॥
 असाधुसाधुकहावेजेहा॥ जनममरणवहुंकरसेतेहा॥ ३७७॥

काव्य ॥ कुसीललिगंइधारइत्ता ॥ इंसिइअयंजीविअबुह
 इत्ता ॥ असंनएसंजयलप्पमाणे ॥ विणिगायमागच्छइसेचिरंपे ॥ १॥

चो.धर्मतणीअवहिलाकरो॥ उदरपुरणोजिखेचरे॥ पणन

करे सुधिरीषिक्रिया ॥ ते ह्यत्र संयमो पूराथया ॥ ३७८ ॥

श्लोक ॥ धर्मलाघवकृन्मदो ॥ भिक्षयोदरपूरणं ॥ करोति
दैन्यात्पीनांगः ॥ पौरुषं हन्ति केवलं ॥ ११ ॥

कुसीलनालक्षणजाण ॥ वलिघणासु एवागमवाण ॥
हवेकद्वनिहवनिपरेजोय ॥ विसेपथोपरिहरिये सोय ॥

॥ ३७९ ॥ वचनउथापेजिनवरतणां ॥ जेगछमांढे आपाप
णा ॥ ते निहवबोले जगदसि ॥ जो जो सूत्रमकरजोरीस ॥

॥ ३८० ॥ एकवचनजिनसुत्रहतणो ॥ नमानसे ते रूलसे घ
णो ॥ ते निहवजाण जोसहि ॥ जमालीजिमगुरुवचने ल
हि ॥ ३८१ ॥

गाथा ॥ पयअख्करं पिइकं ॥ ज्ञेयनरो एइ सुत्तनिहिइं ॥
सेसरोयंतो विहु ॥ मिच्छादिइ जमालिब्ब ॥ ११ ॥ (संग्रहण्यां.)

गाथा ॥ उस्सुत्तभासगाणं ॥ बोहीनांसिइअणंतसंसारो ॥
पाणच्चणविधीरा ॥ उस्सुत्ततानभासंति ॥ ११ ॥ (शष्टिस.)

चो. सूत्रउथापेकरीकल्पना ॥ नवाअर्थनिकरेथापना ॥ प्र
त्यनीकते आगमकह्यो ॥ भगवइ ठांणां गेइ मलह्यो ॥ ३८२ ॥

सूत्रं ॥ सुत्तंपडुच्चतउपडिणीया ॥ पंनत्ता तंजहा सुत्तपडि
णीए ॥ अथपडिणिणे ॥ तदुभयपडिणीए ॥ ११ ॥ (ठाणां गे.)

कष्टकरे क्रिया आदरे ॥ धर्मकाजपरिग्रहपरिहरे ॥ पणमि

ध्यातविपसारीपुं॥तेनतजेजाणिपारपुं ॥३८३॥

गाथा ॥ कटुंकरेसिअणंदमेसि ॥ अथंचएसिधम्मथं ॥
इक्कंनचयसिमिच्छत्त ॥ विसलवंजेणनुद्धिहिसि ॥१॥ (शष्टिस.)

चो.मासमासतपकरेपारपुं॥आणाविणुतेतुसखांडणु ॥

सोलमीकलासत्यधर्मनी॥नलहेरासिकरेपापनी॥३८४॥

गाथा ॥ मासेमासेयजोवालो कुसग्गेणभुंजइ ॥ णसोसु
अखाधम्मस्स ॥ कलंअग्घइसोलंसे ॥१॥ (उत्तरा.)

जिनवरआणानंजेजेह॥गुरुमानीजोनमियेतेह ॥लोकछ
ल्योगाडरीप्रवाह॥तोस्योकरिएइहांउपाय॥३८५॥

गाथा ॥ जिणआणाविचयंता ॥ गुरुणोभाणिऊणजंनमिज्जं
ति ॥ ताकींकीरइलोउ ॥ छलिउंगइरिपवाहेणं॥१॥ (सष्टिस.)

चो.तेहनेपणंकहोकहियेकिर्यु॥जेअसमंजसमांडेइर्यु।
वेसदेखाडिदीयेविसास॥पाडेनरकेमांडीपास॥३८६॥

गाथा॥ किंभणिमोकिंकरिमो॥ ताणहयासाणधिदुदुवाण॥
जेदंसिऊणलिंगं ॥ खिवांतिनरेयंमिमुदुंजणं॥१॥ (शष्टिस.)

चो.अनिआडंवरक्रियांतणो॥तेनवीआघोचालेघणो।जी
मवडहीलविणुजोडेगाडलुं॥नवीचालेकांडंभूइंभलूं।८७

गाथा॥ सर्वंगंपिहुसगंडं ॥ नहनचलइइक्कवडाहिलारहिअं॥
किरिआइफडाडोवं ॥ नचलइसम्मत्तपरिहोणं ॥१॥ (शष्टिस.)

चो. लोकविसवासेक्रियाकरी॥ उतसूत्रवांणिनवीपरिहरि
तेपणतजवोअहीजिमसहि। माणिदेपीविससीयेनहि। ८८

गाथा ॥ बहुगुणविड्जानिलउ॥ उस्सुत्तभासीतहाविमुत्तव्वो
जहवरमणिजुत्तोविहु॥ विग्घकरोविसहरोलोए॥ ११॥ (शष्टिस.)
अरिहंतदेवसुगुरुजिनधर्म॥ साचेतत्वेसमाकितमर्म॥ मुख
समकीतरसहूकहे॥ पणसाचाकोईपुंन्यवंतलहे॥ ३८९॥

गाथा ॥ सबोविअरिहदेवो॥ सुगुरुगुरुभणइनाममित्तेण॥
तोसिसखंसुहयं ॥ पुन्नविहुणानपावति ॥ ११॥ (शष्टिस.)
चो. इत्यादिकसंभारीजोय॥ निन्हवसंगतजोसहूकोय॥
आगमभाखितमोटांपर्व॥ जुगतिथेतेहउथापेसर्व॥ ३९०
॥ नवांपर्वकल्पीनेकहे॥ दसजेदेमिथ्यातनलहे॥ सूत्रवि
रुधवहूआचार॥ तेकरतानविसंकलगार॥ ३९१॥ सूत्र
टालीअनेराग्रंथ॥ तेधर्मजाणोसिवगतिपंथ॥ वीतराग
जापितश्रुतधर्म॥ तेजांणेमनमांहिअधर्म॥ ३९२॥ उन
मारगजेसूत्रेनहि॥ तेमारगमानेसनिग्रहि॥ वीतरागजा
पितजेमार्ग॥ तेजांणेमनरुयुंउन्मार्ग॥ ३९३॥ अजिवने
जांणेतोजिव॥ छकायनेपुणगणेअजिव॥ हणेजीवलेआधा
कर्म॥ सपरिग्रहउपरगुरुमर्म॥ ३९४॥ असाधुजाणेश्रीसा
धुने॥ अमुगतमुगतविचारमेने॥ मुगतहुआतसकहेअ

वतार॥ठांणांगदशमिथ्यातप्रकार ॥३९५॥

सूत्रं ॥ दसेविहोमिच्छते॥ पंनते तंजहा अधम्मधम्मसंन॥
धम्मअधम्मसना उमग्गेमग्गसंन मग्गेउमग्गसना अजीवेसुजीवसं
ना ॥ जीवेसुअजीवसंन असाहुसुसाहुसना ॥ साहुसुअसाहुसंन
अमुत्तेमुत्तसंनमुत्तेअमुत्तसंन ॥१॥ (ठाणांगे.)

चो. पूरवआचारजनानाम॥लेइराखेजिननेठाम॥सौधर्म
गछनुनकहेनाम॥गछकहेवृक्षनामेगाम ॥३९६॥ साचां
जैनवचनजेकहे॥तेसंगाथेमछरवहे ॥ अविधिपंथदेखाडे
घणो॥लोपेपंथवीरजिनतणो॥३९७॥ - आपआपनाग
छनीजोय॥ परंपराथापेसहूकोय ॥ परंपरागमभाखेजे
ह॥ तेहनेवलीनिगुराकहेतेह ॥३९८॥ पणनविचारेहइ
डेंइस्युं॥ अहोअम्हेबोलुछुंकीस्युं॥ वीरतणेमतएकजरी
त॥तेजुइजुइकीधीविपरीत॥३९९॥तेकीमकहीएसगुरा
यती॥ आपजोरथापेंमढपती॥ आपआपणाकिहांथीथ
या॥जोसहूएकणमारगगया ॥४००॥जोमारगमांड्या
जुजुवा॥आपापणातिहांथीहूवा॥तोकिमसघळासाचाहसे
पडितडाहापणेंजाणसैं॥४०१॥आमनायगुरुगमनारह्या
॥ क्रियाथकिपणवहुलहवह्या ॥ तेणकारणवाडोलाक
र्या॥ आपआपणेनामेधर्या ॥४०२॥ तेउपरसाहस

करेघणुं॥ सद्गुकोथापेंआपापणुं॥ पासथ्यानादाखीपा
॥ लोपेसौधर्मगछनीवाट ॥४०३॥ जेमानेजिनवरन
वयण ॥ तेहनाबहुपरेंनिर्मलनयण॥ सघलीपेरेतेसु
रुसहि॥ जगगुरुनीजेणेआणावहि ॥४०४॥

गाथा ॥ आगमंआयरतेणं ॥ अस्तणोहिअकांखिणा ॥
थनाहोगुरुधम्मो ॥ सबैतेबहुमन्निआ ॥१॥ (संबोध.)
चो. पापंनोरुएटलामांहेजेय ॥ जिनवरभापितमानेत
ह॥सौधर्मगछतणेअणुसारा॥तेआदरीलहेजवपार४०५॥
एश्रीसौधर्मगठनीआण॥ सूत्रअरथवरतेसंपराण॥ तेन
करेतेनिन्हवसहि॥ इणेंवयणेंसंदेहजनहि॥४०६॥ एकु
सीलनिन्हवबेकह्या॥जेह्वासूत्रविचारेलह्या ॥ तेवरजि
सुहगुरुनेनमो॥ जिमदुपदालिद्रसविनिगमो ॥४०७॥
केइइमकेहगुरुआपणां॥लोपंताहुएदूपणघणां॥ तेणेका
रणहोजलेतेहवां॥पणतेआपणनविमुकवां॥४०८॥ तेउ
परउत्तरसांभलो॥जिममननोफीटेजांभलो ॥ गुरुआप
णोपरायोनिहि॥जिनआग्याकरेंतेगुरुसहि ॥४०९॥
गाथा नोअण्णपराया ॥ गुरुणोअइयाविहुतेसद्धाणं ॥जि
णआणरयणमंडण ॥ मंडियसब्बेवितेसुगुरु ॥१॥ (श्रष्टिस)
चो.कोकहेएकअक्षरदातार॥ गुरुमानवोहिएसंभार॥ न

हितोश्वानयोनिशतभमे॥ गतिचंडालंतणिजईरमे४१०

श्लोक ॥ एकाक्षरंप्रदोतारं ॥ योगुरुनैवमन्यते ॥ श्वानयो
निशतंगत्वा ॥ चांडालेष्वपि जायते ॥१॥

चो. एहनोसुणजोउत्तरसार॥ भण्यागण्यानुंएहजसार
॥ जेहनोजेटलोहुएउपगार॥ नविउलविएतेहलगार॥
४११॥ एकअक्षरनोदापीमेल ॥ अजाणनरमंडेवहुने
ला॥ अक्षरदातापुणमानवो॥ पूर्णगुणसुगुरुजाणवो४१२
लौकिकग्रथेछेइमकहयुं॥ मावकविश्वरवचनेलहयुं॥ कौ
रवपांडवनासंग्राम ॥ तिहांएकथातणुंछेठाम ॥४१३॥
द्रोणाचारजस्यूंअरजुन्हतणी॥ संकाधरमनेअवगणि ॥
कृष्णकहेसुणरेअरजुना॥ इहांनधरिएगुरुभावना॥४१४
अतिअंहंकारेजेपूरीयो॥ कार्यआकार्यनविसंकीयो॥ उन
मारगचालेजेकोयो॥ परहरिएगुरुभावेसोय ॥४१५॥

श्लोक ॥ गुरोरप्यवलितस्य ॥ कार्यकार्यमजानतः ॥ उर्य
यप्रतिपन्नस्य ॥ परित्यागोविधीयते ॥१॥

चो. वलिविचारिजोचाणाक्यासिपन्नणिजाव्योएवाक्या
दयाहिणधर्मछडोजाणा॥ विद्याविणुगुरुपणअप्रमाण१६

श्लोक ॥ त्यजेद्दुर्मदयार्हिनं ॥ विद्याहोनंगुरुस्त्यजेत् ॥ त्य
जेत्क्रोधमुखीभार्या ॥ निस्नेहान्वांधवान्स्वजेत् ॥१॥

दुहा ॥ माठोधोरीठोठगुरु ॥ कूएखारुनीर ॥ गामि
कुठाकरकुघरिणि ॥ पंचेदहेसरिरां॥१॥

काव्य ॥ मित्रंशाठ्यतरं कलत्रमंसतीं पुत्रंकुलध्वंसिनं ॥
मूर्खमंत्रिण मुत्सुकंनरपतिं वैद्यंप्रमादास्पदं॥देवरागयुतं गुरुंविपायिणं
धर्मदयावर्जितं॥यश्चैतान्नपरित्यजेत् प्रमादवशातःसत्यव्यतेश्रेयसा॥१॥

कुगुरुनो संसर्ग छोडवा विपे.

चो. बलिजैनआगमसांभलो ॥ मनमांथीटाळोआमलो
॥ सुगुरुसुसाधुनमूक्याजाय ॥ कुगुरुमुकतांपापनथाय
॥४१७॥ छेजेज्ञाताधर्मकथांग॥ अधपयनेपंचमजोजोरं
ग॥सिसपांचसेंसेलंगतज्वो॥ पासथ्योजाणिनविज्ज्यो
॥४१८॥ अंगारमरदकनामेंसूरी॥ अभव्यजाणिकीधो
दूरि॥केटलेमुनिवरतज्योजमाल॥निन्हवमाटेतेतेणेका
ला॥४१९॥मूरखलोकतणिएवाणी॥ कुगुरुलोपतांकीजे
कांणी ॥ पणजेचतुरविवेकीहसे॥तेमनरुयुंएमआलोच
रुयें४२०जेकोईहवणानेसमझ॥किरियामारगरुडेरमझ॥
तेणेंतोपूरवगुरुनासंग॥लोप्यानविराण्यातसुरंग॥४२१॥
तेसंहुदापेंगुरुनापाट ॥ तेजाणोछेसुधीवाट ॥ जोते

सुधागुरुजांणिया॥ तोलोपिकिहांजुआथया॥४२२॥ गु
रुलोप्यानुंपातिकबहु॥ इममुखलोककहेछेसंहु॥ प्रत्यं

निकपेणइणिपरेंथाय॥तोकिमजिनमतआराधाय॥४२३॥
 जोकहेतेजाण्यामठपति॥क्रियाहीणेंनेंअसंयति ॥ तोकि
 मपाटकहोतेहनां ॥ कांइकरोकूडीकल्पना ॥४२४॥
 जोकहेंसामाचारीएक ॥ तेणगुणेकहीएपाटविवेक॥तो
 ज्योज्योएककोइपंथ॥ सुद्धपरूपकनेनिग्रंथ ॥४२५॥ ति
 हांनहिसामाचारीजुई ॥ आजसमेंतोबहुपरेथई॥ तोक
 होवरतेकुणसुद्धमार्ग॥एवडामतनकह्यावीतराग॥४२६॥
 सापदेखीनासेजोकोय॥भलुकरयुंजापेसहूकोय॥ कुगुरु
 संगजोछंमेकीमे ॥ लोकतणेमनतेनविगमे ॥४२७॥

गाथा ॥ सण्णेदेवेनासईलोउ ॥ नहुकोइकिपिअख्केइ ॥
 जोचेंयइकुगुरुसेर्ण ॥ हामूढाभणेंतितंदुई ॥१॥ (शष्टिस)
 पणविपधरद्येएकजमर्ण॥कुगुरुअनंतकरेअधिकर्ण॥ तो
 वरसेव्योरुडोसाप॥कुगुरुसेवतांमोटोपाप॥४२८॥

गाथा ॥ सण्णेइकंमरणं ॥ कुगुरुअणंताईदेइमरणाणि ॥
 नउवरसण्णोगहिई ॥ माकुगुरुसेवणंभइ ॥१॥ (शष्टिस.)
 चो.लोकइसोछेलाजेंहीण॥जोमागेकोईपोलीदिण॥नद्ये
 तेयकरीकरुणाकाज॥कुगुरुलोपतांआणेलाज ॥४२९॥

गाथा ॥ निदखिन्नोलोउं ॥ जइकुविमग्गेइरुद्धिआखंडं॥
 कुगुरुसंगचयणे ॥ दखिन्नहीमहामोहो ॥१॥ (शष्टिस)

चोः करेन टाई श्रावकतणि ॥ लोने लाग्या जे अति घणि ॥
 भावन जाणे आगमतणो ॥ ते गुरु श्रावक रुल सें घणो ॥ ४३० ॥

गाथा ॥ गुरुणो भद्रा जाया ॥ सद्देधुणि उणलिति दाणाइ ॥
 दुनि विअ मुणिय सारा ॥ दसम समयं मिबुडुंति ॥ १॥

बंध बंधादिक जे हथील हे ॥ ते परिग्रह मेले वात्र हे ॥ जति धर्म
 नो ते नहि संचा ॥ ते जाणे माया परपच ॥ ४३१ ॥

गाथा ॥ बह बंधन मारण से हणाउ ॥ काउ परिग्रहे नथि ॥
 तंजइ परिग्रहोच्चिय ॥ जइ धम्मो तो न पुण्वंचो ॥ १॥ (उपदे.)

चो. दोप तणुं छेमो टुं ठाम ॥ आदिल रिपी टाल्युं एनाम ॥ ते
 परीग्रह नो संग्रह करे ॥ तोकां फोके व्रत आचरे ॥ ४३२ ॥

गाथा ॥ दोस सय मूल जालं ॥ पुनरि सिविवडज अंजई वंतं ॥
 अथं बहसि अणथं ॥ कीस अणथं तवे चरासि ॥ १॥

चो. मूरप न लोन पंडित सोय ॥ अनाचार वर ते जे कोय ॥ गृ
 हि भलो पण यति न होय ॥ हिणा चारे वर ते जोय ॥ ४३३ ॥

निर्धन न लोन धन नोधणि ॥ कृपा ज्ञावनान करे घणी ॥ न
 लोन पुंस के छे न समर्थ ॥ अंगिकरयो न पाले अर्थ ॥ ४३४ ॥

काव्यं ॥ मुखौ नरं दुश्चिर तो न विद्वान् ॥ वरं गृहस्थो न यतिकु
 शीलः ॥ निश्चो वरं नो धनवान दाता ॥ क्लीवो वरं स्वीकृत मुक्तशक्ता ॥ १॥

चो. इसांकु गुरु जे जग मां होय ॥ ते परिहर तां दोप न कोय ॥

साधुतणिसद्वहणांकरो ॥ गुणवंतदेपिनेआदरो ॥ ४३५

॥ कोइकहेजिनवरगयामुगत ॥ आचारजनेआपीजुग
त ॥ शासनतणीचलामणिकरी ॥ तसआणापालेविख
री ॥ ४३६ ॥

गाथा ॥ कइयाविजिणवरिंदा ॥ पत्ताअयरामरंपहंदा ॥
आयरिणहिंपवयणं ॥ धारिज्जइसंपयंसयलं ॥ १ ॥ (उपदे.)

चो, एहनोजुओउत्तरसार ॥ आचारजनोकरोविचार ॥ जि
नवरनीजेपालेआण ॥ तेआचारंजकरोप्रमाण ॥ ४३७ ॥

गाथा ॥ पंचविहंआयारं ॥ आयरमाणातहापभासंता ॥ आ
यारंदसंता ॥ आयरियातेणवुत्तांते ॥ १ ॥

चो. केइकहेगछनाआधार ॥ आचारजगुणनाजंडार ॥ ति
हांस्योजुगताजुगतेविचारतेहनोपणउत्तरमनधार ॥ ३८
आचारजेनाच्यारप्रकार ॥ ठांणाअंगेजोईविचार ॥ चिहुंक
रंडियानीउपमा ॥ आचारजच्यारेतेसमा ॥ ४३९ ॥ रायक
रंडोशेठकरड ॥ गणिकानेचंडालेकरंडो ॥ एहसमोआचार
जहोय ॥ गुणिअवगुणोविमोसीजोय ॥ ४४० ॥

सूत्रं ॥ चत्तारिकरंडगां पन्नता तेजहा रायकरंडए गाहा
वएकरंडए वेसियाकरंडए सोवागकरंडए एवामेवचत्तारिआयरी
या पन्नता तेजहा रायकरंडगसमाणे गाहावइकरंडगसमाणे वेसि

याकरंडगसमाणे सोवागकरंडगसमाणे ॥१॥ (ठाणांगे.)

पेहलावेहुंकरंडियासमान ॥ नमोआचारजसुगुणनिधा
ना॥वेश्यातणाकरंडासमो॥आचारजजांणीममनसो॥४१॥
घणांसाधुश्रावकनाटुंद ॥ मिलेवेसासेधरिआणंद ॥ पण
जिननीलोपेजेआण ॥ तेसासननोसत्रुसमान ॥४४२॥

गाथा ॥ जहजहबहुसम्मउय ॥ सीसगणसंपरिवडोय ॥
अविणिन्डउयसमए ॥ तहतहसिद्धंतपडिणीउं ॥२॥ (उपदे.)
चो क्रियादेखाडेअतिघणी॥वातनजाणेआगमतणि ॥ सु
द्वतणितेकरेहीलना ॥ मुगधतणीजांणेरंजना ॥४४३॥

गाथा ॥ किरियाइफडाडोवं ॥ अहियंसाहंतिआगमविहु
णं ॥ मुद्धाणरंजणथं ॥ सुद्धाणंहीळणट्टाए ॥२॥ (शष्टिस.)
चो.रंजेंलोकक्रियानेबले ॥ पणउत्सूत्रथकीनविटले ॥ ते
आचारजजाणोहीए ॥ वीसासघातकसमतोलीए ४४४॥

गाथा ॥ जहसरणमुवगयाणं ॥ जीवाणंनिकंतएसिरेजोड ॥
एवंआयरिउविहु ॥ उसुसंपन्नवितोय ॥२॥
चो.करंडियाचउथासारीखो॥आचारजनेजुवोपारखो ॥
परूपणाशुद्धिनविकरे ॥ किरियामारगनविआचरे ॥४४५॥
विहुप्रकारेतेगणोभ्रष्ट ॥ चहेवेसनुंफोकेकष्टा ॥ तेसोवागक
रंडसमाण ॥ द्रव्यलिगतेनिश्चयजांण ॥४४६॥ सावद्य

जोगकरेपरिहार॥तेउत्तमरिपिनोआचार॥विजोवारव्रत
 श्रावकंतणो॥संवेगपक्षनोत्रीजोभण्यो॥ ४४७॥ एत्रण
 नांगसमकिततणा॥वलीत्रणोमिथ्यातहतणा॥ गृहिकु
 लिंगीनेद्रव्यलिंग॥एहतणोनवीकिजेसंग ॥४४८॥पेह
 लामोक्षतणात्रिणपंथा॥त्रिणबीजासंसारहपंथ ॥द्रव्य
 लिंगजीवलीयेअनंत॥तोनवीपामेनवनोअंत ॥४४९॥

गाथा ॥सावब्जजोगपरिवब्जणाउ ॥ सव्वुत्तमोजइधम्मो
 वीउसाविगंधम्मो ॥ तइउसंविग्गपख्कपहो ॥१॥ सेसामिच्छहिहि
 गिहलिंगकुलिंगदव्वलिंगेहि ॥ जहतिन्नियमुख्कपहा ॥संसारपहात
 हातिन्नि ॥२॥ संसारसागरमिणं ॥ परिभमंतेहिंसव्वजीवेहिं ॥
 गहिणाणियमुक्काणिय ॥ अणंतसोदव्वलिंगाइ ॥३॥ (उपदे.)

द्रवलिंगतेगणोमिथ्यात॥तेहसूमकरोवातसुजात॥तेआ
 चारजसहीपरिहरो॥ मुक्तितणिजोआसाकरो ॥४५०॥
 संवेगिनालक्षणएह॥वंदेवंदावेनहितेह॥ आपकाजनवि
 चारीत्रदिये॥प्रतिबोधीनेरिपिनेदीये॥४५१॥

गाथा ॥वंदइनयवढावइ ॥ किइकम्मंजणइकरावइनेअ
 अत्तइयनदिख्खइ ॥ वोहोदेइसुसाहूण ॥१॥ (उपदे.)

चो.लक्षणसंवेगपाखितणां॥ठांणंगिजोविवरणां॥ चो
 जंगितिहांएहवीकही ॥ गुरुसापेजुओसढहि ॥४५२॥

वंदेपणवंदावेनहि॥ संवेगिलघुसीप्यवासहि॥ पेहेलेनां
गेएहविचार॥ हवेबीजोहइडेसंजार ॥४५३॥ वंदेनहि
वंदावेवली॥ तेश्रिगुरुअथवाकेवलि ॥ वंदेवंदावेवृषज
सुसाध॥ चोथेनांगेवेहुनोबाध ॥ ४५४ ॥ तेजिनकल
पिवाअविनीत॥ एचोभंगिजोईवदित ॥ संवेगपाक्षिकपु
णअतिजलो॥ज्ञानअनेदरसणनोनिलो ॥४५५॥

सूत्रं ॥ अभुड्डेइणामेगेणोअभुड्डावेइ अभुड्डावेइणामेगेणोअभु
ड्डेइ एगेअभुड्डेइविअभुड्डावेइवि॥ एगेनोअभुड्डेइनोअभुड्डावेइ॥१॥
चो.पणजेसूधोलोपेमार्ग॥जांणंतोथापेउनमार्ग॥दाषेदोष
संवेगितणा॥ प्रमादकारणसेवेघणा ॥४५६॥ गुणछत्री
समेलाकरे॥ प्रमादजांणीनवीसंवरे॥ तेआचारजममले
खवो॥पापश्रमणसमउवेखवो॥४५७॥

गाथा ॥ भट्टायारोसूरी ॥ भट्टायाराणुविखड्सूरी ॥ उम्म
ग्गाड्डिड्सूरि ॥ तिन्नविमग्गणसंति ॥१॥ (महानि.)
चो.हुआछेहोस्येइस्यासूरी॥ पृथ्वीमंडलमाहेभुरी॥ जे
हनुनामलीयेहुवेपाप॥वाधेजवरअधिकसंताप॥४५८॥

गाथा ॥ भूएअणागंयकाले ॥ केईहोहिंतिगोयमसूरी ॥ जे
सिंनामग्गहणे ॥ होज्जानियेणपाच्छित्तं ॥१॥ (गच्छाचारे.)

हुआअछेहोस्येइस्यासूरी॥ आचारजगुणपूराभूरी॥तेह

नुनामलेयताआज॥ सिद्धेंमुगतिमारगनाकाज॥ ४५९

गाथा ॥ भूएअथिभविस्संति ॥ केइजगवंदणीयकम्मजुयले॥
 जेसिंपरहियकराणिक॥ बदुलल्काणबोलिहीकाळो ॥१॥ (महानि.)
 चो. वलिसूरिनाच्यारप्रकार॥ तेहनाजेदसुणोसुविचार॥
 नामाचारिजठवणासूरि॥ द्रव्याचारिजदिसेंभूरी॥ ४६०॥
 जावाचारिजचोथाजोया॥ लहीएदोहिलाजगमांहिसोय॥
 जावाचारजजगगुणवंतातेजाणवाजिस्साअरिहंत ४६१

सूत्रं ॥ सेभयवंकेंतिथयरसंतियं आणणाइक्कमेब्जाउयाहुआ
 यरियसंतिअंगोयमाचउव्विहा ॥ आयरिआपन्नत्ता तंजहा नामाय
 रिआ ठवणायरिया दव्वायरिया भावायरिया तथ्थणंजेतेभावायरी
 या तेतिथ्यंरसमाचैवदद्ववा॥ तेसंसतिअंआणणाइक्कमेब्जा ॥१

गाथा ॥ तिथ्यरसमोसूरि ॥ जोसम्मंजिणमयंपयासेइ॥ आ
 णंअइक्कमतो ॥ सोकाउरिसोनसणुरेसो ॥१॥ (गच्छाचारे.)
 चो. तेभावाचारिजनीआण॥ तेहनोलोपमकरसोजाण॥
 नामठवणद्रव्यगुरुनीआण॥ तेउपरनविराचेजाण॥ ४६२
 गौतमपुछेअंजलिकरी॥ जाखोभगवनकरुणाकरी॥ जा
 वाचारजकहीएकिस्सा॥ तेभापोहुएसूत्रेजीस्सा॥ ४६३॥

आगमवचनेपालेक्रिया॥ तेजावाचारजजापिया॥ आग
 मविणुंक्रियाकर्णहार॥ तेगणोपहिलात्रणप्रकार॥ ४६४॥

सूत्रं ॥ सेभयवंकयरेंतेभावायरियाभणंति गौयमा जेअ

डजपव्वइएविआगमविहीए पयंपएणाणुसंचरति तेभावायरिया जे
उणवाससएविपव्वइएविहुत्ताणं वायामित्तेणंपि आगमउवाहिक
रेंति तेनामठवणाहिंणिउयवे ॥१॥ (महानि.)

चो. जिननीआणापापेसंता॥ नहुवेसूरिआणावलवंता॥ इम
आणानोपराजवथाय॥ विनयमूलतेधर्मलोपाय॥ ४६५॥

गाथा ॥ आणाएजिणिंदाणं ॥ नहुवालयतराहुआयरिआ
णा ॥ जिणाणाएपरिभवो ॥ एवंगव्वोअविणउय ॥१॥ (उपदे.)

चो. तिर्थंकरनीजेहुएआण॥ तेआचारजकहेसुजाण ॥
तसअणुसारेंआचारजतणि ॥ सिक्षामानेविअतिघणी ॥
४६६॥ केईकहेंगछनिआविना॥ धर्मतणीनहुएप्रतीपाल
ना॥ श्रीठाणागेंछेएहजाव॥ जोजोपामिगुरुप्रस्ताव ४७

सूत्रं ॥ धम्माणंचरमाणस्स पंचनिस्सांठाणापन्नत्ता तज
हा छक्कायं गणो राया गाहावती संरीरं ॥१॥ (ठाणांगे.)

चो. तेणेकारेणगछनिआकरी॥ करणीधर्मतणिआदरी ॥
मोक्षंमारिगनोसाधनकरें॥ तोनिश्चेजवसागरतरें ॥ ४६८
एहसूत्रनोभावविचार॥ गछकहीएगुरुनोपरिवार॥ तेह
नीनिआपालेभलो॥ नभमेंनिजछांदेएकलो ॥ ४६९॥

गाथा ॥ गुरुपरिवारोगच्छो ॥ तथ्यवसंताणनिज्जरोविउले॥

विणयोऽतहासारेण ॥ माएहिंनदोसपडिवत्ती ॥१॥ (महानि.)

चो. एकलाजमतांनरहेधर्म॥ जाणोअथविचारीमर्म॥ तेण
कारणहिंडेपरवर्यो॥ तेणिसुधोमारगअणुसरयो॥ ४७०

गाथा ॥ एकस्सकउवम्मो ॥ सच्छंदगइमइपयारस्स॥ किं
वाकरेइइको ॥ परिहरउकहमकब्जंवा ॥१॥ (उत्तरा)

चो. पामेज्ञानादिकगुणसार॥ जोनिर्वाहगुरुपरिवार॥ ते
एकारणजेहूएपुन्यवंत॥ तेपरिवारहमांहिवसंत॥ ४७१॥

गाथा ॥ नाणस्सहोइभागी ॥ थिरयरउदंसणेचरित्तेअ ।
धन्नाआवकहाए॥ गुरुकुलवासंनमुंचंति॥१॥ वसइगुरुकुलेनिचं ॥
जोगवंउवहाणव॥ पियंकरेपियंवाइ । ससिख्कंलधुमरिहई ॥२॥ (उपदे)

चो. एणकारणभाष्योगच्छवास॥ तिहांपणजुओबुद्धि
प्रकास॥ नाममात्रगच्छहुयेछेघणा ॥ विरलापणजिनआं
णातणां ॥ ४७२॥ गायआकनुंदुधजनामा॥ पात्रसाधुग
णिकानानाम॥ महुरोरतननामवछनाग ॥ पंखिनामहंस
नेकाग॥ ४७३॥ नारिनामपणसतिअसति ॥ अनेकदरस
ननामेज्जति॥ तिमएकहेवाएगछनामा॥ पणदिसेंनानापरि
णाम॥ ४७४॥ एकआणपालेंजिनतणि॥ करेकल्पनाएक
आपणि॥ तेणकारणगच्छपरखोसाच ॥ रतनजाणिममले
जोकाच॥ ४७५॥ नाममात्रगच्छगरजनसरें ॥ जोपरखी

साचुंनादरे॥ सोनुल्येजिमपरिक्षाकरी ॥ तिमगछलिजे
 साचोसंवरी॥ ४७६॥ ठाणंगेचउन्नंगिहोय॥ सूत्रपंथगछ
 रीतेजोय॥ एकविरुधलोपेंगछरीत॥ जिनआणास्युंआणे
 प्रीत॥ ४७७॥ एकलोपेआणामतिमंद॥ सूत्रविरुद्धगछ
 धरेंआणंद॥ एकआज्ञागछवेहूंतजे॥ साचोमारगजा
 णिननजे॥ ४७८॥ एकगछनीजोइरिति॥ उपसंपदाधरा
 वेचित॥ सूत्रवचनआदरेसुजाण॥ जिनआणातेकरेप्र
 माण॥ ४७९॥

सूत्रं ॥ धम्ममेगेजहतिनोगणाद्विति गणाद्वितिमेगेजहतिणो
 धम्मं धम्मंप्पेगेजहतिगणाद्वितिपि एगेणोधम्मंपिजहतिनोगण
 द्वितिपि ॥ १॥ (ठाणंगे.)

चो. कदाचिसूयोआगमपंथ॥ दिसेकरतांअल्पनीग्रंथ॥ सा
 चोतोपणतेहूयेसंध॥ बीजाअस्थिपुंजगणसंध॥ ४८०॥

गाथा ॥ एगोसाहुएगावि॥ साहुणीसावगोयसद्धीवा ॥ आ
 णाजुत्तोसंधो॥ सेसोपुणअद्विसंधाउ ॥ १॥ (सबोध.)

चो. गछतणाहवेलक्षणसुणो॥ आगमविस्तारछेअतिघ
 णा॥ सूत्रवचनजोजोउद्वार॥ तसनीश्रापालोआचार॥ ८१॥

तेगछजेजिनभाषितकरे॥ मतिकल्पनासयलपरिहरे॥
 आरंजपरीग्रहटालेसर्व॥ क्रोधलोचनकरेमनगर्व॥ ४८२॥

पृथ्वीपांणीतिउवाय॥वनसपतिछट्टीत्रसकाय॥करणकरा
वणअनुमोदने॥ नहणेकायेवचनेमने ॥४८३॥ अतिमो
टेकारणउपने॥रोगमांदआदिकनिपने ॥ अगनितणोंसं
घटनविकरो॥तेगछसुधिआणाधरे ॥४८४॥ अवलांअंग
नफरसेकिमे ॥ नववाडीसीलेनीतुरमे ॥ नवविधपरिग्र
हटालेसदा॥पालेनिरतिगुरुसंपदा ॥४८५॥ असनपान
वस्त्रादिप्रकार ॥ माहासतिनालाधासार ॥ जेमुनिवर
नवीतेजोगवे॥ सुधिआणातेजोगवे ॥ ५८६ ॥ जेतेआ
लंबणअटकली ॥ प्रमादसेवेतेमननेरुलि ॥ पडताआ
लंबणजेलित ॥ तेजांणोमिथ्यामतिमंत ॥ ४८७ ॥ के
वलीभापितसाचुकहे॥ सूत्रतणीसद्वहणेरहे॥ इत्यादिल
क्षणगच्छतणां ॥ सूत्रेजोजोछेअतिघेणा ॥४८८॥

गच्छविचारसूत्रगाथा ॥ पुढविदगअगणिमाख्य॥ वणपफई
तहतसाणविविहाणं॥ मरणंतेविनमणसा॥ कीरइपीडंतयंगच्छं॥ १ ॥
जथयसूलविसूदय॥ अन्नयरेवाविचिन्तमायके॥ उपन्नेजलणुज्जालाव
णाइ॥ णकरंतिमुणीतयंगच्छ२॥ जथयिथकरफरसं॥ अंतरिअंकारणे
विउपन्ने॥ दिट्ठीविसादित्ज्जो॥ विसंववाज्जेज्जइसगच्छो३॥ जथहिरं
न्नसुवन्न॥ धणधन्नेकंसदुसफलिहाणं॥ सयणाणआसणाणयानयपरिभो
गोतयंगच्छ४॥ जथयअज्जालदं॥ पडिग्गहमाइविवहमुवगरणं॥ परिभुं

जइ साहूहिं॥ तंगोयमकोरिसंगच्छां॥ आलंबणेभरिउ॥ लोउजीवस्स
अजउकामस्स॥ जंजं पिच्छइलोएतंतं॥ आलंबणकुणइ॥ ६॥ जाणिज्जमि
च्छदिट्ठी॥ जेपडियालंबणाइगिण्हंति॥ जेपुणसम्मदिट्ठी॥ तेसिमणोचडण
पयडीए ॥ ७॥ इत्यादि. (गच्छाचारे.)

चो. इत्यादिकगछनाआचार॥ जोईपयन्नुंगच्छाचार॥ ति
हांविस्तारसघलोपामीए ॥ साचागछनेसिरनामिए ॥
४८९॥ दिसेधरतामुनिनोवेस॥ पणसाचोनलहेउपदेस
॥ आपकाजकांइनविलहे॥ कडछिजेमपराजवंसहे॥ ४९०

यतः॥ पढइगुणइआगमवखाणइ ॥ 'अण्णकज्जपुणकिंपिन
याणइ॥ चट्ठजिमछहरसढंढोलइ॥ पहरकजिअण्णपउबोलइ॥ १॥

चो. शास्त्रसर्वउसोहिलासहि॥ तसुभावनादुहिलीकही ॥
मस्तकवहेफूलनोजार॥ लहेनासिकागंधप्रकार॥ ४९१॥

इलोक ॥ सुलभानिसर्वशास्त्राणि ॥ दुर्लभभावभेदिनं॥ शि
रौवहतिपुष्पाणि ॥ गंधंजानातिनासिका ॥ १॥

चो. पंचसूनाहूएजेगछमांहि॥ तेहनेभावेममआराहि॥ सौ
धर्मगछनीपालोआण॥ जिमपामोअक्षयसुखठाण॥ ४९२॥
दुहो॥ घरटीचूलासावणि॥ पाणीहारुंवल्लिजाण॥ वलि
खांयणियोपांचमो॥ सुणीसारअवखाण ॥ १॥ पंचसूना
मांहेजेएक॥ तेहनटालेमनअविवेक॥ तेगछत्रिविधात्रिवि

धपरिहरि॥सेवोगच्छविजोसंवरी ॥४९३॥

गाथा ॥ जथयगोयमपंचन्नावि ॥ कहविसूणाणइक्कमविहुड्जा
तंगच्छतिवेहेणवोसरिय ॥ वड्डजअन्नथ ॥१॥ (महानि.)

चो.पंचसूनाजेनविपरीहरे॥उजलवेसेशोभाकरे ॥ तेगछ
मूकोसहिसामलो॥सेवोगच्छचारित्रउजलो ॥४९४॥

गाथा ॥ मूणारंभपवत्तं ॥ गच्छंवेसुड्डजलंनवासिड्डजा ॥
जंचारित्तगुणेहिं ॥ उड्डजलंतंतुवासिड्डजा ॥१॥ (महानि.)

चो.वरजोसर्वप्रकारंकुशील ॥ जिमपामोसिवपुरनीली
ल॥उनमारगगछनीश्राछंडि॥साचासजमनिखपमंडि॥
४९५॥जेतेगछनीनिश्रावहे॥तेसूधोआचारनलहे ॥ मुग
तिपंथथीतेवेगलो ॥ भमेअनंताभवएकलो ॥४९६॥

गाथा ॥ एवंकुसीलसंसग्गि ॥ सच्चोवाएहिंवड्डिउ ॥ उ
म्मग्गपट्टियंगच्छं ॥ जेवासेल्लिगजीविणं ॥१॥ (महानि.)

गाथा ॥ सेणनिविषमकिल्ले ॥ सामन्नंसंजमंतयं ॥ ण
लभिड्डजातोसियाभावे ॥ मोख्केदूरयरंठिए ॥२॥ अथेगेगोयमापा
णी ॥ जेतेउमग्गपट्टियं॥गच्छंसंवासइत्ताणं ॥भमेतोभवपरंपरं ३
चो.तेणेकारणसाचोगछजोय॥पापमासदिनसेवोसोय ॥
तेहनीनिश्रावाधेधर्म ॥ सूधोलाभेशासनमर्म ॥४९७॥

गाथा ॥ तंमहानिउणंनिभालेउ ॥ गच्छंसंमग्गपट्टियं ॥

वसेज्जातथ्यआजम्मं ॥ गोयमासंजएमुणो ॥१॥ (महानि.)

चो.इसाआचारजनेगछजोय ॥ मनभावेआराधोसोय ॥

कुगुरुअने गछसूत्र विरुद्ध ॥ तेपरिहरजो सदाअशुद्ध

॥४९८॥ एसासूरीगछजोनविमले ॥ तोपणधीरपणें

विचले ॥ अलाभतेवरएंकलाजलुं ॥ पणनविरुधगछ

नुंसुंभलुं ॥४९९॥

उलोकभापा ॥ मूनीसालानचोरइभरी ॥ भीक्षाभलीनखमणा

चोरी ॥ तावभलुंपणनहाडजर ॥ विधवाभलीनभुंडउवर ॥१॥

चो.निपुणसखायतजोनविमिले ॥ सरसगुणेअथवासम

तुले ॥ तोवरजिसर्वपापआचार ॥ संयमपालेएंकलोसा

रा ॥५००॥

सूत्रकाव्यं ॥ नयालभिज्जानिउणेंसहायें ॥ गुणाहिंयेंवागुणउस

मंवा ॥ इक्कोविपावाइविवज्जयंतो ॥ विहरिज्जकामेसुअसज्जमाणो ॥१॥

दुहा ॥ गुरुगछकाहुंकरेसही ॥ सिसाकाइकरेह ॥ चर

णजोगजेआपणा ॥ तेसाचासिवदेई ॥१॥ चो. वरसलाप

सूलिदुखखमे ॥ पणअगितार्थस्युंनरमे ॥ एकेक्षणेआ

गमवाण ॥ गुरुगमजोईचित्तेआण ॥५०१॥ वरबहुमर

णव्याधिनाकष्ट ॥ वरदारिद्रसंगमपणइष्ट ॥ वररुडोरण

मांहिवास ॥ पणनकुमित्रतणोसंवास ॥५०२॥

गाथा ॥ वासलखकंपिसूलीए ॥ संभिन्नेअच्छीयामुहं ॥ अ
 गियथेणसम्मइकं ॥ खणद्धंपिनसंवसे ॥ १ ॥ वरंमच्चु वरवाहि ॥
 वरंदारिद्रसंगमो ॥ वरंअरन्नवासोअ ॥ माकुमित्ताणसंगमो ॥ २ ॥
 चो. तेगुरुतेआचारजभला ॥ चंद्रकलापेरेंउजला ॥ यथा
 स्थितभापेजिनधर्म ॥ पंचाचारेकरेजेसर्म ॥ ५०३ ॥
 अतितअनागतनेवर्तमान ॥ तीर्थेकरसुखसुगुणनिधान ॥
 तेहतणोएकजउपदेश ॥ सूत्रअर्थग्रंथेसविसेस ॥ ५०४ ॥ य
 थास्थितियेकेहणीसर्वतास ॥ यथास्थितियेकरणीनेभा
 स ॥ इमजसघलिपरूपण ॥ सर्वसूत्रनीगिणीविवरण ॥ ५१

सूत्रं ॥ अरहंताणं भगवंताणं असहाएपवरे एकमेकमग्गे से
 णंमुत्ताए अथत्ताए गंधत्ताए तेसिंपिणं जहट्टिएचेवपन्नानिज्जे
 जहट्टिएचेवाणुड्डाणिज्जे जहट्टिएचेवभासाणिज्जे जहट्टिएचेवपस्वणि
 ज्जे जहट्टिएचेववायरणिज्जे जहट्टिएचेवकहणिज्जे सेणंइमेदुवालसं
 गे गणिपिडगे ॥ १ ॥

चो. तेहमांहिमुनिश्रावकतणि ॥ विधिभापीदीसेअतिघणी
 ॥ तेसांजलीलेईआपापणी ॥ अविधिसयलजोईअव
 गणी ॥ ५०६ ॥ जेचरीतानुवादसांजले ॥ तेपणंल्येजे
 विधिनेमले ॥ पणजिननोएकजउपदेश ॥ यथास्थितिये
 जांणोसविसेस ॥ ५०७ ॥ एणिपेरेंनिरग्रंथमारगकहे ॥ तेगु

रुनमवामनउमहे ॥ श्रीसमकितनिरमलपालिये ॥ कु
 साधुसंगतटालीये ॥ ५०८ ॥ एककहेगछतेहजखरा ॥ जे
 मानेजुनिपरंपरा ॥ आगमबोल्योत्रीहुप्रकार ॥ जोजो
 श्रीअनुयोगदुवार ॥ ५०९ ॥ पेहलोअत्तागमजाणवो
 अनंतरागममनआणवो ॥ परंपरागमत्रीजोहोय ॥ हवे
 विवरोतेहनोइमजोय ॥ ५१० ॥ अरथथकीअत्तागमजेह
 तिथैकरनेजांणोतेह ॥ अनंतरागमअरथहतणो ॥ गणध
 रनेतेविजोभणो ॥ ५११ ॥ सूत्रथकीअत्तागमजोय ॥ ग
 णधरनेसूत्रकरेसोय ॥ परंपरागमअरथेसार ॥ गणधरत
 णासीष्यनेधार ॥ ५१२ ॥ अनंतरागमसूत्रेवली ॥ गणध
 रशिष्यकन्हेजोउरली ॥ परंपरागमतदनंतरे ॥ दुपहसू
 रिलगेविस्तरे ॥ ५१३ ॥

सूत्रं ॥ तिविहे आगमे पंनत्ते अत्तागमे अणंतरागमे प
 रंपरागमे तथअरहंताणं भगवंताणं अथस्सअत्तागमे गणधरा
 णंअथस्सअणंतरागमेसुत्तस्सअत्तागमे गणधरसीसाणंअथस्सप
 रंपरागमे सुत्तस्सअणंतरागमेतउपरंसुत्तविअथस्सविपरंपरागमे.
 चो. पेहेलादोनहिएणेसमे ॥ वरतेपरंपराआगमे ॥ तेणे
 कारणसाचिपरंपरा ॥ तेहनाउत्तरसुणजखरा ॥ ५१४ ॥
 आगमत्रिहुंप्रकारप्रमाणं ॥ त्रिजोपरंपरागमजाण ॥ ते

तोसूत्रअरथआसरि ॥ बोह्योछेजोजोचितधरि ॥ ५१५ ॥
 वीरथकिसौधर्मअणगार ॥ ताससिष्यजंबूअवधार ॥ प्र
 न्नादिकराख्योतसपाटा ॥ तेणेदेखाडिसाचिवाटा ॥ ५१६ ॥
 सूत्रअरथनेसघालिक्रिया ॥ करितिणेतिणेजेचालिया ॥
 तेणेनामेजेहवणाहोय ॥ तेहपरंपरसुधिजोय ॥ ५१७ ॥
 तेजुनिआचरणासहि ॥ तेथिअवरविपरितकहि ॥ अनु
 क्रमेतेहपाटअनुपाट ॥ मोक्षमारगनीतेहजवाटा ॥ ५१८ ॥
 तेनविदिसेकालविशेष ॥ तोसूत्रअर्थआदरोविशेष ॥ प
 णजुजुइमकरोपरंपरा ॥ सूत्रअर्थनाजावजखरा ॥ ५१९ ॥
 कालआजनेइसोमंडाण ॥ वीरनामथीमंडेठाण ॥ पण
 किधाअतिघणाविनांण ॥ मतभेदेतेजुयाजाण ॥ ५२० ॥
 नेटपांटकहेआपापणा ॥ पणनकहेसुधीविवरणा ॥ तेणे
 कारणजाणेजोसार ॥ परंपरागमसुधोधार ॥ ५२१ ॥ ते
 जोतांतोअंतरनहि ॥ एकप्रकारेतेछेसहि ॥ हिवणांतो
 बहूपरेपरंपरा ॥ आपआपनेजावेखरा ॥ ५२२ ॥ मांहो
 मांहेंवदेविख्यात ॥ एकएकनेकहेमिथ्यात ॥ पर्वजुजु
 आंजुइजुइरित ॥ घणिसामाचारिविपरित ॥ ५२३ ॥ परं
 परातेआपापणि ॥ पणएवढिनजिनवरतणि ॥ परंपरा
 गमनेपरंपरा ॥ छेजुजुआघणाआंतरा ॥ ५२४ ॥ परंप

रादीसेजेकोय ॥ परंपरागमस्युंमिलेसोय ॥ तेजाणेवि
साचिसहि ॥ पणजेनेआचरविनहि ॥ ५२५ ॥ जेकहीए
गाडरीप्रवाहि ॥ लोकघणादीसैतेणेवाहि ॥ तेहतणोकरे
जेपरिहार ॥ धीरपुरुषतेसहीअवधार ॥ ५२६ ॥

गाथा ॥ गडूरियपवाहेण ॥ गयाणुगइयंजणंवियाणंतो ॥ प
रिहरइलोगसन्नं ॥ सुसमिखियकारउधीरो ॥ १ ॥ (उपदे.)
चो.नथीसहीपरलोकहमागि ॥ आगमविणुकाईजोइज
गितेणेकारणआगमअणुसार ॥ करोक्रियाजिमपोहोचो
पार ॥ ५२७ ॥

गाथा ॥ नथिपरलोयमग्गे ॥ पम्माणमन्नंजिणागममुत्तं ॥
भागमपुरस्सरचिय ॥ करइतोसवकिरिथाडे ॥ १ ॥
चो.निरवद्यक्रियाहितारथलहि ॥ दुर्जनपालेमनसइहि ॥
तेपालंतासीजेकाज ॥ दुर्जनहसेनआणेलाज ॥ ५२८ ॥

गाथा ॥ हियमणवज्जंकिरियं ॥ चिंतामणिरयणंदुल्लहंल
हियं ॥ सम्मंसमायरंतो ॥ नदुल्लज्जइमुदहासिउवि ॥ १ ॥
चो.तेनरधन्यलेखवियेसहि ॥ पुन्यवंतसंदेहंजनहि ॥ वंद
एनेमणजोग्यतेजाण ॥ गडरीपंथतजिधरेआण ॥ ५२९ ॥

गाथा ॥ सोवन्नोसोपुन्नो ॥ संवदणिज्जोयमान्निणिज्जोय
गडूरिगामपवाहं ॥ मुत्तुंजोमन्नएआणं ॥ १ ॥

चो. नरञ्जवलाधानुसुं परमाणजे समजे जिनवरनी आणा ॥

परिक्षा अवरञ्जवे दोहली ॥ वलीवली नवी ते सोहली ॥ ५३० ॥

चो. वलि एमवो ले छे घणा ॥ आगम श्रुत आणा धारणा ॥ जि

तसंहित पांचे व्यवहार ॥ कहे सूत्र जगवये व्यवहार ॥ ५३१ ॥

सूत्रं ॥ पंचविधे व्यवहारे पंनते तं जहा आगमे सुत्ते आणा

धारणा जीते जहा सेतथ आगमे सिया आगमेण व्यवहारं पट्टवेड्जा णो

सेतथ आगमे सिया जहा सेतथ सुत्ते सिया सुत्तेण व्यवहारं पट्टवेड्जा एव

जाव जहा सेतथ जीते सिया जीतेण व्यवहारं पट्टवेड्जा इच्छेते हि पंच हिं

ठाणे हिं व्यवहारं पट्टवेड्जा तं जहा आगमेण जाव जीतेण जहा सेतथ आग

मे जाव जीते तहा तहा व्यवहारं पट्टवेड्जा सेकि माहुंते आगम बलिया स

मणानि गंधा इच्छेते पंचविधं व्यवहारं जता जता जहि जहिं तदा तहिं अ

णिस्सितो वस्सितं सम्मं व्यवहारमाणा समणानि गंधा आणा एआरोह

गा भवति ॥ १ ॥ (ठाणां गे.)

चो. आगम कहिये केवल ज्ञान ॥ अवध अने मन पर्यवनाण ॥

चउदेद ससाढान वसार ॥ पूरवइ म आगम व्यवहार ॥ ५३२ ॥

हवणां न हि प्रथम व्यवहार ॥ वरते ठेपण वीजा चारा ॥ तेण

कारण न वितजिये जीता ॥ ते जिन शासन मां हि विदित ॥ ५३३ ॥

तेह नो पण सुणो उत्तर सारा ॥ हवणा मुख्य सूत्र व्यवहार ॥

ते मां हि जे लाजे आचारा ॥ ते करतां न वीसंकल गार ॥ ५३४ ॥

तेतो कहिये श्रुतव्यवहार॥ जीतपणुतिहां नथी लगार॥ आ
गमअर्थखराराखसें॥ तेजोईसूधो ज्ञापसे ॥ ५३५ ॥ पण
छंडिने सुभव्यवहार॥ जीतउपरे करे आचार॥ तेहने दूषण
लागे घणा ॥ सूत्राचार जंजि आतणां ॥ ५३६ ॥

सेकेने ढेणं भंते आगम बलिया समणा इत्यादि तथा च छेदग्रंथ
टीका अत्र एकैकस्य अभावे उत्तरोत्तरव्यवहारस्य प्रवृत्तिः (ठाणांगे.)
चो. बलिकां ए आणाधारणा ॥ किजे ते उपरधारणा ॥ जी
तपांचमोचित विचार ॥ तेदि से छेबहू प्रकार ॥ ५३७ ॥ क
रे जीत जो आपापणा ॥ तेइम पास थ्यादिक घणा ॥ ते उपर
आचरणानहि ॥ श्रीव्यवहार भाष्य सुण सहि ॥ ५३८ ॥

गाथा ॥ जंजीयम सोहिकरं ॥ पासंथपमत्त संजयाईणं ॥ ज
इविमहाणाइन्नं ॥ नतेण जीएणववहारो ॥ १ ॥
चो. कर्मनिरजराहू ए घणा जेणे ॥ संवेगि किधुं ए कणे ॥ तेह
जीत आचार वो सहि ॥ माया मृपादोपनीरवहि ॥ ५३९ ॥

गाथा ॥ जंजीयम सोहिकरं ॥ संविग्गपरायणेण दंतेण ॥ ए
केण विआइन्नं ॥ तेण उजीएणववहारो ॥ १ ॥
एक अणावेक लपेमात्र ॥ एक दीसे करता जलयात्र ॥ एक
देहेरासर पूजे देवा ॥ एक गच्छ गोत्र जनी करे सेव ॥ ४० ॥ एक क
रावे वोहरामणा ॥ बलि मंडाण संघ पूजातणा ॥ पंगहे ठेचिव

रपाथरे ॥ सिरदेईपेसारोकरे ॥ ५४१ ॥ बालकनेसिर
 घालेवास ॥ उजमणानोधणोअन्यास ॥ चंदनवालानो
 तपकरी ॥ रूपसुंपडुंवाकुलजरी ॥ ५४२ ॥ गुरुनेविहरा
 वेश्राविका ॥ गौतमपडघोतपजाविका ॥ तिलकवधारेसं
 घवीतणा ॥ करावेपोथिपूजणां ॥ ५४३ ॥ मुकावेस्वामणे
 दोकडा ॥ लेईराखेतेरोकडा ॥ इत्यादिकछेजीतअनेक ॥
 प्रमादकरणीनाअविवेक ॥ ५४४ ॥ आचरणातेउपरकी
 सि ॥ जोजोआगमवचनेकसी ॥ हवणांपणजेगछदीसं
 त ॥ किहांकिहांकोईकिरीयावंत ॥ ५४५ ॥ तेपणएआचर
 णाठेल ॥ क्रियाकरेआपणडेमेल ॥ मुखेकहेपरंपरासु
 प्रमाण ॥ पणइहांदिसेविविधविनाण ॥ ५४६ ॥ इणका
 रणजोजोमनमांहीं ॥ सूत्रवचनआणिउछांहि ॥ गिता
 रथसंवेगितणी ॥ अविरोद्धआचरणाल्योघणि ॥ ५४७ ॥
 केईकहेथितिनिजगछतणि ॥ लोपंतांहूएनवथितिघणी ॥
 ॥ परंपरासुंमनआणि ॥ सूत्रवचनकहोस्युंजाणि ॥ ५४८
 गाथा ॥ नाजस्सद्धिईना ॥ जसस्सद्धिईपुत्रपुरिसकयमेरा ॥
 सोतंभइकमंति ॥ अणंतसंसारिउहोइ ॥ ११ ॥ (गच्छाचारे.)
 चो. तेहवचननहिडाहातणुं ॥ हुओकिहांथीआपापणुं ॥
 वीतरागनीएकजरित ॥ अवरअधिकतेथीविपरीत ॥

५४९॥ जिनजाधितगणधरेआचरयुं॥तेसाचुंजाणिआ
दरयुं॥बीजोसर्वमतंतरहोय॥रपेआचरोधर्मीकोय॥५०

गाथा ॥ जाजिणवरोहिंभणिआ ॥ गोयममाईहिंधीरपुरिसे
हिं ॥ सासच्चच्चियमेरा ॥ पालियव्वापयत्तेणं ॥१॥ (महानि.)
चो.केइकहेजोजोभगवति ॥ कांक्षामोहणिपामेयति ॥
देखनिंमारगजुजुआ॥पूरवपुरुषथकीजेहूआ ॥५५१॥
तोतुम्हेकहोएककिमहूइ॥ आचरणासहिछेजुजुइ ॥ तेह
नोउत्तरमनधारजो ॥ खोटोदेखिनेवारजो ॥५५२॥

सूत्रं ॥ कहणंभंतेसमणानिगंधा कंखामोहिणिज्जं कम्मवे
देति गोयमातहिंतहिं नाणंतरोहि दंसणंतरोहिं चरित्तंतरोहिं लिंगंतरे
हिं पवयणंतरोहिं पावयणंतरोहिं कप्पंतरोहिं मग्गंतरोहिं मयंतरोहिं भं
ग्गंतरोहिंणयंतरोहिं णियमंतरोहिं पमाणंतरोहिंसंकिया कंखिया विति
गिच्छिया भेयसमावणाकलुससमावणा एवंखलुसमणानिगंधाकंखा
मोहिणिज्जंकम्मबंधंति सेणुणंभंते तमेवसच्चंणीसंकं जंजिणेहिंपवेइ
यंहंता गोयमा तमेवसच्चंणीसंकंजंजिणेहिंपवेइयां॥१॥ (भगव.)

गछगछनामतात्तर.

घो.मगंतरएवचनविचारामारगआचारजनाधार।तेहमां
हिदेपिआंतरो॥कोएकनेतिहांहुईपांतरो॥५५३॥ तेहबो

लनोदृत्तियेतेह ॥ उदाहरणश्राण्योसुणीतेह ॥ काउसग
 चैत्यवंदणनामाग ॥ जुजुआदिसेसुणतसजाग ॥ ५५४ ॥
 केईदेवतथागुरुतणा ॥ अथवागछनीदेवितणा ॥ सानी
 धपामिकाउसगकरें ॥ चैत्यवंदणअधिकेरांकरें ॥ ५५५ ॥
 शास्त्रेतेविधिदीसेनहि ॥ तिहांविचारकरेइमसहि ॥ वि
 धिनिपेधइहांकरीएकेम ॥ जाणेजेणेकीधुंतेतेम ॥ ५५६ ॥
 असठपणुंनेसरलस्वंचाव ॥ एहवोनोदीसेप्रस्ताव ॥
 सूत्रअर्थलोपाएनहि ॥ दीसेकरणिनिरवद्यसहि ॥ ५५७ ॥
 नविनिंदेगितारथअवर ॥ एहुएअसठआचरणाप्रवर ॥
 तेदेखिनेरहेउदास ॥ नविनिंदेनवपाणेतास ॥ ५५८ ॥

गाथा ॥ असठेणसमाइन्नं ॥ बंकथइकेणईअसावन्नं ॥

नविचारियमंनेहि ॥ बहुमयमेयमायरियं ॥ १ ॥

चो. सूत्रअर्थनोजिहांहुएलोप ॥ तेआचारणानोकरोलो
 प ॥ आचरणालक्षणनहिजिहां ॥ निन्हवपणुंलेखव
 ज्योतिहां ॥ ५५९ ॥ दिसेंधणामतांतरआज ॥ आच
 रणाकिमकहेजिनराज ॥ एककहेवहिएउपधान ॥ एक
 कहेएअविधिनिधान ॥ ५६० ॥ च्यारपरवपोसहकेईकहे ॥

केईसदाकालंसदहे ॥ एककहेपोसहेनविजमे ॥ एक
 नेनीरनथाप्युंगमे ॥ ५६१ ॥ एककहेएवेहुंप्रकार ॥ कि

मउथापिएकहोविचार ॥ पडिकमणेपुणअंतरघणां ॥ प
 र्वजुजुआंगछगछतणां ॥ ५६२ ॥ उदयिकतिथिल्येठेकेई
 एक ॥ गणतिनोकेईकरेविवेक ॥ क्रियाकालेकेईथापेपर्व
 ॥ भिन्नभिन्नआचरणासर्व ॥ ५६३ ॥ वेहुतिथिसाठघडी
 एककरे ॥ एकऊगरतितिथिआचरे ॥ घटतेत्रिजतेरस
 सदहे ॥ पंचमिपुणमपणकेईकरे ॥ ५६४ ॥ अधिकेमा
 सपजुसणत्रिने ॥ चोमासेअंतरधरेमने ॥ सरवक्रिया
 श्रावकनेरंग ॥ कहेएकछेउत्तरासंग ॥ ५६५ ॥ एककहे
 मुहपत्तिचरवले ॥ आवश्यकछेआगमवले ॥ नांदवि
 धिनेअंतरजोग ॥ करतांअंतरछेउपयोग ॥ ५६६ ॥ ठव
 णाकरतांवहुंआंतरां ॥ पडिलेहणजुजुआंपरंपरा ॥ यति
 प्रतिष्ठाकरेंकहेएक ॥ अवरकहेश्रावकसविवेका ॥ ५६७ ॥
 बहुपरेसामायिकउच्चार ॥ देववांदतांकहेथुईच्यार ॥ ए
 ककहेबोलित्रणथुई ॥ एककहेनहिएकेकही ॥ ५६८ ॥
 एकनवकारनराण्योखरो ॥ तिहांपणदिसेछेआंतरो ॥ धु
 रछेहडेएककहेपचखाण ॥ पचखाणेनहिवंदणठांण ॥
 ५६९ ॥ गुरुवंदणविधिदिसेघणी ॥ विधिजुइकरेपूजा
 तणि ॥ एवमादिपरेकहुंकेटली ॥ जगमांहेदिसेजेटली
 ॥ ५७० ॥ गछगछिनाजसपरीचयहसे ॥ तेसघलाअंतर

जाणस्ये ॥ मां हो मां हि मां डे वाद ॥ एक एक ना उतारे नाद
 ॥ ५७१ ॥ एक एक ने खोटा उचरे ॥ पर दर सणी सखायत
 करे ॥ एक एक सुं करे विरोध ॥ न विमाने ते हनो प्रति बोधि
 ॥ ५७२ ॥ जो जाणे छे मार गंधणा ॥ तो क्या था पे आ पाप
 णा ॥ पण जे सगु रुं गमनो नहि अर्थ ॥ ते किम जाणे साचो
 अर्थ ॥ ५७३ ॥ पास थ्या निन्हव अधिकार ॥ तसु संबंधक
 ह्यो ए धार ॥ रीसरखे कोई हिय डे धरो ॥ जोई ने साचो आ
 दरो ॥ ५७४ ॥ परखिने जिमलि जे हेम ॥ जिन धर्म पर
 खी जे तेम ॥ सूत्र सीलत पदया विचार ॥ धर्म परिक्षा नी
 पेरे चार ॥ ५७५ ॥

काव्य ॥ यथा चतुर्भिः कनकं परीक्षते ॥ निघर्षणच्छेदन तापं
 तांडनैः ॥ तथैव धर्मो विदुषा परीक्ष्यते ॥ श्रुतेन शीलैः तपो दया गुणैः ॥ १ ॥
 चो. पेहेली परिक्षा सूत्रहतणि ॥ करिये हइ ये विचारी घणी ॥
 सूत्रविराधिका लअनंत ॥ नूरि भवांतर भम्या अनंत ५७६ ॥
 पछे जोई ये सुद्ध आचार ॥ तदनंतरत पवार प्रकार ॥ दया
 नाव जयणानुकार्म ॥ धर्म परिक्षा चो थो ठाम ॥ ५७७ ॥ के
 ई कहे परख्यानुं किं स्यु ॥ करिये गुरु देखा डे जि स्यु ॥ ते तो मूर
 पमोटो जाण ॥ विण परपे पांमि जे हण ॥ ५७८ ॥ जो छे
 साचो सुंदर धर्म ॥ तो न सहे कां परिक्षा मर्म ॥ जो हुये सोनुं

वानीखरी॥तोपररूयाथीकांजायडरि ॥५७९॥

श्लोक ॥ अस्तिवक्तव्यताकाचि ॥ तेनेदंनपरीक्षयते निदो
पंकांचनंचेतस्यात् ॥ परिक्षायविभेतिकिं ॥१॥

केईकहेसाचुकुणलहे॥जईयेजेणवाटेसहुवहे॥तेपणेकहे
एनडाह्यातणु॥स्युआलंवल्येघणातणुं ॥५८०॥

गाथा ॥ लोयपवाहेसकुलकमंमि ॥ जइमूढहोइधम्मोत्ति
तामिच्छाएविधम्मो ॥ थक्कायअहम्मपरिवाडी ॥१॥

चो.धर्मकहेजेकुलआचार॥एणेबोलेवाघरीयमजार॥आ
हेडिखाटकीतेमांहि ॥ हुसेपणजोलोकप्रवाहि ॥५८१॥

जेहनुचोरिकरतोवाप ॥ बेटोतिमजोकरेजपाप॥ रायजा
एतोमारसहि॥ कुलाचारतेजोयेनही ॥५८२॥ खावान

हतुंवापहतणे ॥ बेटानेघणुअइसांपडे ॥ लेईननाखेसेरि
मांहि॥अम्हकुलरितजेइणेजाय ॥५८३॥ केडावेडेराचेघ

णा॥ थोडालहेसत्यविवरणा ॥ ब्राह्मणजिमहारविएस
हि॥त्रांवाजाजनभोलिमलहि ॥५८४॥

श्लोक ॥ गतानुगतिकोलोकौ ॥ नलोकः परमार्थिकः ॥
तेनब्राह्मणमुखेण ॥ हारितंताम्रभाजनं ॥१॥

कुशिलिआनांलक्षणः

चो.धर्मतणाछेथोडाजाण ॥ पडवेससिलहेंधेनुप्रमाण ॥

नकुलनंकुलिपांणीखीरा॥राजहंसलहेतिमधर्मधीरा॥८५॥

श्लोक ॥ प्रतिपन्नचंदुसुरभी॥नकुलोनकुलीपयश्चकलहंस ॥

चित्रकवल्लीचापः ॥ सूक्ष्मधर्ममुधीर्वैति ॥८५॥

चो.तेकारणधर्मलीजेजोय॥ जेहथीआगलहांणिनहोय॥

सुगुरुसंगपुछितेखरो॥लीजेभोलपणुपरिहरो ॥८६॥

गौतमपूछेजगवनकहो॥ज्ञानतणेबलजेहवुंजहो॥ कह्या

कुशीलतेकिमनागिलें॥आपमतियेकेआगमबले॥८७॥

कहेवीरगोयमसांजलो॥ मननोछंडिनेआमलो॥ नेमिपा

ससांजल्युवखाण॥ एहआचारजरीपिनाजाण॥८८॥

तिहांआचारकह्याछत्रीस॥तेरापेमुनिनिसनेदीस ॥ एके

तेलोपेकहिनहि॥तेरिषिवेसेजाणोग्रहि॥ ८९॥

सूत्रं ॥ जेकेइसाहुवा साहुणीवा अन्नयरमायारमइकमे

ज्जा सेणंगारथीहिंउवमेज्जा अन्नहीसमणुदेज्जा वायरेज्जा पन्नवे

ज्जा तउणंभणंतसंसारीभवेज्जा ॥९॥ (महानि.)

चो.हवेतेआगमबलसांभलो ॥ साचीजुगतहइयेअटक

लो॥मुहपतिअधिकीजेणेग्रहि॥ तेहपासेपंचमव्रतनहि॥

॥९०॥ नारीतणाजेणेनिरख्यांअंग॥ तेहनेचोथांव्रत

नोअंग ॥ अणदिधिलिधीजेणेंराख ॥ तसत्रीजुव्रतभां

ज्युभाप ॥९१॥ अणउंग्येकहुंउंग्योसूर ॥ तेणेमुक्यु

विजुं व्रतदूर ॥ जेणे विराध्युकाचुनीर ॥ पडिले हणे वाउह
 पयोउदीर ॥ ५९२ ॥ बलिनवीमारगपूज्यापाय ॥ संघट्टी
 वनसपतिकाय ॥ उजेहीये वस्त्रनग्रह्युं ॥ तेहनुपेहेलुव्रत
 नविरह्युं ॥ ५९३ ॥ तेणे कारण आगमनीजुगति ॥ ना
 गिले कह्याकुशिलाविगती ॥ उत्तरगुणभंजेछे पापि ॥ मूल

बकुशकुशिलमुनिनो अधिकार.

गुणे तो अधिको व्यापि ॥ ५९४ ॥ तव पूछे श्रीगौतम यति ॥
 कहो स्वामि किमथायेजती ॥ एवांनान्हां मोटां घणां ॥ ला
 गेंदूपणसंघमंतणां ॥ ५९५ ॥ वीरकहे सुण गौतम वात ॥
 साधुश्रावक मार्गनीधात ॥ व्रतलेपे घणु विमासीकरी ॥ पा
 लेतसदूपणपरहरि ॥ ५९६ ॥ बलिश्रावक व्रतभांगाकह्या ॥
 नगवइअंगे श्रावश्यकेलह्या ॥ विगततासतेरहसयकोडा ॥
 बलीउपरचोरासीकोड ५९७ ॥ बारलापसत्ताणुहजार ॥
 बसेबिलोतरएटलाधारा ॥ तेहनिविगतीसुगुरुमुखलहि ॥
 पलताजांणिनेल्येंग्रहि ॥ ५९८ ॥ टालेतेंहतणाअतिचारा ॥
 लाग्याआलोयेदोयवार ॥ साधुतणे व्रतजागानहि ॥
 तेणे पाळोउछरंगेलही ॥ ५९९ ॥ त्रिविधत्रिविधनोछेउ
 चारा ॥ इमकरतां लागेअतिचारा ॥ मोहतणे वसभावसरागा ॥

ते आलोये गुरुपायलाग ॥ ६०० ॥ बारकसायतणे
 वलिउदये ॥ मूलछेदतिर्थकरवदे ॥ तिहांपणदसप्रकार
 प्राछित ॥ गीतारथजांणिद्येनित्य ॥ ६०१ ॥

गाथा ॥ सन्नेवियअइयां ॥ संजलणापितुउदयेउहुंति ॥

मूच्छेजेपुणहोइ ॥ बारसण्हंकसायाणं ॥ १॥ (आवश्यकनि.)

चो. सरागसंजमीएव्यवहार ॥ संजलनालानेछेच्या

र ॥ नावपालटेबीजावार ॥ हूएतसुज्ञानिलहेप्रकार ॥

६०२ ॥ छदमस्थेतेकह्यानजाय ॥ पुणनावनाधरजोठा

य ॥ अनंतानुबंधिनुंभेद ॥ लेहिमहांवलबांध्युंस्त्रीवेदां

६०३ ॥ पंचनिग्रंथीतणोविचार ॥ द्रव्यनावबेलिंगप्रका

र ॥ तेजोतांटलस्येसंदेह ॥ बकुशकुसिलसाधुछेतेह ॥

६०४ ॥ भावयकिजेणेलिंगेहोय ॥ तिहांकंसायलहिजे

सोय ॥ तेहनेवसदूपणलागंत ॥ इमआगमनांजाणक

हंत ॥ ६०५ ॥ सूत्रेदिसेएकउचार ॥ पणकांडेविगर्तनक

हीलगार ॥ पालंताहूएपंचप्रकार ॥ पणपांचेकहीए

अणगार ॥ ६०६ ॥ पुलाकंवकुशकुशीलनिग्रंथ ॥ रूना

तकएपंचेनिग्रंथ ॥ ग्रंथनामछेपरिग्रहंतणुं ॥ जेणेकी

धुंतेहनुंवरजणुं ॥ ६०७ ॥ तेणेकारणनिग्रंथकहाय ॥ प

णसपरिग्रहसाधुनथाय ॥ पेहेलात्रणेंनांगाजोय ॥ ते

सावजं पञ्चविंशतिपडिसेवेत्ताभवति जहावाईतहाणोकारियाविभवति॥
 सातप्रकारसरागितणा॥ सूत्रेछेतेहनीविवरणा ॥ अति
 चारआदिकतसहोय॥ पणअतिजतनेवरतेसोय॥६२०
 ॥ जोजाणेदूपणलागतो॥ संवेगेवारेआवतो॥ वारवार
 तेथीपडिकमे॥ वकुसकुशीलसंजमेरमे ॥६२१॥ एदूप
 णटालेकेवली॥ रागद्वेषनीमतिजसटलि तेहनेनथीआ
 लोयणकिसी॥ वीतरागसंयमपरेइसि ॥६२२॥

सूत्रं ॥ सत्ताहिंठाणेहिंकेवलीनाणेज्जा तंजहा-णोपाणेअइ
 वाइत्ताभवति जाव जहावाईतहाकारियाविभवति ॥१॥

चो. भगवइअंगेजोजोवालि॥ सरागसंयमकहेकेवली॥ अ
 नुनीरागपटंतरतास ॥ वेहुपेरेजोउतेहप्रकाश ॥६२३॥

सूत्रं ॥ जस्सणंकोहमाणमाया लोभाअवोच्छिन्नाभवंति त
 स्सणंसंपराइयाकिरियाकब्जाति सेणंउस्सुत्तमेवरीयति जस्सणंकोह
 माणमायालोभावोच्छिन्नाभवंति तस्सणंईरियावाहियाकिरियाकब्ज
 ति सुत्तमेवरीयति ॥१॥

चो. एनिश्रयवांणिमनजोय॥ उत्सूत्रचारीमुनिवरहोय ॥
 सरागजावेएछेनाम॥ पणआचारेअतिअजिराम॥६२४
 एहमांहिसमकीतगुणसहि ॥ चारित्रनीपणसत्तालहि ॥
 पणअसूत्रजांषेजेकोय ॥ अनेप्रमादेवरतेजोय॥ ६२५॥

तेनहिसाधुपंथनाधणी तेमुकेवासहिंअवगुणी ॥ व्यवहा
 रेनिद्वंधसजांण ॥ साधुपणुंतिहांचित्तमआंण ॥ ६२६ ॥
 सरागसंयमनाजेधणी ॥ तसहुयेसंयमनिपपधणी ॥ दू
 षणजाणीनिंदेग्रहे ॥ तेणेतसर्वदणजिणवरकहे ॥ ६२७ ॥
 उत्तमकालेजेथयासाध ॥ तेहनापणदिसेअपराध ॥ तेजो
 ज्योसिधांतविचार ॥ जुगताजुगतहियेअवधार ॥ ६२८ ॥
 आंणदजिहांरह्याअणसणे ॥ तिहांगौतमपुहताबारणे ॥
 अवधिज्ञाननोकरेविचार ॥ गौतमबोल्यासहसाकार ॥
 ६२९ ॥ सांजलीआणंदअवधिज्ञान ॥ हुयेग्रहिनेतसव
 हुमान ॥ पणसांजल्योनथीएवडो ॥ आलोओएकडोपडयो
 ॥ ६३० ॥ बीजेव्रतएदूपणजोय ॥ उत्सूत्रपणअतिमोटुंहोय
 ॥ कहोकिमथयाआराधकएह ॥ गीतारथटालसेसंदेह ॥
 ६३१ ॥ सांभलजगवइअंगेवली ॥ अइमुत्तेतारीकाच
 लि ॥ वैरसामीपणआण्याकुसुम ॥ तेरिपीनेदीसेछेविप
 म ॥ ६३२ ॥ खंदकसनमुखगौतमगया ॥ वचनेकहुजलां
 आवीया ॥ परदेशीबेसवाआदेश ॥ मागेभुंयेदापेगुरुकेसी
 ३३नापासमितीइहांकिमरही ॥ आदेसेअनुमोदनसहि ॥
 दसवैकालीकबोलेइम ॥ असंयतीस्युबोलेकेम ॥ ६३४ ॥

गाथा ॥ तहेबासंजयंधीरो ॥ आसएहिकरोहेवा ॥ सयाचि

द्वयाहित्ति ॥ नेवभासिब्जपन्नवं ॥१॥

चो. शीतललेइयामुकेवीर ॥ जेजलनिधिसरपागंजीर ॥
 धर्मकथाकहीकह्योप्रलाप ॥ चित्रसारथिमोटुपाप६३५
 वलिसुमंगलसाधुसंभार ॥ राजारथखेडुवेतुखार ॥ तेह
 तणोकरसेसंहार ॥ आराधकपणतेअवधार ॥६३६॥ न
 मुचीविणास्योविष्णुकुमार ॥ गच्छताणिरक्षासंभार ॥ जीव
 विराधनदीसेइहां ॥ कहोकेमपेहेलुं वतरहुंतिहां ॥६३७॥
 राजमतिवडीमहासति ॥ कहेतासरेहेनेमीयती ॥ भोग
 विएआपएवेहुंजोग ॥ चोथाव्रतनोइहांसंयोग ॥६३८॥
 श्रेणिकचेलणादिठांजिसे ॥ वंदणआव्यांअवसरतिसे ॥
 साहुणिसाथेकियानीयांण ॥ त्रिविधसीलकिमरह्योप्रमा
 ण ॥६३९॥ वेश्यानोजोईआवास ॥ रह्याथुलनंद्रच्यारे
 मास ॥ साधसुभुमोस्त्रिनुंअंग ॥ फरसीकर्योनियांणासं
 गा ॥६४०॥ सुकुमालीकायेकीधनियांण ॥ शीलवाडकीम
 इहांप्रमाण ॥ सूरिअन्निकासूतएणेनोम ॥ झंघापीणरह्या
 एकठांम ॥६४१॥ साधविदेतीआणीआहार ॥ एमोटु
 दूषणअवधार ॥ संगमथीविररह्यानितवास ॥ तेकेवोआ
 चारप्रकाश ॥६४२॥ चडरुद्रगुरुक्रोधीथयो ॥ केसियेप
 रदेसीहिलीओ ॥ वलीजुओधर्मघोप्रहसीस ॥ नागश्री

हीलिधरिरीस-॥६४३॥ एवमादिदृष्टान्तत्रनेक॥ तेषांभ
 लजोधरीविवेक ॥ तसरिपिपणांगयांकेरह्यां ॥ कहोवि
 चारीतेजिमलह्यां ॥६४४॥ दूषणमोटुजोकहेगयां ॥ ते
 तोसाधुपणसविथयां ॥ नागीलेतेकिमकुसिलागण्या ॥
 पुछिजोगीतारथनण्या ॥६४५॥ एहजावारथजांणोएह॥
 चित्ततणोटाजोसंदेह ॥ पंचकुसीलनिधंधसहोय ॥ एणी
 पेरेनागिलेपररूयासोय ॥६४६॥ वरतेदाज्ञसवेगेरहे ॥
 तेरीखीपदविसूधीलहे ॥ तेणेगणपापश्रमणथिजुआ ॥
 एकगुणेतेकहिकिमहूवा ॥६४७॥ कोईदूषणलाग्योद्विख
 ॥ नविमूकीएकिमेउवेष ॥ दसप्रकारेपडिसेवणासही ॥
 जगवईअंगेजोजोकही ॥६४८॥

सुत्र ॥ सहसा अणाभोगा उर आनय संकिय पउस वीमं
 सा भय दण्य पेमातिअयं पडेसेवादसहेअहांवेसा दण्य अकण्य नि
 रालंब चिअत्ते अण्यसथद्वोसच्छे अपारिच्छि अकडजोगी निर
 गुणाविअ निस्संको ॥१॥

चो. एदसजेदेपडिसेवणा ॥ तेहतणिसांजलिविवरणा
 ॥ सहसाकारविमास्याविना ॥ जेकरतांदूषणउपना ॥

६४९, अनाभोगअतिविस्मृतलगे ॥ जेलागेदूषणअण
 वगे ॥ क्षुधापीपासानसकेसही ॥ तेणेवसदूषणलागेक

ही ॥६५०॥ आपदचिह्नप्रकारेजोय ॥ द्रव्यक्षेत्रकालनावे
 होय ॥ द्रव्यापदनलहेअनपान ॥ खेत्रसंकीरणआदीक
 मान ॥६५१॥ दुरभिक्षादिकआपदकाल ॥ ग्लानप
 णादिकभावसंभाल ॥ संदेहेसेव्युंजेहोय ॥ आधाकर्मा
 दिकमनजोय ॥६५२॥ क्रोधादिकेहुउअतीचार ॥ सि
 क्षापरिक्षाईवलीधार ॥ नयएहलोकादीकनेवसे ॥ द
 र्पकह्योउनमादहरसे ॥६५३॥ प्रमादविषयकसायबले
 ॥ दूषणलाग्यांएणेछले ॥ एणेअणुसारेश्रवरदसजोय ॥
 तिहांप्रायछीतदसविधहोय ॥६५४॥

सूत्रं ॥ तेदसविहमालोयण ॥ पांडिकम गौभय विवेग मुस
 ग्रा तव च्छेय मूल अणवद्वाणाय पाराचिए चव ॥
 चो. गुरुआगलकहेएकभेद ॥ मिच्छादुक्कडकरेविछेद ॥
 वेहुंप्रकारेत्रीजोजोय ॥ तेहजतजतांचोथुंहोय ॥६५५॥
 कानसगेसुधपंचमजांण ॥ तपेछेदछष्टोमनआंण ॥ जोई
 दूषणनोअणुसार ॥ करीईवरसतणोउसार ॥६५६॥ मू
 लथकीदीक्षालेनवी ॥ नेदआठमोजुउमानवी ॥ उठाव
 णजससावीतनही ॥ नवमोभेदविचारोसही ॥६५७॥
 बाहिरकाढेकेटलोकाळ ॥ पछेवलीलेकेटलेकाळ ॥ एदस
 विधप्राछितआचरे ॥ तेरिखीनागुणपूराधरे ॥६५८॥

यश्रमणनेवकुशकुसील॥तेहतणीनहीसरस्वीलिलास
 वाकेहेतांआसांतना॥दुईजोमनएजावना॥६५१॥अंतर
 सजनेहयवरे॥अंतरसरसवनेसुरगिरे॥जिमअंतरमूर
 नेजांण॥अंतरजेहवोखजुआजाण॥६६०॥जेवडोअंतर
 सतिसंती॥अंतरजीस्योग्रहीनियति॥जेवडोअंतररंके
 या॥जेवडोअंतरजीवेकाया॥६६१॥जेवडोअंतरकागेहंस।
 जेवडोअंतरवंसकुवंस॥जेवडोअंतरसाधेचोर॥जेवडो
 अंतरमाणसढोर ॥ ६६२ ॥ खोलगोलसरषांनहिहो
 म॥महिपेरावणसरिसमजोय॥तिमजगसरपासाधु
 कुशील॥केहेतांदुएमुनिनीअवहील ॥ ६६३ ॥ नलहे
 परमारथसूत्रना॥संसयराषेमनउपना ॥ पूछेनहिगी
 तारथपास ॥ पालवग्रहेयकरेधर्मनांस ॥ ६६४ ॥
 गाथा ॥ उपन्नसंसयाजे ॥ सम्मपुच्छंतिनेवगीयच्छे ॥
 चुकंतिमुदुमग्गा ॥ पल्लवगाहिपंडिन्चा ॥ १ ॥
 एकतणाजेअवगुणदेप ॥ हिलेसंघसयलउवेपा ॥ तेभव
 जवहीलापामसे ॥ निंदाकरसेजेमनरसे ॥ ६६५ ॥
 गाथा ॥ जोजिणसंघहीलइ ॥ सघावयवस्सदुक्कयंदहुं ॥
 सव्वजणहीलणिब्बो ॥ भवे भवे होइसोजीवो ॥ १ ॥
 चो.केडेजीवकरंमनेवसे॥प्रमादकरणीसेवेरसे॥तोस्युस

हुनेहियडेजोय ॥ कागेगंगविटालनहोय ॥६६६॥

गाथा ॥ जीयाकम्मावसाकेई ॥ असुहेसेवंतिकिमहसंघ
स्स ॥ विट्टलिज्जहगंगा ॥ कइयाकिंकागसवरेहिं ॥१॥

चो. संवेगिनेखपनाधणी ॥ तेआदरवागुरुपदजणी ॥ उ
थापतांहुएआसातना ॥ वंदोसाधूगुणजावना ॥६६७॥

केईकहेसुणज्योसहुकोय ॥ असाधूदीख्योसाधुनहोय ॥
सांजलोउत्तरहवेतेहनो ॥ टलेठांमजिमसंदेहनो ॥६६८॥

एहवचननीसूत्रेसाख ॥ जोहुएजाणितोतुंदाख ॥ सूत्र
सारूपविणुंकहेतांपापा ॥ थाएवाचकनेबहूव्याप ॥६६९॥

गाथा ॥ कायिकःश्यामकोदोषो ॥ वाचिकोव्यापकोभवेत् ॥ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेन ॥ वाचिकंपरिवर्जयेत् ॥१॥

चो. जेअणदिठुअणसांजल्युं ॥ वचनकहेतेसांकल्युं ॥ वो
धिवीजसहितेहनाटले ॥ वीरकहेमृदुआआगले ॥६७०॥

सूत्रं श्रीभगवत्यां ॥ जेणमठुआ अठंवा हेउंवा पसिणंवा वागरणंवा
आदिठं अस्सुअं बहुजणमहसोआघवेइपन्नवेइपस्वेइसेण अरहंताणं
आसायणाएवदृतिअरहंतपन्नत्तस्सधम्मस्सआसायणाएवदृतिकेवलीणं
आसायणाएवदृति केवलीपन्नत्तस्सवम्मस्सआसायणाएवदृति ॥१॥

चो. माहानिशीथकुशीलप्रकार ॥ सातआठगुरुअनुक्रम
धार ॥ गुरुमुखअर्थसुणोएहनो ॥ जिमसंदेहटलेतेहनो ॥

६७१॥ एकपरंपरगणोकुसील॥बीजोअपरंपरेकुसील॥
 पेहेलातणागणोवेप्रकार॥बिजानापणबेहजंधारा॥६७२
 परंपरागुरुसाताठनी ॥ अथवाएकवेहूंत्रणनि ॥ तेणेकु
 सिलकहीजेसोय ॥ भेददोयपेहेलानाहोय॥६७३॥ बि
 जोआगमनोआगमे॥बेहूंभेदेजोउगुरुगमे ॥ आगमथी
 गुरुपाटेजेय॥चाल्योजायअनुक्रमेतेह॥६७४॥ तेहमां
 हिकोईहोयकुसील ॥ तेहजसाधुपंथथीढील ॥ पणसघ
 लापेहेलापाछल्या ॥ कुसीलनविसूत्रेसांभल्या॥६७५॥
 नोआगमथीघणाप्रकार॥ज्ञानकुशीलादिकसंचारा ॥ अ
 साधदिकोनहुवेसाध॥एणेसूत्रेएभावनालाध ॥६७६॥

सुत्रं ॥ तथ्यकुसीलेतावसमासउदुविहेणे ॥ परंपरकुसी
 लेय अपरंपरकुसीलेय तथ्यणंजेतेपरंपरकुशीले तेविउदुविहेणे
 ए सत्तहगुरुपरंपरकुसीले एगावितिगुरुपरंपरकुसीले जेवियतेअपरं
 परकुसीले तेविदुविहेणे, आगमउ, णोआगमउयं तथ्यआगमउगुरु
 परंपरणं कईकुशीलेआसी-तोचवकुशीलेभवति णोआगमउअणे
 गविहे तंजहा णाणकुशीलेदसण कुशीलेचारित्तकुशीले तवकुशी
 ले वीरियकुशीले ॥१॥ (महानिशि.)

परंपराअपरंपरमेय ॥ कहाकुसिलवेसाधुनतेय ॥ सा
 धुसामाचारीथीहिण॥जुनानवानबिहेप्रविण ॥६७७॥

अपरंपरनोपेहेलोनेय ॥ ढिलोपडेतोकुशीलोतेय ॥ पण
 तसुसिष्यसंवेगीहोय ॥ कुसिलीओनवीभाष्योसोय ॥
 ६७८ ॥ पाछलबोल्पोघणोविचार ॥ सूत्रगछरिति
 येसंभार ॥ आणाहीणतजेगछजेय ॥ सूत्रेरहेआराधक
 तेय ॥ ६७९ ॥ एणेकारणजेहोसेजांण ॥ तेकरसेजिनवर
 नीआंण ॥ असाधुगुरुनोछंडिमाग ॥ तेहनेपोतेंपुन्यनो
 लाग ॥ ६८० ॥ पणनहिसाधुअसाधहसीस ॥ एवाणी
 नकहेजगदीस ॥ उनमारगछंडिआलोय ॥ सूत्रेचाल
 तोसाधुजहोय ॥ ६८१ ॥ छेदग्रंथआलोयणठाम ॥ तेजो
 इआणोमनठाम ॥ साधुपणुंजिनआणामांहि ॥ एहवच
 तजाणिआराहि ॥ ६८२ ॥ सुगुरुसंवेगीलाजेनहि ॥ तोप
 णपापआलोएसहि ॥ संवेगपाखीपासेजाण ॥ बोल्हुं
 छेआलोयणठाण ॥ ६८३ ॥ तसअलाजेपणसिद्धहसाख
 ॥ आलोयणनिविधितुंराख ॥ जिनप्रतिमासाखेपणसहि
 ॥ आलोयणविधिसूत्रेजही ॥ ६८४ ॥ आलोतोआराध
 कहोय ॥ अवरविराधकमनस्युंजोय ॥ प्रमादकुडुजे
 आलोय ॥ साधुपदेनिश्चेगिणेसोय ॥ ६८५ ॥

गाथा ॥ सुगुरुणअलाभंमि ॥ आलोएज्जासुसंजए ॥ सं
 विग्गपखिक्काणंतु ॥ गीअथाणं चंअंतिण ॥ १ ॥ तयाभावंमिआलोए ॥

सिद्धेकाउणमाणसे। आराहणाससलस्स॥ जेउणथत्तिआगमे ॥२॥

छेदयंथटीकायां ॥ तदभावेजिनप्रतिमापुरतोप्यालोचनीयं ॥३॥
 चो. हिवणांपुणछेदूसमकाल ॥ मोहमिथ्यातभरयोवि
 कराल॥ सयलजोगनिर्वलअतिघणा॥ विरहाअतिसय
 नाणितणा ॥६८६॥ पूरुनविलाभेश्रुतनाण॥ जिववक्र
 जडबहूअनिमान ॥ एहवामांहेपणगुणवंत ॥ बोल्यासा
 धुसदाजयवंत॥६८७॥ मोटासाधुसमाजेगुणी ॥ जेहनी
 करणीसूत्रेअणि ॥ तेदोहिलाहवणांपामीए ॥ पणदुप्प
 सहलगिभाविए ॥६८८॥

गाथा ॥ जेजेदीसंतिगुरु॥ समयपरखाइतेनपुज्जांति ॥ पु
 णमेगंसहहणं ॥ दुप्पसहोजावजंचरणं ॥१॥ (शष्टिस.)

चो. पडताकालतणुंप्रस्ताव ॥ दोहिलाद्रव्यखेत्रनेभाव
 ॥ जिहांपलेसंयमनिरदोष॥ ग्रंथेपणएहवोउदघोप ॥
 ६८९॥ जयणाएचालेनितजेय॥ संयमपूरेवरतेतेह॥ जा
 वेजयणाकरेजेजति ॥ तेहनेदोपनकाहिएरति ॥६९०॥

गाथा ॥ कालस्सयपरिहणी॥ संयमनुग्गाइंनथिखित्ताइ॥
 जयणाइवट्टिअब्बं ॥ नहुजयणाभंजएअंगं ॥१॥ (उपदे.)

गाथा जानयमाणस्सभवे॥ विराहणासुत्तविहिसमग्गस्स॥

साहोइनिज्जरंफला ॥ अज्जलविसोहिजुत्तस्स ॥१॥ (उपदे.)

वो. जीहांलगीजीवसरागीहोय ॥ ताहांलगिनिरदूषण
नविजोय ॥ पुलाकबकुसकुसीलतेठाम ॥ दूषणवीणुं
किमंएहोयनाम ॥ ६९१ ॥ बकुसकुसीलजतनकरेघ
णुं ॥ दरसणनाणचरीत्रहतणुं ॥ सूत्राचारतणीखपकरे ॥
दूषणआलोइसंवरे ॥ ६९२ ॥ नयव्यवहारयछेवलवंत ॥
जोवातेणेकरीगुणवंत ॥ निश्चयसद्वहणासुधलहे ॥ व्य
वहारेतीरथसद्वहे ॥ ६९३ ॥

गाथा ॥ जाजिणमयंपवज्जह ॥ तामाववहारनिच्छयमुयह ॥
ववहारनउछेउ ॥ तिथ्यच्छेउहवइजम्हा ॥ १ ॥ (वृहतक.)

चो. नयव्यवहारतणुंवलघणुं ॥ छउमध्यनेकेवलवांदणुं ॥
करेनजाणेजोछउमथ ॥ विनयधरमनोएपरमथ ॥ ६९४

गाथा ॥ ववहारोविहुत्रलवंत ॥ जंछउमथपिबंदएअरि
हा ॥ जाहोइअणाभिन्नो ॥ जाणंतोधम्मयंएयं ॥ १ ॥

चो. एकनयेंवोलतांमिथ्यात ॥ एछेसूत्रेप्रसिद्धिवात ॥ नय
विचारउलखवाभाणि ॥ कहीप्रसंगेएहमांडाणि ॥ ६९५ ॥ न
यविचारविणुंनथिसिद्धांत ॥ तेणेकारणसेववामहांत ॥ श्रो
तादेखिगुरुनयकहे ॥ ब्रह्मकहेतोसाचुलहे ॥ ६९६ ॥

गाथा ॥ नयिनएहिविहुण ॥ सुत्तंअथोउजिणमयोकिं
चि ॥ आसज्जउसोआरं ॥ नएयनयविसारउबूया ॥ १ ॥

चो. जाणे जिन आणानिरवद्य ॥ ते जाणे को एक सविद्य ॥ मूर्ध
नलहे नयनो मर्म ॥ नयनगमनंगगहन जिन धर्म ॥ ६९७ ॥

गाथा ॥ जाइज्जा निरवज्ज ॥ जिणाण आणंजगण्ण ईवाणं ॥
अनिउण जण दुन्नेयं ॥ नयनगमणगमगहनं ॥ १ ॥

चो. पहेला पाछला सवि अधिकार ॥ जोई केहवो सूत्र विचार
॥ वचन तणे अणुसार रेहे ॥ धरमिनरनो ते गुणवहे ॥ ६९८ ॥

गाथा ॥ पुब्बावरेण परिभावेउण ॥ सुत्तं पयासियव्वंति ॥
जंयण पारतंत ॥ एयं धम्मग्गिणो लिंगं ॥ १ ॥

चो. दूपम काले पूरे गुणे ॥ पात्र लहिजे वो लोकुणे ॥ तें एका
रण जेख पनाधणी ॥ ते पण आदरवागुरुगणि ॥ ६९९ ॥

गाथा ॥ किंच समग्ग गुणजुअं ॥ पत्तं पाविज्ज एन दुसमाए ॥
इयरं मिंवितो भत्ती ॥ कायव्वातं मिभणीअंच ॥ १ ॥

चो. मोटा गुण जो नवी पांमीये ॥ लघु गुण ने पिण सिरनामि
ये ॥ सूरज जो सांझे आथ मे ॥ तो सविहुने दीवोग मे ॥ ७०० ॥

गाथा ॥ पल्ल एमहा गुणाण ॥ हवंति सेवारिहाल्लु गुणावि ॥
अथमि एदेण नाहे ॥ अहिल सइ जणो पईवां पि ॥ १ ॥

चो. यद्यपि हमणां दूपम काल ॥ तो पण दिसे सुगुण विसाल
पंच महाव्रत पांले नला ॥ वहे प्रतिज्ञा मननिश्चलां ७०१ ॥

सिलंगरथ धरसहस्र अठार ॥ तप आचरे सदा जेद वारा ॥

जीपेइंद्रिअनेकषाय॥ मयणतणोपणफेडेठाय ॥७०२॥
 छहेकायनीजयणाकरे॥ विंकथासातेपणपरिहरे॥ क्षमावं
 तसेमतारसलोण॥ योगक्रियाविधिजाणप्रविण॥७०३॥
 आहारादिकलीएसुजता॥ समितिगुपतिपालेश्रतिमिता
 इसासाधुजगमांहेअछे॥ सुद्धपरुपकगुणेंजोपढे ॥७०४॥
 दूषमकालतणुंबलमोड॥ पालेक्रियानलावेखोड॥ पूरागु
 णवंततेंजाणवा ॥ जावतासउपरआणवा ॥ ७०५ ॥
 एउपरछेगाथाघणि॥ जोईविवरणातेहजतणि ॥ सुगुरू
 सुसाधुजोईआदरो॥ मननीआंतसयलपरिहरो॥ ७०६॥

गाथा ॥ अज्जवितिन्नपइन्ता ॥ गुरुअभरुव्वहणनिच्चला
 लोए ॥ दीसंतिमहापुरिसा ॥ अखंडियसीलपभारा ॥१॥ अ
 ज्जवितवसुसियंगा ॥ तणुयकसायाजिइंदेआधीरा ॥ दीसंतिजए
 नइणो ॥ वम्महाहेययंवियारता ॥२॥ अज्जवितवसंपन्ना ॥ छ
 डिज्जनिक्कायमंजमुजुत्तां ॥ दीसंतिनवस्सिगणा ॥ विगहविरत्तासु
 इंजुत्ता ॥३॥ अज्जविदखातेपइइआई ॥ तवनियमसीलकलीआ
 इ ॥ विरलाईदसमाइ ॥ दीसंतिसुंसाहुरयणाई ॥४॥ इयजाणे
 ऊणएय ॥ मादोसंदुसमाइदाऊणं ॥ धम्मज्जुमंपमुच्चह ॥ अज्ज
 विधम्मोजयेजयति ॥५॥ तातुलियनिअंवल्लेणं ॥ सत्तिएनहागमंज
 यंतणं ॥ संपुन्नच्चियकिरिया ॥ दुप्पसहंताणसाहुणं ॥६॥

चो.कालतणुछेमोटुंजोर॥दिसेप्रायघणाकठोर॥धरमी॥

साधुश्रावकदोहिला॥ नाममात्रलानेसोहिला॥७०७॥

गाथा ॥ संपद्दूसमकाले॥ धम्माधि सुगुरुसावयादुलहा ॥

नामगुरुनामसहा ॥ सरागदोसाबहूआधि ॥१॥ कलहकरा डम

रकरा ॥ असमाहिकरा ॥ अनिवुद्धकराय होहिंतिभरहवासे॥

बहुमुंडेअप्पसमणेआ ॥२॥ (महानिशि.)

चो.शुद्धपरुपककिरियावंत।दूसमआरेदोहिलासंत।सार

वस्तुसघलेदोहिला।आसारलानेभलीतिहांवलि।७०८

गाथा ॥ थोवाकपूरदुम्मा ॥ रयणपसुआविआगराथोवा॥

सण्णुरिसावियथोवा ॥ सुद्धमग्रंपयासंता ॥१॥

दुहा वनवनआगरननीपजे॥जलजलकमलनहोय ॥ स

घलेसाधुनपामिये ॥ एजांणेसहुकोय ॥२॥

चो.असंयतीनोएआधिकार॥ तेप्रसंगएकह्याप्रकार॥जो

ईजुगताजुगतविचार ॥ पंडितलेसेजांणीसार ॥७०९॥

नागिलजिनी वक्तव्यता.

गौतमसामिपूछेवलि।नागिलनीगतिकहोकेवली॥वीर

कहेतेसिवपुरगयो॥गौतमनेमनविस्मयथयो ॥७१०॥

द्रव्यस्तवआराधेघणुं ॥ बारमेसरगलहेसुरपणुं ॥ प

णआधिकिउचिगतीनहि॥आगमएहवीजापाकही७११

गाथा ॥ कार्त्तपिञ्जिणायणोहिं ॥ मंडिर्यसव्वमेइणीवट्टं ॥ द
 णाइच्चउक्कणं ॥ सुइविगच्छिज्जअच्चुयंणपरउं ॥१॥
 चो. नागिलग्रहिलहीतेणेमुगत ॥ तेहतणीदाषोमुज्ज
 गत ॥ वीरकहेतवतज्याकुसील ॥ उपशमरससूंमंडीलि
 ल ॥७१२॥ दुहा समतारसंछेसीयलो ॥ टालेचवनोत
 प ॥ ब्रह्मकहेतेसेवजो ॥ जिमसविटलेसंताप ॥१॥ नव
 मारसअमरतसमधरी ॥ आठेआण्योछेहि ॥ गुरुआतु
 गुणीआगलुं ॥ मुहवडिमंड्योतेहि ॥२॥ सेवितासविर
 सविरस ॥ इक्काइक्कइजोइ ॥ नवमोजिमजिमसेवीए ॥
 तिमतिममिंठोहोय ॥३॥ चो. चाईउपरटाल्योराग ॥
 मनमांड्योअविहडवैराग ॥ नेमितणागुणमनसंजरे ॥
 जोवातणोमनोरथकरे ॥७१३॥ दुहा ॥ सुगुरुवेरिवल्ल
 हा ॥ हइडेखटकेतिन्न ॥ विसारतांनवीसरे ॥ वसंतांऊ
 वसरन्न ॥१॥ जवलगेदिठोचमरले ॥ केवडोनवेविका
 स ॥ तवलगेभेटेवातहे ॥ पणनलेहेश्रवकास ॥२॥ श्री
 नेमिसरमनवस्या ॥ अवरनबेसेचित्त ॥ चिंतामणीजेणे
 सेवीयो ॥ काचेनतेराचंत ॥३॥ चो. स्वामिऊपरअवि
 हडनेह ॥ चोलमजिठतणीपेरेएह ॥ पणनहिरंगपतंगे
 जिरुयो ॥ पामरनरनीपेरेगणेतिरुयो ॥७१४॥

श्लोक ॥ पतंगरंगवत्प्रीतिः ॥ यामराणांक्षणंभवेत् ॥ चो
 रुमंजिष्ठवन्त्येषां ॥ धन्यास्तेजगतीतले ॥१॥

दुहा ॥ जगसघलोर्मोहिंडीयो ॥ जणजणमेहेल्योजोय ॥
 जिणदिठेतुंविसरे ॥ तिसोनदिसेकोय ॥१॥

गाथा ॥ दिट्ठोसिजेणजिणवर ॥ जेणनदिट्ठोसिदोवित्तेमुसि
 या ॥ एगाणहिययहरणं ॥ अन्नेसिनिप्फलोत्तम्मो ॥१॥

चो.इएकारणबंधवजगनाथ ॥ अविचलमुगतिनगरनो
 साथ ॥ तेहजसगपणहइडेरह्यो ॥ अवरकारमुंकरीस
 दह्यो ॥७१५॥

श्लोक ॥ त्वंमातात्वंपिताचैव ॥ त्वंगुरुस्त्वंबांधवः ॥ त्वं
 मेकशरणंस्वामिन् ॥ जीवितंजिवितेश्वरः ॥१॥

चो.आपणनेजेहितचितवे ॥ तेपरपणबंधवसमहूवो ॥ बंधव
 पणजेप्रितनधरे ॥ तेपरगणीनलापरिहिरे ॥७१६॥

श्लोक ॥ परोपिहितवान्बंधु ॥ बंधुरपहितोनरः ॥ अहि
 तोदेहजोव्याधि ॥ हिंतमारण्यमौषवं ॥१॥

केहेनाबंधवकेहेनीमात ॥ केहेनासगपणकेहेनोतात ॥ वार
 अनंतिसहुयेमिल्या ॥ पुरवकृतकरमेसांकल्या ॥७१७॥

श्लोक ॥ मातृपितृसहस्राणि ॥ पुत्रद्वारशतानिच ॥ युगे
 व्यतीतानि ॥ कस्यतेकस्यवास्वयं ॥१॥

जेवंधवहइडेवस्या ॥ जेहनोहतोविसास ॥ तेवंधवविह
 लागया ॥ तोहवेकहीयेकास ॥ ७१८ ॥ दूहा ॥ साजणतेप
 रमाण ॥ जेविषइपड्यां विरचइनहि ॥ घासइजिमपुरसाण
 चेजइचुटइइटज्यु ॥ १ ॥ चो. इमएंकान्तभावेजावना ॥
 मनसमरेगुणश्रीसाधुना ॥ एकलोजायेआवेजीव ॥ सा
 थिसगोनकोईसदिव ॥ ७१९ ॥

गाथा ॥ एगोवन्चइजीवो ॥ एगोचेवउवज्जइ ॥ एगस्स
 होईमरण ॥ एगोसिज्जइनीरउ १ ॥ एगोमेसासउअप्पा ॥ नाणदस
 णसंज्जुउ ॥ सेसामेवाहिराभाव ॥ सव्वेसंजोगल्लकेणा ॥ २ ॥

काव्यं ॥ कोहंकस्मिन्कथामायातः ॥ कामेननर्कोमेता
 तः ॥ इतिपरिभावयतः संसारः ॥ सर्वोयंस्वप्नव्वहारः ॥ १ ॥ पुन
 रपिरजनिपुनरपिदिवसः ॥ पुनरपिर्वषपुनरपिमासः ॥ पुनरपिवृद्धाः
 पुनरपिबालं ॥ पुनरपियातिसमेतिकालः ॥ २ ॥

चो. जहांलगेघटमाहेछेसास ॥ जालगेजीवितनोवेसास
 ॥ गमनागमनकरेअभ्यास ॥ बलिघटजितरबलिआ
 कास ॥ ७२० ॥

गाथा ॥ जीयंसासाइत्तं ॥ सासोपुणहोइगयणअभासो ॥
 आवेइअहवनावइ ॥ मुहवन्नंकथपावेसि ॥ १ ॥
 दुहा ॥ अन्हारेपंजरवसे ॥ अन्हरयूं चालेडाई ॥ किर्यो

भ्रूसोसासनो ॥ विणमोकलाव्योजाय ॥ १ ॥ अंजलि
 नेअहीनाए ॥ नीरनपेखेनिंठतो ॥ जिमपाणितिमप्राए ॥
 जतनकरतांजायसे ॥ २ ॥ एकेघडिगमार ॥ धर्मेनढीला
 थाईये ॥ वेसएलाग्यावार ॥ किंकरजमराजातणा ॥ ३ ॥
 रेजिवडाअजाण ॥ ज्यांजीवित्यांधर्मकर ॥ ऊढविजाशे
 प्राण ॥ तडकेलागेत्रेहजिम ॥ ४ ॥ माठुमकरिसिगारवो
 ॥ चम्मपलेटिउहड्ड ॥ आसणिघोडोसिरछतर ॥ तोहि
 पडेवउखड्ड ॥ ५ ॥ जिवडागर्वनकीजिए ॥ उंचादेखिआवा
 सा ॥ कालेहेभुंइलोटाणा ॥ उपरजामेघास ॥ ६ ॥ मिठावो
 लोनमिचलो ॥ सुणोभलाइकान ॥ जोवरसांसोजीवीए
 ॥ तोयवसेवुरान ॥ ७ ॥ चो. इमवैरागेवालयुंचीत ॥ रा
 रूप्योदढदुरलभसमकित ॥ भवकोडीएभमतांदोहिलो
 ॥ तेहवणांलाध्योसोहिलो ॥ ७२१ ॥

गाथो ॥ लभइसुरसामित्तं ॥ लभइपहुअत्तणंसंदेहो ॥
 इकंनवरिनलभइ ॥ दुलहंरणवंसम्मत्तं ॥ १ ॥ भवसयसहस्सदु
 लहो ॥ जोइजरामरणसागरुत्तारे ॥ जिणवयणंमिगुणायर ॥ ख
 णमविमाकाहिसिपमायं ॥ २ ॥

दुहो ॥ मोहनम्हेलेघरतणो ॥ जेसिरपलियाकेस ॥ व
 लिवलिजिनधर्मतणो ॥ कुणदेसेउपदेस ॥ १ ॥ जेजिए

धम्मइवहिरा ॥ तेजाणेवाचारि ॥ ऊगविऊगविपयग
या ॥ संसारियासंसारि॥२॥ चो. आपणाजिवनेइमसि
षवे ॥ रेजिवकांइप्रमादिहुए॥ श्रीगुरुनोसांजलिउपदे
श ॥ क्रोधादिकपरिहरनेअसेस ॥७२२॥

काव्यं ॥ आवं२ सद्गुरुबोधं ॥ स्मरेमानसकामक्रोधं॥
नोचेचंदनभाराक्रांतः ॥ खरइवभुविभ्रमासेघांतः॥१॥

श्लोक ॥ शैत्यनैवयथावन्हौ ॥ शौचनांत्यजपाटके ॥ ना
मृतं वामुखे सप्ये ॥ संसारे ससुखं तथा ॥२॥

चो. करस्युं कालते करीएआज॥ रुढुंधर्मतणुं जेकाज॥ पण
न विलंब करीजेतिहां ॥ अवसर जे पामिजे जिहां॥७२३॥

श्लोक ॥ स्वकार्यमद्य कुर्वीगत ॥ पुर्वान्हेचापरान्हिकं॥ मृ
त्फर्नहिप्रतिक्षेत ॥ कृतं वास्यनवारुतं ॥१॥ गाथाः॥ बंकल्लेकाय

वं ॥ तं अञ्जं चिय करे हतुरमाणां ॥ बहुविघोहुमुहुत्तो ॥ माआवर
न्हं पडिखेह ॥१॥ काव्यं अवाप्पधर्मावसरं विवेकी ॥ कुर्याद्विलंबं न हिवि

स्तराया ॥ तातोयथा तक्षशलाधिपेन ॥ रात्रिं व्यतिक्रम्य पुनर्ननेमे ॥१॥
चो. वलिजाणे संसार असार ॥ दुषसागर दुषनो जंडार ॥ ते

जवगहन गंजीर विचार ॥ जिनधर्म ते मां हि आधार ॥७२४॥
काव्यं ॥ सिंहो मृत्फर्न विषया भिला ॥ विपक्षयत्र स्वापदतुल्यः

तद्वगहनं ते पां ॥ जिनधर्मो न हि शरणं येषां ॥१॥

दुहा ॥ आजूणउकरिआज॥ काल्हणउकाल्हेगयउं॥ वि
 हिषंचइनाराच॥ केताटालिसिरेहिया॥ १॥ चो. इमसि
 पामणदेईजीवने॥ मरणथकीनविवीहेमने॥ जगसघला
 नीएहजवांटा॥ तेणेपंडितनधरेउचाट॥ ७२५॥ दुहो॥ मरण
 थकांतोविहीजियो॥ जोएकल्लाहोय ॥ जमपुरिजातांजं
 तुआ ॥ वाटवहंतीजोय ॥ १ ॥

गाथा ॥ धारेणविमरियव्वं॥ काउरिसेणअवस्समरिअव्वं ॥
 दुन्हंपिमरियव्वं ॥ वरबुधीरत्तणेमरियं ॥ १॥

कोव्यं ॥ मरणप्रकृतेशरीरेणां ॥ विकृतिजिवनमुच्यतेबु
 धैः ॥ क्षणमप्यवातिष्ठतेस्वसन् ॥ यदिजंतुर्नतुलाभवानसौ ॥ १॥
 तेहजअटविरौद्राकार॥ घूयडकरेजिहाघूकार॥ जिहांकण
 सीहतणागुंजार॥ दुष्टजीवनांजिहांसंचार ॥ ७२६॥ शि
 वातणाजिहांकणफेकार ॥ डाकिणसाकिणनासंचार ॥
 कौचहंसनाजिहांकलकलाट॥ कावरकरेजिहांकर्वराट॥
 ७२७॥ माणसकोईनदीसेजिहां॥ सूरपणेथोचिरहेतिहां॥
 स्योवोलावोवंचेसिह॥ आवेतोरणनीसिलीह॥ ७२८॥
 निशालेसरसतिस्युंभणे॥ रविजोईयेप्रकासकीणे॥ कांम
 कुंजनेमंगलकीस्युं॥ तिमनागिलनुसाहसईस्युं॥ ७२९॥
 समकितविरतीतणीथईघणी॥ मतिरापीनिश्चलआपणी॥

॥ आराधनाकरेवात्रहे ॥ जेहनुफलमोटुमनलहे ॥ ७३० ॥
करेनहिजोआराधना ॥ तोनलहेधर्मनीसाधना ॥ जोजन
करेसकलरसभलुं ॥ पणजिस्व्याउपरमुत्रेचलुं ॥ ७३१ ॥

गाथा ॥ निरव्यानगरुईउतस्स ॥ जेउत्तमवेविवज्जास
मेतिइ ॥ मेविसेनच्छिपरवेलोए ॥ दुहउविसेजिभतच्छलोए ॥ १॥
चो. लवणरहितजेहवीरसवती ॥ वचनविलासविनासरस
ति ॥ दाहिरहितउदनहुयेजिस्वो ॥ घृतविणभोजनभावे
किस्वो ॥ ७३२ ॥ सेवकविणजेहवोराजान ॥ कंठपखेन
विसोनेगान ॥ प्रतमाविणजेहवोप्रासाद ॥ छंदविनाजिम
वाजित्रनाद ॥ ७३३ ॥ सीलपपेजेहवीसुंदरी ॥ चंद्रविना
जेहवीशर्ववरी ॥ एवमादिस्वुंसोनेकहि ॥ तिमआराधन
विणुंधर्मनहि ॥ ७३४ ॥ कलपवृक्षउपरमांजरि ॥ शोचा
गणश्रृंगारेभरी ॥ नजेसंखजिमखीरेभर्यो ॥ सोहेंसीह
जिस्वोपाखर्यो ॥ ७३५ ॥ जेहवोसोवननजेसुगंध ॥ ठाम
पुछतांसगासंबंध ॥ भलीएकवलिरायभोगसालि ॥ ते
पिरसेसोवनथाडलि ॥ ७३६ ॥ एकदूधनेसाकरभलि ॥
सज्जनगोठनेनवरेमिलि ॥ चंपकमालामस्तकचडि ॥ कन
कवीटलीरतनेजडी ॥ ७३७ ॥ साधुभलोनेकिरियावंत ॥ ग्र
हिउदारअनेधनवंत ॥ खंपणरहितजिस्वोचंद्रमा ॥ तप

मोटा मां हि जे हवी खिमा ॥ ७३८ ॥ एस घला जिम सोहे
 गुणे ॥ सह जे वली रुड आपणे ॥ तिम रुडा धर्म नीजा वना ॥
 जे कि जे सुन्न आराधना ॥ ७३९ ॥ काया उपरम मता तजि ॥
 साचि जिन आणाम नजि ॥ जो कि जे घणुं काया पोषा ॥ तो
 पण कि मे न लहे संतोष ॥ ७४० ॥ दुहा चोप्पडि चिक्कडि
 चिट्ठ करि ॥ दइ मिठा आहार ॥ सब्ब निरथ जाइ स्ये ॥ जि
 म दुज्जण उवयार ॥ १ ॥

काव्य ॥ एतानि तानि नवयौवनगर्वितानि ॥ मिष्टान्नपानश
 यनसनलालितानि ॥ संव्यानुरागसदृशानि विनश्वराणि ॥ भूमौ
 लुप्तंति पतितानि कडेवराणि ॥ १२ ॥

दूहा कुडमंडण कोडि हि धणी ॥ जे पूजे अवसाण ॥ ध
 रि आभोखो नापिए ॥ मूके लेइ मसाण ॥ १ ॥

चो. इम मन मां हि धर्यो संवेग ॥ कांई न विआणो उद्वेग ॥ बा
 ल मरण मन थी परिहरें ॥ पडित मरण हई ये संभरे ॥ ७४१ ॥
 दुहा मरण अनंत जिव डे कियां ॥ मरि न जां प्यु तोय ॥ एक
 वार नति ममूओ ॥ जिम वली मरण न होय ॥ १ ॥

चो. दृष्टी ए निरखी फासूमहि ॥ अणसण विधि मंडे गह
 गही ॥ करे आराधन दशे प्रकार ॥ पहिलो आलोइ अ
 तिचार ॥ ७४२ ॥ पळे करे व्रत नो उचार ॥ चोरासिल पजो

निप्रकार ॥ तेहखमावेकरीविचार ॥ तजेपापनाठामअ
 ढार ॥ ७४३ ॥ वलियआदरेसरणाच्यार ॥ अरिहंतसिद्ध
 धर्मसाधुसंभार ॥ पापसयलनीकरेनिंदना ॥ सुकृतत
 णिवलिअनुमोदना ॥ ७४४ ॥ वलिआणेरुडीभावना ॥
 मनसंभारेगुणपूज्यना ॥ वलिपच्चखेच्यारेआहार ॥ ह
 इडेजपेपंचनवकार ॥ ७४५ ॥ अवरग्रंथछेएविस्तार ॥ ति
 हांथकिजोजोसुविचार ॥ करेपादपोपगमणसार ॥ अ
 णसणविधिराखेनआगार ॥ ७४६ ॥ हीयडेनामनेमीनुं
 जपे ॥ समेसमेकर्मआठेखपे ॥ दूतोमनोरथमनमांही
 घणो ॥ नेमिनाथनेनमवातणो ॥ ७४७ ॥

श्लोक ॥ सप्रहरः पापहरः ॥ साधटिकासुकृतसारा ॥

सावेलाशुभवेला ॥ यत्रत्वंदृश्यसेदेव ॥ १ ॥

चो. तेसफलोकरीहूंआज ॥ सेहेजेसिद्धांवंचितकाज ॥
 लोकमांहीछेएसीप्रसीद्ध ॥ जेहेवोभावतेसीहुएसिद्धी
 ॥ ७४८ ॥ होयउदयजवसुज्जकर्मनो ॥ लहेयोगजीवितवध
 र्मनो ॥ जोगसाधुजिणवरनामिले ॥ तोजाणेमनवंछित
 फले ॥ ७४९ ॥ नेमिनाथजिनबावीसमा ॥ जासुनहीत्रि
 भुवनउपमा ॥ अनंतगुणमहीमाअभिराम ॥ शीलवंत
 मांहेजसुनाम ॥ ७५० ॥ करतागांमेस्वामविहार ॥ प्रति

बोधवाभविकपरीवार ॥ आब्याश्रावकनागीलपांस ॥
 द्रढसमकीतधरेसुवीमास ॥ ७५१ ॥ आगेनागिलछेगुणवं
 त ॥ वलीमिल्यातसुश्रीआरिहंत ॥ तोहवेकहीएउपमकि
 सी ॥ जगमांहिंनर्वादीसेतिसी ॥ ७५२ ॥ दूहो. गुणवंता
 तोजांणीए ॥ जोगुणगुणिहीमिलंत ॥ केसरवांध्योकांबले ॥
 तोगुणकांएकरंत ॥ १ ॥ चो. जांण्याआब्यानेमिजिणंद ॥
 नागिलनेमनथयोआणंद ॥ अणसणनिरागारछेतास ॥
 तोपणहइडेधरेउल्हास ॥ ७५३ ॥ मनस्युंविनयविवेकक
 रेव ॥ चंडतेश्रधातवआणेव ॥ पापतापसघलोउपशम्यो ॥
 जावनगतीआंणीनेनम्यो ॥ ७५४ ॥

श्लोक ॥ चंदनंशीतल्लोके ॥ चंदनादपिचंद्रमाः ॥ चंद
 चंदनयोर्मध्ये ॥ शीतलसाधुसंगम ॥ १ ॥

श्लोक ॥ दर्शनेनजिनेद्राणां ॥ साधूनांवंदनेनच ॥ नतिष्ठ
 तिचिरंपापं ॥ छिद्रहस्तेयथोदकं ॥ १ ॥

चो. घणादिवसनोहतोवियोग ॥ तेहनोआजमाल्योसंजो
 गातेणेसंतोपथयोमनमांहितेछदमस्थेकिमकेहवाय ५५
 गाथा ॥ पियविरहेजंदुखं ॥ तस्सविमिलणेजंहवइसुखं ॥

सोचेवतंविद्याणइ ॥ अहवांजाणेइसवन्नुं ॥ १ ॥

दूहा. लहरयासायरहिदिआ ॥ बुठाहंदिवाउ ॥

वीछुडियासाजणमिले ॥ वलिकिंधउताहू ॥ १॥

चो. नागिलउपरकरुणाकरी ॥ मनउपगा
रतणीमतिधरी ॥ मोटानागुणएअहिनाए ॥ केहनेकहे
उदयलहेनाए ॥ ७५६॥ केहनेकहेऐवरसेमेह ॥ चंद्रक
रेजीमशीतलदेह ॥ तरुकरेछांहकेहनीवाए ॥ तीमगुरु
आपणएऐअहिनाए ॥ ७५७॥ दुहो. गीरुआसेहेजेगुणक
रे ॥ कंतमकारणजांण ॥ करसणसींचेसरभरे ॥ मेहनमा
गेदाए ॥ १॥

काव्यं ॥ इयमुन्नतिसत्वशालिनां ॥ महतांकापिकठोरचि
त्ततां ॥ उपकृत्यभवंतिदूरे ॥ परतः प्रत्फपकारशंकया ॥ १॥

श्लोक ॥ श्लोकादैनप्रवक्षामि ॥ यदुक्तं ग्रंथकोटिभिः ॥ प
रोपकारः पुण्याय ॥ पापायपरपीडनं ॥ १॥

चो. वांणीजोजनभुईगामीणी ॥ सहुमांलागेसोहामणी ॥
जसुआगलमदतजेसेलडी ॥ अमृतरह्योजईसरगेचडी ॥

७५८॥ सोकरहइडेपेठुंसाळ ॥ दूधसहेअगनीउकाला

वांणीमधूरएमगुणपांत्रीस ॥ तेहसुंवचनवदेजगदीस ॥

७५९॥ देईसमतारसनोउपदेस ॥ जंवीकजीवनाहरेकले

स ॥ जाणेकेजलहरगाज्योभरच्यो ॥ मालवकौशीकराग

जेकह्यो ॥ ७६०॥ नादेठवेतीहांसर्वराग ॥ पणस्वामी

॥ सेहजेनीरार्ग ॥ आपापणीचापानीपेरे ॥ सहस्रसमजे
 तेणेअवसरे ॥ ७६१ ॥ जसुदेवदुंदुभीनिर्घोषा ॥ नवीउप
 जेवचननादोषा ॥ एसीवाणीनागिलसांचले ॥ असंखभ
 वनांपातकगले ॥ ७६२ ॥ क्रोधलोभमायामदमोह ॥ जे
 आणताघणीपेरेद्रोह ॥ तेतसकरजीमनासीगया ॥ सम
 संवेगप्रगटतीहांथया ॥ ७६३ ॥ चढतेअध्यवसाएचडे ॥
 क्षपकश्रेणीमंडेंमनवडे ॥ करेअपूरवकरणविशेष ॥ रा
 गरोससघलाउवेख ॥ ७६४ ॥ चंद्रकलासंपूरणजीस्यो ॥
 सहसकिरणसूरजहुएजिंस्यो ॥ पांमेकेवलज्ञानप्रकास ॥
 जाणेसर्वपदारथजास ॥ ७६५ ॥

गाथा ॥ चंदाइच्चगहाणा ॥ पहापगासेइ परिमिअंखित्ता ॥
 केवालयनाणलंभो ॥ लोगालोगंपयासेइ ॥ १ ॥

चो. थयोअंतगंडमुगतिएसिद्ध ॥ नागिलश्रावकगुणेश्र
 सिद्ध ॥ नेमिजिनेसरकरेविहार ॥ नागिलनेकीधोउपगा
 रा ॥ ७६६ ॥ वीरकहेगोयमसांचलो ॥ नागिलश्रावकगु
 णनोनिलो ॥ जावतसंयमतेआदरी ॥ मुगतिवधूअविच
 लतेणेवरी ॥ ७६७ ॥ सुगुरुसाधुसंवेगीतणा ॥ गुणवखा
 णेभावेजावणा ॥ श्रीब्रह्मकहेतेलहेकल्याण ॥ नागिलश्रा
 वकनीपेरेजाणा ॥ ७६८ ॥ साधुअसाधुसंगनाएह ॥ फल

जांणिटालोसंदेह ॥ साधुसंगकरोधर्मअन्यास ॥ जिम
 पामोसिवनगरेवास ॥ ७६९ ॥ महानिसीथेछेएकथा ॥
 सूत्रेमिलतुंनहिअन्यथा ॥ जेदिसेअणमिलतोठाण ॥ ति
 हांनवेसाचीजिनआण ॥ ७७० ॥ एहसूत्रमोटुंसहुकहे ॥
 परमारथगीतारथलहे ॥ पडतेकालेपुस्तकलिख्युं ॥ पु
 स्तकप्रथमउदेहिनख्यु ॥ ७७१ ॥ तिहांविचालेटुटोअंथ
 ॥ तेणेनविलानेपूरोपंथ ॥ विचारवासरपांकेइवयण ॥
 जुओउघाडीअंतरनयण ॥ ७७२ ॥

सूत्रं ॥ द्वितीयाध्ययनस्यादौ एयस्सकुलिहियदोसोनदायवो
 सुयहरोहिं किंतुजोचेवण्यस्सपुत्रआयारिसोआसी तथेवकथइसि
 लोकोकथइसिलोगइ कथइपरखरंकथइअख रपंतिया कथइ
 पन्नगपुट्टिया कथइवेतिन्निपन्नग्गणि एवमाइवहुगंधंपरिगलियाति ।
 चो. अधपयनबीजेएअधिकार ॥ त्रिजेअधपयनवलिवि
 चार ॥ जिहांउपधानतणोअधिकार ॥ तिहांवखाण्यो
 छेनवकार ॥ ७७३ ॥ इर्योतिहांअछेप्रस्ताव ॥ हरिभ
 द्रसूरीएआणिजाव ॥ जातुंदेखिविछेदएसूत्र ॥ जोईव
 लिअनेरांसूत्र ॥ ७७४ ॥ लिखीओकांइमेलीसंबंध ॥ रा
 ख्युंनामतिहांसुयखंध ॥ पणजेणेजणेएकीधोउद्वार ॥
 नहुतातिदसपूरवधार ॥ ७७५ ॥ वरसचउदसेवीरहपछे

॥ एहग्रंथलखीओतेणेअछे ॥ दसपूरवल्लगसूत्रकहाय ॥
 पछेनएकांतेकेहेवाय ॥ ७७६ ॥ तेणेआचारजपणकह्युंते
 म ॥ आपणोभारउतारचोजेम ॥ मेंकीधोछेएउद्वार ॥
 जोजोपंडितचित्तविचार ॥ ७७७ ॥ दोपमदेस्योकूडातणो
 ॥ अमेआक्षेपकह्योछेघणो ॥ ग्रंथतणुंछेराख्युंनाम ।
 मिलताअणमिलतानुंठाम ॥ ७७८ ॥ जोइसुधुंमनरापजो
 ॥ आगमस्युंमिलतुनापजो ॥ तेणेकालेआचारजजेह ॥
 मान्योछेजाणिज्योएह ॥ ७७९ ॥ केटलाएकतिहारयाउदा
 स ॥ नविमान्योएकांताविमास ॥ तेहरीतहवणांपणस
 हि ॥ घणागछएमानेनहि ॥ ७८० ॥

सुत्रं ॥ यदुक्तं नृतीयव्यनेपि एथ्ययजथ्यजथ्य पयंपणणाणुल
 गंगसुत्तालावगंगनसंपंजइतथ्यतथ्य सुयहरिहिंकुलियदोसोनदायवो
 त्ति किंतुजोप्यस्सअचित्तचित्तामणिकण्णभुयस्स महानिशोयमुयखंध
 स्सपुत्तायपुत्ताय सोभासितहिंचेवखंडाखंडिएहिंडइहियाएहिं हेऊहि
 वहवेपत्तगापरिसडियइत्यादि.

चो. एहमांहिछेवलिउपधाना ॥ चेइयवंदणतणुविधान ॥
 तिहांपेहेलोछेश्रीनवकार ॥ तदनंतरइरिआवहिधार ॥
 ७८१ ॥ शक्रस्तवत्रिजीवलिजोय ॥ अरिहंतचेइयाणंपण
 होय ॥ पंचमचोविसथ्योसही ॥ पुरस्करवरदीछठिकही ॥

७८२॥ इमच्छहपाठे उपधान ॥ जो जो इहां सुबुधी निधान ॥
 श्रीनवकार अछे शास्वतो ॥ शक्ररतवठे पण संततो ॥ ७८३ ॥
 पण एटलां आवस्यक तणां ॥ सूत्र जे अदि से छे घणां ॥ तेह
 तां नथी कह्यां उपधान ॥ जो जो हइ डे आंणिनां ॥ ७८४ ॥
 करे मिभंते तस्सुत्तरि ॥ वंदण सूत्र स्वामण विधि खरी ॥ सिद्धाणं
 बुद्धाणं जांण ॥ आलोयण नापाठ प्रमाण ॥ ७८५ ॥ नाणं मीआ
 दीक गाथा आठ ॥ दस पच्चखांण तणां जे पाठ ॥ आयरीय
 ऊवजा एवली ॥ चत्तारि मंगल जो उरलि ॥ ७८६ ॥ पंडी
 कमणा सूत्र गाहा पंचास ॥ तेह नां नहि उपधान प्रकाश ॥
 विण उपधाने केम कहाय ॥ इहां संदेह चतुर नेथाय ॥ ७८७ ॥
 वली मालारोयण अधिकार ॥ गुरु गुण बो ल्यो ते मनधार ॥
 दढचारित्र स्वसमय सुजाण ॥ परसमय जे करे वखांण ॥
 ७८८ ॥ अप्रमत्त दुये जे निसदिस ॥ नहि अनिमान अनेज
 सुरीस ॥ एह वागुरु करे मालारोप ॥ कांते विधिनो किधो
 लोप ॥ ७८९ ॥

सूत्रं ॥ दृष्टचरित्त समय ननु अप्पमायाइ अणे गगुण संपउवे
 एणं गुरुणा सिद्धइत्यादि.

चो. पूरव पाठ तिहांथी जांणवो ॥ निरीह भावे मन आंणवो ॥
 जिने प्रतिमाहु ए पूजा करि ॥ माला उतारे हाथे धरि ॥ ७९० ॥

परिमलच्यारेदिसिवासती॥करमाणिजेनहुवेरती ॥ धो
लाकुसुमतणीजेमाला॥तेगुरुपेहेरावेततकाला॥७९१॥

सूत्रं ॥ तउंजगगुरुनिणंदाणंपुणेगदेसार्डगंधद्वामिलाणसिय
मल्लदामंगहाय सहस्येणोभयस्वंधे समारोवयमाणेणंगुरुणाणी संदेह
मेवभाणियवं इत्यादि ॥१॥

चो. जोगुरुशब्देमुनिवरकह्यो॥ तोक्यांअरथफेरसद्वह्यो
॥ ग्रंथकारकहेवाणिएह ॥ कुसुममालानोमकरसंदेह ॥
७९२॥ मोटोकूडोएछेएक॥ वलिधरजोमनमांहिविवेक
॥ अरथफेरिसद्वहसोग्रहि॥ तोस्येफुलमालानसद्वहि ॥
७९३॥ पणविहुपरेएवातनमिले॥ अणहुतिवलिकेईअट
कले॥ सोनारुपप्रवालांहीर ॥ मोतिसूत्रमालमनधरि॥
७९४॥ तेसहिमोटाधीरसंजार॥ नविविहेपापथीलगर
॥ छतुउथापेअछतुकहे॥ मोढेसूत्रकरीसद्वहे ॥७९५॥ ते
माटेनविमानेघणा॥ वचनघणांइमसंसयतणां॥ तिणिजे
सूत्रसंगाथेमिले॥ तससद्वहणामनअटकले॥७९६॥ नमि
लेसूत्रसंगाथेजेह॥ मानेतसविवेकेतेह ॥ त्रीजाअध्ययनत
णोवलिन्रंत॥ ग्रंथकारएवचनकहत ॥७९७॥

सूत्रं ॥ एथंचकथइनाजा अण्णणवायणांसासुमुणियसारे
हि नोपडंसेयव्वा नउमूलादरिसेचेंव बहुगंधांविण्णइं इत्यादि.

बौ. तेणेकारणएमांहिजेह ॥ बोलहुवेअणमिलतातेह ॥
 बीजांसूत्रसरिसजोवतां ॥ लहियेसुगुरुपासपूछतां ॥ ७९८
 अवरसूत्रस्युंजेसंवाद ॥ तेसांजलियेतजिप्रमाद ॥ इणेग्रंथे
 गुरुपरिष्यातणी ॥ लहियेजुगतीविशेपेघाणि ॥ ७९९ ॥
 हीणाचारिगुरुपरिहरो ॥ जोसेवेगतणीखपकरो ॥ सुद्धप
 रुपककिरियावंत ॥ सेवोगुरुअसिधुमहंत ॥ ८०० ॥ खप
 करतांव्यवहारेदेख ॥ रखेतेहमूकोउवेख ॥ दोसआलो
 सेदाझेकरी ॥ पडिकमसेगुरुपयअणुसरी ॥ ८०१ ॥ पांप
 श्रमणसरपातेनहि ॥ बकुशकुशीलगणेवासहि ॥ तीरथत
 णाछेआधार ॥ तेनमतांलहियेनवपार ॥ ८०२ ॥
 नागिलसुमतितणोवृतांत ॥ नारुयोजोइश्रीसिद्धांत ॥
 प्रमादवरूपेजेबोल्यांहोय ॥ साचुंकरजोपंडितसोय ८०३
 जुओपणअप्रमादिहोय ॥ कहिएकचूकेतोपुणसोय ॥
 अवाधिज्ञानतणोविचार ॥ जोजोश्रीगुरुगौतमसार ॥ ८०४
 पणपुछुतेणिवेलाधिर ॥ टालेसंसयसाहसधिर ॥ तेआ
 लोउंजईततकाल ॥ पापतणोतिहांथयोपखाल ८०५
 शास्त्रसमुद्रअपारगंजिर ॥ पदनेअर्थजरचोबहुनीरा ॥ मो
 टापणइहांअतिलहवहे ॥ मुजसरपाकिमपूरणकहे ८०६

(१५५)

काव्यं ॥ अक्षरमात्रपदस्वरहीनं ॥ व्यंजनसंधिविवर्जितरूपं ॥

साधुभिरेवममक्षमतव्य ॥ कोत्रनमुद्यतिशास्त्रसमुद्रे ॥१॥

चो. पदत्रक्षरआलावाहीण ॥ कहयुंवचनपदत्ररथेखी

ण॥मिच्छामीदुक्कडमुजतास॥ संघसाखेडुंवचनवीलास

॥८०७॥जांणीएहनोसुद्धविचार॥ केहेजोचवीकलोकम

जारारखेआमलोमनमांहीधरी॥ सूत्रचालीनवीनाखोख

री॥८०८॥ दुहा. एचोपाइ नणीकरी॥राखीहइएसुजांण॥

जेनवीकेहेसेभवीकने॥ तसनेमीश्वरआण॥१॥ चो. सा

चुंकेहेतांसमकितसही ॥ तेणेलेज्योलाहोएकही ॥ सा

धुगुणेजिनवरनेनामि ॥ एविस्तर्ज्योठांमिठांमि ॥८०९॥

संवतसोलसैवारोतरे॥आसोसुदीसातमदिनगुरे॥नागि

लसुमतितणीचोपाई ॥ गुरुप्रसादसंपूरणथई॥८१०॥

इति श्रीमत्त्रक्षऋपीणांकृतौ गुरुत्वपरिक्षाधिकारे

सुमतिनागिलचतुष्पदी

समाप्त

જાહેરખબર.

આ પુસ્તકની કીમત રૂ-૦-૦ રાખનામા આવેલી છે,

ને તે નીચે લખેલ ઠેકાણેથી

રોકડી કીમતે મળશે.

અમદાવાદમાં—કુનાઇટેડ પ્રોપર્ટી કંપનીના છાપાખાનામાં તથા, ત્રણધરવાજાના મેદા-

નમાં હોળના સામે બુકસેલર જમજીવન દલપતની દુકાનેથી,

વડોદરામાં.—નનાબસાહેબની હવેલી નીચે ઠંકર રણછોડ માતીની દુકાનેથી,

ભરૂચમાં—શા કુલચંદ બુબચંદની દુકાનેથી

સુરતમાં.—બુકમેનર, ત્રીભાનન ગોપાળદાસની દુકાનેથી મોટે રસ્તે,

સુખાધમાં.—બુકસેલર દામોદર ઇચ્છરની દુકાનેથી.

